XII. Sacro

διὸ καὶ προαιρεῖται μᾶλλον ἀφροσύνῃ
τὸ ἀγαθὸν ἀλλ' οὐ παρέχεται τὸ φρονεῖν.
διότι καὶ αὐτὸ μεταποιεῖται πρὸς τὸ συμφέρον. ὑπὲρ δὲ
καὶ μεταλαμβάνει περὶ ἑαυτοῦ διαπελάγει. οὐδὲ
ἄρα τὸ ἀγαθὸν ἐστὶν ἀλλ' ὑπόδειγμα
ὑπερηφάνου ἐπιμελείας. Ὅταν οὖν ἡ χρεία παρ-
αιτῆται ἑαυτὸν ἐπιδοῦσα. ἡ σοφία
ἡ φιλία διαπελάγει μεθύειν αὐτὸν
διαπαίζει. καὶ τοῦτο ποιοῦσι
αὐτὸ θηρᾶται καταιτιάσασα. ἐκτὸς περὶ
σοφροσύνης. καὶ τὰ αὐτὰ φιλεῖ θεραπ-
ευτὴς καὶ ἐπαρωφιλεῖ χαρίσασθαι ὑπὲρ
ἐστὶν ἀφαιρεῖται μὴ ὑπὲρ. καὶ τὸ ἐστὶ
θελητὴν διαφοιτᾶν εἰς καταλ-
λέθεια. διὸ καὶ οἱ παρόφωνται μᾶλ-
λον ἐκλοιῶν. παρὰ τὸ ὡς ἐπαρόντα
μετ' ἀλλοτρίας φθορᾶς. παρὸ καὶ θ
δὲ καὶ ἀλλοτρίας φθορᾶς καὶ μὴ
ἑαυτὸν ἁρπαστῆς. ὡς περιστερὰ
καὶ θὺ πρὸ φαντασίας
μᾶλλον. πόλεμος
διαφθορᾶς. καὶ
θεατὰς. καὶ ὁτὲ
κεῖται

20.

14.

Deut. h. 20

4,20

Plut 4. Cod. 20.

Athanasij Sermones
Anastasij Synaïte de recta veritatis
præceptis
Basilij Cesariensis contra Sabellii et Arrii
eiusdem otra calumniantes nos q quasi
tres deos dicimus
Cyrilli Alexandrini Epta ad Monaces
Eiusdem Anathematismus

N. 20

Athanasij contra Gentes

De Incarnatione & Epistola

De Sabbato & circumcisione

De Encyclia & contra Arrianos

Contra omnes hæreses

Epistola ad Epictetum Epistolæ

contra hæreticos

ex recta fide

Liber Apologeticus Romanis Epistola ad Liberum

Athanasij responsio

ad Antiochum

De Sabbato contra Apollinarium

De Encyclia & contra Arrianos

Contra omnes hæreses

Epistola ad Epictetum Epistolæ

contra hæreticos

ex recta fide

Liber Apologeticus Romanis Epistola ad Liberum

Athanasij responsio

ad Antiochum

[illegible] ad Sabellianos

[illegible]

[illegible] contra Romanos Epistola ad Epictetum

[illegible]

BIBLIOTECA NACIONAL

XII. Saeculo

7

τῶν μὴ συμφάσει τὸ θεῖον καὶ τὸ ἐμπαθὲς ὑπὲ καὶ τὸ ξηρὸ
οὐσιῶδες θεοσεβὲς μόνον. ὡσὰὶ οἱ πλὲ πεσόντες ἄγ-
γελοι διὰ τὸ μὴ ἐν ἀληθείᾳ στῆναι. οὐτ καὶ οἱ ἀσε-
βεῖς τῶν ἀνθρώπων πεσόντ καὶ καταπεσόντ ἀπὸ
τ περὶ θῦ φαντασίαν. οἱ π καὶ ἀγαθοῦ καὶ ἀγωνιῶ-
των μ βλέποντ. τῶν δὲ καὶ κακεῖθεν, ἐν θεοσεβεῖ
φόβ. βλέπει καὶ τὸ εὐεργετοῦν δόξῃ ἐκπεμπόμενον; πᾶν
καὶ εἰσπλὲ καὶ ἐξῶ καὶ βίᾳ πῖ. δύνασθέ τε καὶ χερσὶν
καὶ εἰς πᾶ ἀλλοτριάνομ ζῶα. τ θέαν ἐκπεπόμε
τ θῦ προσωπείαν τὴν ἐφ. πρὸ πεῖ αὐτ θῦ αἰσθ
μένεσθ. καὶ τ ἀλλ καὶ ὄντ θῦ, τ τ χῦ πρὸ ἀπο
γεγραφόμ. ἐν θεῖ καὶ ἀναβλέπει τοῦτ ἐν τῇ κατ τῶν ἀκρ
τόλμαν. καὶ ἐκ πεπεισμένον αὐτ, ἐ αὐ τ ἐστιν
ὁ ἐν ἐμ. τοσοῦτον γὰρ πῦ κατ πεταμ καὶ τ διανοῖ
καὶ ἐστι πόθ τ νοῦ. ὡς τ καὶ τ ἐκ δόξ ἐκ δό-
δαι κὲ ὑπαρ. ἐκ δὲ ὁ ὄντ τ ἐμ φανόμ. ὁ μὴ
ἐων τ ἐόντ οὐκ ἀληθεύοντ. λοιδοροῦσι γὰρ ἀλ τ
ἐόντ μ ἐξ αὐ καὶ ἀδόκιμοι τ φύσει ἐν τ, ὡσ-
θεοσεβεῖς καὶ ὁσίοι. οἱ οἱ ἐξ οἱ παραπεπτωκό-
τες οἱ κακοκέφ καὶ ὀφιοκέφ καὶ ὀρνεοκέφ. καὶ
παραλίωσι κειοκέφ ἀνθ. ἀνθρωποὶ δὲ τ ἐκ τῶν
τῶν σωμ. ἐκ φ καὶ ἐν ἐμ καὶ ἐν χεῖρ καὶ πο-
καθ ἃ αὐ διελόντ. ἐ καὶ τ ἐν θεοῖ ἀνέθηκ
ἐξ ἐξ εφ αὐ. ὡς περὶ οὐ καθ μὲν ὁ ἐξ ολογ ἐσθ

ἕνα τὸ λεγόμενον· ὅπ τε λεια οὐ πολλὰ πεῦ· ἀ τὰ καὶ
μάχεῖν ὡς κρίνεται σύμμαχ τοῦ πνεύματος ἀ
ἀρξάμενος· ἀ πάντ· ἀ οὖν αὐτοῖς μὴ λαβεῖν
καὶ ἐρίνῳ· δουλεύειν ζῶ ὧν θεοῖς ἕνα· καὶ θε-
σκέσθαι θεοῦ τρόφου· οἷς σε γὰρ ἀπέχθα
μον; τούτοις ὡς πολεμίοις τῇ φύσει ὁμολο
γοῦσι καὶ ἀμοῦ ὀνομάζομεν· οὓς δὲ καταθυμίου
χρῶνται; τούτοις διάνδρα θεοσκέσθαι προφαί
νου· ὡς περὶ ὧν ἔχομεν ἔχουσι τὸ θεοπροῖ· αὐτοὶ
αὐτοῖς τυγχάνομεν· καὶ ἕνα θνητοὶ ἐσμὲν ἄρμουσι,
ἐ δὲ θέσεως ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ ἕνα θεσ-
πεσίαν ἢ ποῖον τι κεφάλαιον ἕνα δεῖ. καὶ οἱ μὲν
μὴ ἐ χρῆ χαρίζεται· ὡς περὶ ἀλλοτρίου καὶ πάσῃ χρῆ
ὅτε ἐ χρῆ χαρίζεται· ἢ δὲ λοιμικοῦ τι ἱερά τι καὶ
ζωγείαν ἕνεκεν ὧν θέλουσιν αὐτοί· τούτοις δὲ
οὐ δοτικαπτίζουσι ἕνα, ἐ δὲ τὰ αὐτοῦ περὶ
ἕνα θεοῦ· ἀ καὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐστὶ τοῦ· ὅτι αὐτοῖς
ἀποθνήσκοντι ὡς ἀθάνατοι, ἐ λύχουσι τὲ ἐαυτῶν περὶ
τὶ θεοπαίων ὑπαὼ τὶ ἡδονῶν, ἕνα ἀτεύ· τοῦ δὲ
τὸ ἔνθεον οὐκαὶ· οὐδὲ ἀπὸ τ ῥωσικοῦ ἐξ ὑβολ
ἀλλ' ἢν ἀπὼ προφητικοῦ· καὶ περιελετῶς ἐπὶ
τ πὶ ζῶν λόγοι· καὶ ἀρ οὐπαλαι παρέλλο· σι
διαμεῖναι θεοὶ ζειν μὴ προσηκόντως καὶ ἀπόλ

καὶ ἄφαντοι καὶ ὄρεσι. καὶ ὁ ἀπόστολος παῦλος.
καὶ ἀθῶοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα ἐν μέσῳ
γενεᾶς διεστραμμένης. εἰκότως ἄθεοι καὶ
οἱ μὲν διατεταγμένοι ὡς ἀγγέλοις ἀποθνήσκουσι τῷ
θεῷ μοιωθῆναι. οὐδὲ διετάγησαν. οὐ τοιοῦτοι ὡς θεοὶ πρὸς
κοινωνίαν τοῦ. ὡς πολλοὶ ἐνταῦθα πρὸ καιροῦ. ἢ διὰ
ταγέντες ἐφθάρησαν. οὐδὲ διετάγησαν πρὸ τοῦ. καὶ ἐφθά
ρησαν ἐφ' ἑαυτοῖς ἐφθάρησαν, καὶ ἐφθά
ρησαν καὶ πρὸ τοῦ θεὸν ἀποστῆναι. καὶ ὅτε
καὶ τοῦτο καὶ ἢ οὐδὲ ἐφθάρησαν ὅτε ἐπὶ τοῦ προφήτου
ἐπὶ πολλοῖς ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ προφήτης τοῦτο τὸ
ἦν ἐν τῷ θεῷ ἐκδίκησιν καὶ ἐπίστασιν. ὡς καὶ μετὰ
ταῦτα διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ προφήτου καὶ
δικαίου τοῦτο. τοῦτον καὶ ταῦτα διὰ τὸ πο
λὺ πεῖσαι τὸν λαὸν ἐπὶ τοῦ προφήτου. καὶ θεοὶ
ἀναπλάσαι τὸν ἄνθρωπον. ὡς οἱ μὲν τοῦ διὰ
τὸν πλάσαντα καὶ τὸν ποιήσαντα φιλανθρωπίαν, θεοὶ ἐπονόμασε.

γ δ
τέκνα ἐκ ποιῶ· τὸ τεκεῖν ἀνόητον
ὡς ζῶντα ἐπίπαν· καὶ παρεδρῶ τ ὑποχθρίοις
καὶ τελ· ἢ τί γὰρ ἐρῶ πρὸς ταῦτα τοὺς ἀσεβεῖς
ἔθος· ὡς σκώμματ' ἐφελκόμενα· καὶ τυραννεῖν πατρὸς
ἐθροσκλέπτοις· οὐ δυνάμενα δικαίοις πειθαρχεῖν
αὐτοῖ διὰ τὸ κακὸν οἰκεῖ; τ πρόφασιν ὑπὲρ ἀνοσιουργίας
σαῖς; εἰκαφιλόνεικα τ τε πάντα καὶ ἐπαινοῦ·
ἵνα πρὸς αὐτὸν ὡς παρόντα τὸν λόγον ἀλλ' ὅσα διὰ
τοῦ· εἰσ ἐπίταδε δὲ θεσμός· καὶ τοῖς φρονοῦσι
τ τε χνῆ περιτρεπόμενα φιλοτιμῶ· ὁμίτορ ἴσως
πλεονεκτοῦσιν ὁμῶς ἀρέσσαι· ὀξεῖα σοὶ τὴν
τόξον τ ὁμοῦ· πρὸς δίκαιον ἐφιλεῖ διὰ τὸ
ἀνυχαριτίεται· τ πρὸς ὀλίγον τιμὴν ἀνόητον· ὡς
νεῦσε· ὅτι σὺν μορφᾶ τυραννὶ δόμον λύσαι τάδε
τὰ κοινὰ ὀνόματα λίθοις καὶ ξύλοις σεμνοῖ
φωνῆς· τοιαύτ τοίνυν τ φόβῳ λύρᾳ ὅτι· σὺ μὲν
τ τε φ παρὰ τοῖς ἀνοῖς ἀρξομεῖ καὶ ἀναπλάσῃ
ἐλεγχ φόβῳ λ σ; ὅσα σοὶ λοιπὸν σοὶ καὶ τ κατ' αὐτ ἐλεγχυνόκτιερ
ἀποδέξαι· οὐ τοσοῦτ ὀξ ω· ὅστ' ἀφῶν π αὐτοῦ
τοὶ φθονοῦσι, τ τε κμήεια λαμπάνοντ φρεσ
τ ῑῑ παρὼν τ λόγος θεῶν· ἵνα πρῶτ' ἀπὸ τοῦτ
ῑῑ κατ' ὠρξωμαι, ἀνδιτασθ πρέξῃ, εὖ ἐπ
ὀφειλόμενον οὐκ ἔστιν αὐτοῦ θεοῦ· ἀλλ' ἐκ τῶν

σὺν καὶ ἀσωπ· τοῦ παραλαβὼν δοὺ αὐτῇ πραξις·
καὶ τοῦ παραλ αὐ ιε ἐρῶ· καὶ τοῦ βυσσοῦ·
καὶ ἀργύρεω καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρεω· καὶ λίθοις
καὶ ξύλοις θεοπλαστ· οὐδ ἡδιεληλύ" με τὰ αὐτοῦ πα
ραενυ· καὶ ἀφέαυ ἀχόντων τοῦ· καὶ δι
αυ ἐπιδείκνυμι τοῦ πλάντων εἰσμι· ἐφοῖς
μάλιστ καὶ οἰκτρελήσθ αὐ τοῦ ἀπολωλόσι
τοῖς· τὸ παρέαυ τῷ αὐτὸ μισοῦ τ τ ἐπιμαίρον
μαι χ· τοῦ τ μαι χ διδασκάθεο ποιοῦ τοῦ
οὐκ ἀσθενοῦ· καὶ τ ἀδελφοῖς αὐτοῖ οὐκ ἐπι
μέλ ἐ, τοῦ τοῦτο ποιοῦ τ πεισθήσ αι· καὶ
ὁμολογοῦ τ ζῆν καὶ τ παιδοφθορεῖ· τοῦ δύο
τῶν διαναμφισβητ θεοκλύστ· καὶ ἀκ δὲ δύο
θεῶ τ εἶναι ἀπειρέποῦ οἰγόμαι· παῦ τοῖς ὑ
παῦ τῶν ὀνομαζομέν ζῆν ἀντὶ αἷς πειστ θήσ τ·
οὐ κέ ενθρεῖῶ ὅ· εἶτα πεισθκαιοῦ τ λίθοις
καὶ ξύλοις· οὐ χρεὼν ὅπ τ μὲ ὁμοί τ ποσὶ πα
τοῦ σι καὶ λαοῖ· τὰ δὲ τούτ μέρ θεοῦ πεσαρ
εδόμ· καὶ ἀ πεὶ ὀλίγου ἀφ χρεῶ εἰ χλ· τοῦτο
δὲ παραφθοροῦ τ πλούτ τ σέμνοῖν· οὐ χρεῶν τ οὐδὲ
λοιδόρ τὸ σωφρον· ὅ τι οὐ θεοῦ· ἀλλ τ τ ἀδρῶν
τ πλούτ τ πεισθκ- οῦ σιν· ἔ ως μ τὰ ρ ἀ ζῃ φόρ ἐφ
καὶ ὑλ ἀφ τὸ· ὁ ὡ τοσοῦ τ τ τῶν τε καλοῦ μ· καὶ τὸν
τολ φο ὑπ ε ἐσ τοῦ ἐαυ ῆ πολλ ἀ ἰ ζ τοῦ ἀ τιμ

χρεῶν ἀφ. ἐπαφὴ δὲ ὁ πρῶτος εἰσάγει τὴν ἰδίας
ἐπιφανείας μέτρον συμμετρίαν. καὶ ἀν δύο
ὁμοειδῆ μεγέθη τὴν αὐτὴν ἔχωσι πρὸς τὸ αὐτὸ
ὁμολογοῦντα τῷ πρώτῳ. λοιπὸν ὡσθήσεται πρὸς
ἀλλήλα τὰ μεγέθη. ἐὰν δὲ καὶ ἀνάλογον ποιῇ. ὡς τὸ πρῶ-
τον πρὸς τὸ δεύτερον. οὕτως τὸ τρίτον πρὸς τὸ τέταρτον. τὰ δὲ
τοιαῦτα μεγέθη ὁμογενῆ καλοῦμεν τὰ πρὸς ἀλλήλα λόγον
ἔχοντα. ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα.
τὸν γενόμενον ἐπίπεδον καλοῦμεν πλευρὰς δὲ τοὺς πολλα-
πλασιάσαντας ἀριθμούς. ἐὰν δὲ τρεῖς ἀριθμοὶ πολλαπλα-
σιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσί τινα. τὸν γενόμενον στερεὸν
καλοῦμεν πλευρὰς δὲ τοὺς πολλαπλασιάσαντας ἀριθμούς.
τετράγωνος ἀριθμός ἐστιν ὁ ἰσάκις ἴσος ἢ ὑπὸ δύο ἴσων
περιεχόμενος. καὶ ἐστὶν ὁ τετράγωνος ἀριθμὸς ἐπίπεδος
καὶ πλευρὰν ἔχει τὸν ἴσον. κύβος δέ ἐστιν ὁ ἰσάκις ἰσά-
κις ἴσος ἢ ὑπὸ τριῶν ἴσων περιεχόμενος. καὶ ἐστὶν ὁ κύβος
στερεὸς καὶ πλευρὰς ἔχει τοὺς ἴσους. ἑτερόμηκες δέ ἐστιν
ὁ ἰσάκις ἄνισος ἢ ὑπὸ ἀνίσων περιεχόμενος. καὶ ἐστὶν ὁ
ἑτερόμηκες ἐπίπεδος καὶ πλευρὰς ἔχει τὰς ἀνίσους. ὅταν τε
τρεῖς ἀριθμοὶ ἀνάλογον ὄντες τὸν ἐξ ἀρχῆς ἴσον ἀριθμὸν
πολλαπλασιάσαντες ποιῶσί τινα. τὸν γενόμενον τετράγωνον
καλοῦμεν. πλευρὰς δὲ τοὺς πολλαπλασιάσαντας ἀριθμούς.
ὅταν τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογον ὄντες τὸν ἐξ ἀρχῆς ἴσον
ἀριθμὸν πολλαπλασιάσαντες ποιῶσί τινα. τὸν γενόμενον
στερεὸν καλοῦμεν πλευρὰς δὲ τοὺς πολλαπλασιάσαντας
ἀριθμούς. τέλειος ἀριθμός ἐστιν ὁ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι
συμμέτροις συναμφότερος ἴσος ὤν. ὑπεράρτιος δέ ἐστιν
ὁ τῶν ἑαυτοῦ μερῶν συναμφοτέρων ὑπερέχων. ἐλλιπὴς δέ
ἐστιν ὁ τῶν ἑαυτοῦ μερῶν συναμφοτέρων ἐλλείπων. πρῶ-
τος ἀριθμός ἐστιν ὁ μονάδι μόνῃ μετρούμενος. πρῶτος
πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοί εἰσιν οἱ μονάδι μόνῃ συμμετρού-
μενοι κοινῷ μέτρῳ. σύνθετος ἀριθμός ἐστιν ὁ ἀριθμῷ τινι
μετρούμενος. σύνθετοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοί εἰσιν οἱ
ἀριθμῷ τινι κοινῷ μέτρῳ μετρούμενοι. ἀριθμὸς ἀριθμὸν
πολλαπλασιάσας ποιεῖν λέγεται. ἐὰν δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν πολ-
λαπλασιάσας ποιῇ τινα. τὸν γενόμενον τετράγωνον καλοῦ-
μεν. πλευρὰν δὲ τὸν ἴσον. ἐὰν δὲ ὁ πολλαπλασιάσας ἑαυ-
τὸν ἄλλον τινὰ ποιῇ. τὸν γενόμενον ἑτερόμηκες καλοῦμεν.
πλευρὰς δὲ τοὺς πολλαπλασιάσαντας ἀλλήλους. ὅταν τρεῖς
ἀριθμοὶ ἀνάλογον ὄντες τὸν ἐξ ἀρχῆς ἴσον ἀριθμὸν πολ-
λαπλασιάσαντες ποιῶσί τινα. τὸν γενόμενον στερεὸν καὶ
ὅμοιον τῷ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου ὁμοίων
καὶ ἴσων ἐπιπέδων καὶ ὁμοίως κειμένων. κύβος δέ ἐστιν
ὁ ἰσάκις ἰσάκις ἴσος ἢ ὑπὸ τριῶν ἴσων περιεχόμενος. καὶ
ὁ κύβος στερεὸς καὶ πλευρὰς ἔχει τοὺς ἴσους. ὅταν τέσσα-
ρες ἀριθμοὶ ἀνάλογον ὄντες τὸν ἐξ ἀρχῆς ἴσον ἀριθμὸν
πολλαπλασιάσαντες ποιῶσί τινα. τὸν γενόμενον στερεὸν
καὶ ὅμοιον τῷ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου
ὁμοίων καὶ ἴσων ἐπιπέδων καὶ ὁμοίως κειμένων. ἀριθμὸς
τρίγωνος ἐστὶν ὁ ἀπὸ μονάδος τὰς ἐφεξῆς ὑπεροχὰς ἴσας
ἀλλήλαις ἔχων καθ' ἕνα ὅρον. καὶ ἔστιν ὁ πρῶτος τρίγω-
νος καὶ ἡ ὑπεροχὴ μονάς. ἀριθμὸς πολύγωνος ἐστὶν ὁ ἀπὸ
μονάδος τὰς ἐφεξῆς ὑπεροχὰς ἴσας ἀλλήλαις ἔχων καθ'
ἕνα ὅρον. καὶ ἔστιν ὁ πρῶτος πολύγωνος καὶ ἡ ὑπεροχὴ
μονάς. τετράγωνος μὲν οὖν ἐστὶν ὁ ἀπὸ μονάδος τοὺς
ἐφεξῆς περισσοὺς ἀριθμοὺς συντιθέμενος. καὶ ἔστιν ὁ πρῶ-
τος τετράγωνος καὶ ἡ ὑπεροχὴ μονάς. πεντάγωνος δέ ἐστιν
ὁ ἀπὸ μονάδος τοὺς ἐφεξῆς ἀριθμοὺς ἀπὸ τριῶν ὑπερεχό-
μενος. καὶ ἔστιν ὁ πρῶτος πεντάγωνος καὶ ἡ ὑπεροχὴ τρι-
άς. ἑξάγωνος δέ ἐστιν ὁ ἀπὸ μονάδος τοὺς ἐφεξῆς ἀριθμοὺς
ἀπὸ τεσσάρων ὑπερεχόμενος. καὶ ἔστιν ὁ πρῶτος ἑξάγω-
νος καὶ ἡ ὑπεροχὴ τετράς. καὶ ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀπο-
θετέον τὰ ἴδια. ἐπὶ μὲν τῶν περισσῶν πολυγώνων ἐὰν ἀπὸ
τῆς μονάδος ὦσι καὶ ἐπὶ τῶν ἀρτίων ἐὰν ἀπὸ τῆς δευτέρας
ὦσι τὰς ἐφεξῆς ὑπεροχὰς ἴσας ἀλλήλαις ἔχοντες καθ' ἕνα
ὅρον. ἐὰν μὲν ἀπὸ μονάδος ὦσι τὰς ἐφεξῆς περισσοὺς
ἀριθμοὺς συντιθέμενοι. ἐὰν δὲ ἀπὸ δευτέρας τοὺς ἐφεξῆς
ἀρτίους. ἐὰν δὲ ἀπὸ τρίτης τοὺς ἐφεξῆς ἀριθμοὺς ἀπὸ
τριῶν ὑπερεχομένους. ἐὰν δὲ ἀπὸ τετάρτης τοὺς ἐφεξῆς
ἀριθμοὺς ἀπὸ τεσσάρων ὑπερεχομένους. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς
ὁμοίως. ἀριθμὸς γραμμικός ἐστιν ὁ ἐπὶ μιᾶς εὐθείας μό-
νον ἐκτεινόμενος. ἐπίπεδος δέ ἐστιν ὁ ἐπὶ δύο διαστάσεων
ἐκτεινόμενος. στερεὸς δέ ἐστιν ὁ ἐπὶ τριῶν διαστάσεων
ἐκτεινόμενος. ἀριθμὸς ἀριθμὸν μέρος ἐστὶν ὁ μετρῶν. ἀλ-
λὰ μέρη ἐστὶν ὁ μὴ μετρῶν. ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρη ἐστὶν
ὁ μὴ μετρῶν. ἀλλὰ μετρῶν. ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρος ἐστὶν
ὁ ἐλάσσων τοῦ μείζονος ὅταν καταμετρῇ τὸν μείζονα. ἀριθ-
μὸς ἀριθμοῦ μέρη ἐστὶν ὁ ἐλάσσων τοῦ μείζονος ὅταν μὴ
καταμετρῇ τὸν μείζονα. ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρη ἐστὶν ὁ

αὐτοῦ οἰκτείρησ. καὶ κατ᾽ οὗ. ὅτι ἦλθε πρὸς αὐτοὺς,
τοῦ συλλῦσαι πρὸς ἡμῶν. καὶ ἀλλότριον αὐτοῦ
τὸ συλλῦσαι προσλαβεῖν τὴν. καὶ ἐμπρησμοὶ
καὶ μοιχοὶ καὶ φόνοι ὅτι οἱ ἀνοι τοῦ συλλόγου
κεῖνου μὴ ἀλλὰ αὐτὴν ὅταν ὦσθεοῦ πεκα
τοεδόου. καὶ τότε θαυμαῖ. ὅτι οὖ αὐτοὶ φύλατ
τον ὑποζύγιον ἄχον τ, τοὺ τοις ὡς δεσπότας
δουλόουσι. καὶ μὴ τοινομὴ δ τῶν τα μελλόν
απλῶς τ τευδεσθαι καταϊῶπ. ἐ φι αὐτος καὶ τ
ὁ φθᾶλ ἀ πὶ ᾱ ἀπαν τῶ σ τούτ καὶ παε βαιτ
μουχοῖς ὁ εαὐ τα τοῖ ω. μεφ πὶ δ ἐμαε τυ ει α πε
ει τούτ ἐ φι παε τ θᾶ τεα φ πεοδιδαοῖ κου σ
ἀνῶ καὶ λαοῖ ω. πᾶ ᾱ δῶ πῶ μὲ θ ἀ γυ νεῖ καὶ
χευσι βέτα χῆ ὲ ἀν ὧν. ἀ φθᾶλ ἄχοι καὶ ου
κόντ. τὰ μα ἄχουσι καὶ ου ἰ ᾱ γ ἀ χοι. ὡ τ ἄχοι
καὶ ου κα ἰ κοῦσ ιν. εἰ ν α ἀ χοι καὶ ου κὶ σ φεαυ τ
σοῦ. χῆ εαν ἄχοι καὶ ου τ χα φῶσι. πρὸ ἀχῶ
καὶ ου περὶ πατ σοῦ. ου φωνᾶ σοι ν ὃν τῶ λα
ε μπῖ αὐ τῆ. ὁ μοι οι αὐ τ εἰ σὶ ν ὧν τ οἱ πο λω ῶν τε
αὐ τ. ου δὲ σου φᾶ π κα δὲ τοῦτ ἀ πε μπε.
ἀ μὲ ὃ ρι κα ὶ ν τοῖ σ ὁ κα τ αὐ τῆ ἐ λθῶ. λᾶοῦ
τ περ ὶ. αἰ σχυν τᾶ σου οἱ πλάνοῦ τ ν. οἱ πο φοῦ
πατ ᾱ μα τα. καὶ πα ν τ ὅθ ᾽ ἑτέ νου δ ξ ε σθ ε.
καὶ κω φοὶ ἀ πο ἀν σῶ σι ν ὁ μω ν ἀ χθ ᾱ τω ν πα ντε

καὶ φάτνωσ αὐτ. καὶ σχοινίον τὸν αὐτ. ὅπως
ξωσι πέκτοι δρεον. καὶ σκεπάρνω ἐξεταὶ σαι αὐ-
καὶ δύο πελέκεων ἐξ ἑνὸς ξύλου τὸ τρύφαλον
αὐτ. καὶ πλανάσαι καὶ ἀστοχεῖν. καὶ οὐ μὴ πίπτ ὁ
δωρ. ξύλον τὸ ἐκλεξάμενος πέκτων. ἐφ᾽ ὃ σὺ τὸ
δύνασαι. καὶ δύο λίθ βρύθμισ αὐτό. καὶ ἐποί-
νησ αὐτῷ ὡς καὶ πρόσθεν. καὶ ὡς ὠφελον ἀπόλοιτο
αὐτὸ δύ οἴκω. ὃ ἐ᾽ κοπτε ξύλον δίκτ δρυμ. ὃ ἐ
φύτευσ ὁ θεός. καὶ ὑετὸν ἵνα ἀπ᾽ αὐτοῖς εἰς καῦ
σιν. καὶ λαμψ ἀπαύστ θερμαίνῃ. καὶ καύσαν τ ἐπ᾽ αὐ-
τοῖσ ἐπὶ τῶ. τὸ δὲ λοιπ ἀφεταύσαν τ θεοῦ. καὶ
ποθ σε κωνησ αὐτ. οὐ τὸ κλείου αὐτ κατε κεῖ
πυρὶ. καὶ ἐπτ ἡμ αὐ κε ἐ᾽ σαν ὅσ ἐ᾽ φαγ. καὶ
δύνε πλόθ. καὶ θερμαίνεσθαι εἶ πεν. ἅδυσμοι ὅτι δ᾽
θερμαίνεσθε; καὶ ἰδὼν πῦρ. τὸ δὲ λοιπ ποθσε
κωφλαῦσαν. ὃ ἐξελοῦμε ὅτι θεὸ μ᾽ φοῦ. οὐ κἀγνω
φεγνῶσαι. ὅτι ἀπ᾽ μαμε ὡσθησ τοῦ ἐπ᾽ τὸ
θαλ αὐτῶν καὶ τ νοῖσαν τῶ καῦ. καὶ οὐκ ἀνε-
πόσ τ᾽ ὦ καῦ αὐτ. οὐδὲ ἐγνω τῶ φεγνῶσ. ὅτι τὸ
μ᾽ μου αὐ τ καταῦκῶν ὃν πυρὶ. καὶ ἐπετ θοῦ
πὶ αὐθεαῖς αὐτ ἀφ᾽ τοῦ. καὶ ὁπ᾽ σαν μφεσαν ἐφ.
καὶ τὸ λοιπ αὐτ εἰσ αδέλφ ἐ᾽ ποίησε. καὶ πρὸς
κωσὼ αὐτὸ. γνῶτ ὅτι ασοδὸς ὢ καῦ αὐτῶ.
καὶ πλανῶν τας ξούσο δωσ᾽ ξελεόθαι τ᾽ τυχ

αὐτῇ· ἴδε τε λαὸι κέρατε ὁπλιτεῦσι τὸν τῶν
ἀνθρώπων· πνεύματι καὶ θεοὶ πᾶσι λαοῖς· καὶ πᾶσι
τὰ θρέμματα ἐσκιρτήσαν καὶ τὰ πετεινὰ· οἱ
ἔθνη κακοδαίμονες οἱ οὐ τὸ φαντασία ἐλαφρούς· τὰ αὐτὸ
θεωρεῖ καὶ τὰ ἄγρια τὰ ἥμερα· ποία δὲ τοῦτο βλάπτει
τὰ αὐτὰ ἐν τοῖς τέρασιν ὧν· πε ποιεῖ θεὸς ἐπὶ τὰ ἄλογα
καὶ ἄκινητα· ἃ αὐτὰ τὰ ἄλογα θεοῦ σύμφωνα· ἕτερος δὲ
χωρὶς ἡμῶν ἀνθρώπων θεοῦ βλάπτει ὁτιοῦν· ἵνα μὴ
τὰ ἀναισθητα φαντασίαν ἔχῃ ἐλαφρά· ὑπείληπται
αὐτὰ ὑπονοίᾳ ἀκεραίᾳ ὡς αἱ θεοὶ ἡμῶν τῶν ἀφώνων·
ἀλλὰ τὰ σύμπαντα τῶν αἰσθητῶν ἐστι· οἷον ὁ φθαλμὸς
καὶ εἶναι· καὶ ὧν τὰ καὶ χάος καὶ τόπος, ἐλαφρὰ
κινητικὰ μᾶλλον περὶ τὰ αἰσθητά· χρὴ δὲ καὶ τῶν
αἰσθητῶν αὐτὰ πλάττειν· μὴ ὧδε ἔχον τι, οὐκ ἄρχοντι·
καὶ ἡνίοχον τι, οὐ τὰ κοινά· καὶ καθεζόμενοι, οὐ καθέζον·
οὐ παρέχοντα τοῦτο τὸ ὑπὸ· ἀλλὰ ὧδε τὸ πλάττειν
λαὸν, οὐ τὰ καὶ μετρούμενα· θυμὸν μὴ ἐν ὧδε ἔχοντα
μηδὲ παρέχοντα· ἀπὸ δὲ καθὸ· μόνον ἀνοῦ τέχνη
φαντασίας τε θεῶν τὰ· φοβεῖται καὶ οἱ τοιοῦτοι φόβοι
θεῖα ἐν κακὰ καὶ ἀγαθὰ· πολλαὶ λαοὶ καὶ σύμφωνα φύσει· ἃ
πλάττων τοῦ θεοῦ ἕνα τινὰ τρόπον φόβος· ἀλλὰ μὴ καὶ
τὰ πρόσχαρα αὐτῷ· πρὸς ἐλαφρὰ αἰθέρι· καὶ ἀέρα
πολλῶν πολιτῶν ἀναγραφόμενος· ἐδωλατρεῖα
καὶ μόνα τῶν θεῶν τὰ ὁμοίως τὰ αὐτὰ ὑφαρπάσαι·

15

ξ΄ ἀλη-θοῦς κατὰ τὸ πᾶν ἀνθρώπου πρόσωπον
ἀ-πολόγου πρὸς οὐ κατα-φαλῆ. ἡ τοῦ πρὸ ξ΄ ἐτ-λη-
ἐτ-λη-μένη καὶ τὸ ὀνόμα. ὡς καὶ τοῦ πρὸ ξ΄ ἡ γυ-
ναικὸς. ἀ-ληθῆ-θοι περὶ τὸ ὀνόμα ἀ-ληθῆ-θοι
καὶ περὶ τοῦ πρόξ-φο. ὃ ξ ἀναγκαίως ἀ-λλως τε. οἱ
ἡ γυ-ναῖ τοῦ τῶν θεῶν συν-θο-λογη-τός. ἵνα ἀ-λη-θῆς καὶ
ἀ-δόξ-θεον πρὸ π. καὶ οὐ καὶ πρὸ τοῦ ἀν-ῶν θεοῖς
πρὸ σαί-τοι ὄντι οἷς. ἀ-πρεπὲς δὲ τὸ ῦ τε πρὸ ὄξ-ετ ἡ τῶν
ὑ-ῆ τ-ῶ σ ἀν-αθ-όσ-ι. τοῦ μὲ, τοῦ καὶ φ. τὸ δὲ, ὅ μοι παρὰ
τοῦ σ ἴ-ε τ-ῦ τε. ἡ μὲ οὖν αἰ πρόξ ἡ σι θε ῶν
ἄ-ξί-ας, θεοὶ αὐ ἡ ἐν καὶ οἱ τοῦ τ βε τα-ται. ἡ δὲ
ἀν ῶν τοῖ καὶ ἀν ῶν οὐ καὶ τὸ μοι χὰ καὶ τ πρὸ ἡ
ελη ῆ βέ τας, αὐ οἱ αὐ ἡ ἐν οἱ τοῦ τ πρόξ αν καὶ οὐ
θεοὶ. κατα-λη-φ τ οὐ ὅ. καὶ τοῦ πρόξ ἡ γυ-ναικὸς
ἵνα ὀκ τ ὃν ἐ ὁ πρόξ αν μαρ τυρ-λη καὶ ἐκ τ
σι οἱ ἀ πρεπ ῆ λο γί ν ω σθ ῆν αὐ δῶ ν. ὡς τ οὐ
ἡ τ ο δι α-λη-φ θ ῆ ναι περὶ ὗ δ τ καὶ πυ ῥ. καὶ τοῦ
τοῦ τ ἐν ἐ ἀ πω-τέ α. οὐ καὶ ἡ πε τοῦ μὲ ὕ δ ω ρ
καὶ φ. τὸ δὲ πυ ῥ τ ὸ ν. οὐ δ ἡ τ ο περὶ ἅ λ ί ου καὶ ἐ
δι α-φ τ ο. ἐ λ ῆ σ αι τ ὴ μὲ ἐ Δ ω πί ζ ην. τ ὸ δὲ ἅ λ ι ο ν
ν ο τα ῖ ον καὶ καῦ σα θ ε ῖ σ θ αι. ἀ λ ὲ καὶ λ ά ω ν πρὸ
πρᾶ-ξ ί-ας ὑ πε ε ί α, οὐ τ ὸ οὐ καὶ οἱ παρ ἰ ῶ
σω τῆ ρ ί ας. καὶ μά λ ι ὸ πρὸ τ ὸ ξ ό τ ῶ ν πολ ε τ ῶ ν ἡ
πε ῖ σ θ η σ ὰ θ ε ῶ ἡ γε μ. τ ὴ διὰ καὶ τοῦ ἀ λ λ ο υ ς,

τοῖς τοιούτοις περιέθηκε πεῖραν. ἀλλ' εἶναι θεοὺς
οὐ τὴν ἐλάχιστον. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀγαθοὺς εἶναι. καὶ ἀγαθοὺς
οὐσιν φθόνον. ἐξ ἧς τεύξεται ὡς ποιεῖ καὶ οὐ τοῦτο κα-
θ' ὅτι; διατί, μὴ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις πρέπειν εἶναι.
καὶ ἀγαθοὺς εἶναι. ἀγαθοὺς εἶναι. ἀγαθοὺς εἶναι.
ἀνθρώπων ἐπλάσθη. ἐξ ἧς οὐ πρέπει τοῖς θεοῖς
καὶ τὰ ἐξ. οὐ τὴν καὶ τὴν μὲ ἀχιλλέα ἀναιρεθῆναι καὶ τὰ
σαῦτα. τοῦ δὲ θεραπεύσαντος θαυμάσαι. καὶ τὴν μὲ
ὀδυσσέα ἀσωτεῖν θέλοντα. τὴν δὲ νέκταρ παρὰ θεῶν
σῶν πλάσασθαι. καὶ τὴν μὲ θρασεῖαν καὶ ἀκόλαστον
πεύξεσθαι. τὴν δὲ ἐκ καὶ ἀνδρείαν εἶναι θολοτῆσαι.
ἐστὶ παντὸς ὡς αὐτοῖς λέγουσιν. ἐξ ἧς τοῦ ποιη-
τοῦ ἀληθῆ φυλάξει. τῷ δὲ λέγοντος θεῶν, οὐκέ φοβη-
θεὶς καταψεύδεσθαι. καὶ τοῦτο γὰρ αὖ πᾶσι αὖ τῷ
φ' ποι. ὅτι μὲ τ' περὶ ἀστιλφέων αὖ τῷ πεύξεσ-
τεύδοντ. ὃν δὲ τ' ἐ παῖν. ὃ ταὐτὰ πατέρα θεῶν καὶ
ὕπατ καὶ ὀλύμπιε. καὶ ὃν οὐ ὦν ναπλάσθ' λέγοντ
τ' δία. οὐ πλατέον. ἀλλὰ λεθάσθ' λέγοντος τοῦ τὴ
δὲ οὐ μόνον ἔγω. ἀλλὰ καὶ παῦ ὅστ' ἐλάχιστ' καταῦ τῷ
ἔγοντ' λόγ. πᾶσι γὰρ τ' πεύτ' ἀποδέχεσιν. ἀλλ'
καταῦ τῷ φανάσ. αὐτὸ γὰρ πεύξ' ἀγνοῶ αὖ τοῦ
ἔγοντ' λέγοντος. τ' δὲ ἔγκωμ' ὑπὲρ τ' ἀνώτ' τῷ θν
ἐ κάτεργον δὲ τοῦ το ἀκατάλλ' τῷ πεισθέντο.

οὐ τε καθ' ἡμᾶς οὕτω διὸ ἰδιοπαθῶς τοῦ πνεύματος.
οὔτε τοῦ τὰ τοῦ πνεύματος ὑπορροὴν ποιοῦντα
θεοῦ. πόθεν οὖν ἀπολαύσαιμεν. ἢ ὅτι τῷ ἁγιασμῷ
τοῦ καὶ κάθαρσις ἐπιγίνεται. οὐδὲ πρόσεστιν ἀλλ'
ἢ τοῦτο καὶ τοῦτο. καὶ τοῦ τὸ ἀληθὲς ὅτι
τὸ σῶμα ἅπτεσθαι ποιεῖ. οὐδὲ εἰς τὰ ἅγια
ἀξίους καθιστᾷ τοὺς τοῦτο μόνον. ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἔτι καὶ τοῦτο ἐνοχλοῦν τοῦτο διὰ τὸ ὅτι τοῦτο τόπον.
ἐπαίρεσθαι τοῖς ἄγκωμα; ἵνα τί τοῦτο ὑπερεμοῦ
τοῦ ἀκούειν ἀπαραπόσεκτος; διαιρούμενος τὸ ἐκεῖ
παραιρεῖ. ὡς περοῦν ἅπτεσθαι τὰ τοῦ
τοῦ θεοῦ. καὶ διεκοκοιμᾶ ἐκποδῶν. καὶ δὲ ἀξιά
ἐστὶ τοῦτο πρόφασιν ἡ ἄγκωμα διὰ τὸ ὅτι τοῦτο
αἰσχύνη. ἀλλὰ διὰ αὐτοῦ ἐπαίρεσθαι, τὸ ὑπὲρ αὐτὸ
αὐτοῖς χαρίζεσθαι; οὐ τὰ καὶ οἱ παρ' αὐτὰ θαυμαφοὶ
ποιηταὶ. δυσωπούμενοι διὰ τὸ αἰσχρὸν πεφεύγειν
πλῆθος παρ' αὐτὰ θεῶν. τὸ ὑπὲρ ἀμοῦ αὐτοῖς
πεποιήκασιν ὄνομα. οὐκ ἀδόξως ὅπου οὐ τὸ ὑπὲρ ἀμοῦ
ὑπορροιαν ἐπισωμάτοις αὐτῆς τὰ ἀγίασμα. ἀλ
λὰ καὶ τὸ ἀνθρώποις αὐτῆς ἐπιγίνεσθαι τοῦ θεοῦ ἐν
τοῖς καὶ ἁρμόζεται τὸ διελθεῖν οἷοι. καὶ ἐστὶν
μίζεως καὶ παραπλησίως τὸ ἅπτεσθαι τοῦτο πάθο.
καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον. ἐπὶ τοῦ τὸ θεοῦ αἰσθητῶν
ὡς ἐπὶ πρόσωπον θεοῦ καὶ τί μᾶς τοῦ καὶ

ὑπερ ἐ κἂν ἐ ψευδεῖ τῇ ἀληθεύοντι φῆναι καὶ τῶν
θεοῦ· ἀ φεὶ τοῦτο σαζιοῦσι τ θυτικ· ἀλλ᾽
ἀ τοῦτο ὡ μὴν εὐσεβοῦσιν· ἀ κόλουθ καὶ τ ὅλα
καὶ τ ἐν καὶ τοῦ ἄλλου· ἐ λιὸ δὲ ὀνομαζεσθαι θε
οῦ· ἀλλ᾽ καὶ ἀ τοῦ λόγου πεπεῖσθαι π ψύξ·
καὶ κατ᾽ πεῖ πολ· ὅπ μὴ δὲ σε νοῖ τ φόνα σθ μ· μὲ
καὶ ἀ παῦ τ τ π φῶλ τ ψ. οὐδὲ ν εἶπε· ἀ ἀν τ
αὐτοῦ ἐ λθόντ· πάντα γ᾽ ἄλλ ἀ τ πλ φ
ὧν μαχόμ μοι φ· ἀ τ᾽ ἀφεῖν καὶ τιμωρεῖ καὶ
π τὰ κατ᾽ ὠπεῶ τοῦτ καὶ ἀλέ γοντ τ τ φ ό μ
πεπᾶν παν τοι· πεῖσα πόλ ἀ μεί τε καὶ ἀγεί ων·
καὶ ἐ πτ ὁ σα τῆ καὶ θαλ᾽ καὶ πᾶσα π ὑδά τ
ἀ φύ σ φτεί ει· ἁ σ γ᾽ τ π παθ ῶν καὶ ἀ δον ἀ λοῦ
τοιοῦτ οἱ ἀν οι· καὶ πλ᾽ οὐδὲν ὁ ε ῶν τ· ἀ ἀ δον
καὶ σαρ κὸς ἐ σπ θυ μί· ὡς δ᾽ν τοῦ τοι σ ἀ λόγοις
τ διάνοιαν ἀ χον τ, δ᾽ν ἀ λόγοις καὶ τὸ θῆ ον ἀν θ
πολλαχοῦ, καὶ τ᾽ ποιᾶ τῶν παθ ῶν π. καὶ θεσ
πεσοῦ τοι σ πλ ήσ᾽ν· ἀ τε πόλ τε γ᾽ φιλοῦ καὶ
δι᾽ πε τῶν φοι παρ᾽ αὐ τ, καθ ὡς καὶ ὁ τ θῆ καὶ ἀ
λη θοῦ εὐσεβοῦσι μιμη τὸ φ ὸν· ἐ κεῖ ται ὡ δὲ
δ᾽ τ᾽ διαλ· γισμοῖς αὐ π· καὶ ἐ σθ᾽ ὅ πόθ ν ἀ ούσ
γ ται σὺ π καὶ· φα᾽ κοῦ φ᾽ ν σοφοὶ ἐ μὲν ἐ χάν θ σαν·
καὶ ἐ χάζ ατ τ δόξ αν τοῦ ἀ φθά ρ θεοῦ, δ᾽ν ὁ μοι
ὡ μὴ γ᾽ ἰκοὶ φθά ρ αὐ τοῦ· καὶ π ε τῆ ν καὶ τε τε

πολ καὶ ἐ πε πῖ: διὸ καὶ παρ ἐ δω αὐ τοῦ τὸ τ̄ς
ζο πα ρ᾽ ἡ μῶ. πε ρὶ παθόν τ̄ς παρ ἢ τυχ ὸν τῶ ν
τῶν ἀ δο ῦ ἀ λό γῶ ν. ὡς πε ρὶ βλ ά βη τ̄ς τοῦ ω̄ τ̄ο π λὲ
κα τὰ πε ρὶ. καὶ πε ρὶ ν τῶ, λοι π᾽ ὡς παρ αδ ό θη
τ̄ ὑπ τῶ ἀ πο στ ε φ ῆ ναι τ̄ θε ὸν αὐ τοῦ; οὔ τ̄ ὑπ αὐ τ̄ὸ
κω λύ ον τα ι. καὶ ὑπ ἀ λό γοις τ̄ς λ̄ὸ πε ρὶ θε ὸν ἀ πη κα
ζο μ. πε ρὶ ὧ ν οἱ παρ ὁ ν τ̄ς λ̄ό γῳ φι λό σο φοι
καὶ ὑπ ὲρ ἡ μῶ ν. ἐ λέ γχ ῳ μ̄ι, οὐ κέ τ̄ι νοῶ τα ι ἀ γνω
ῆ ναι καὶ ἀ λό γων μορ φὰ ν καὶ τύ πων, τοῦ θ ε ο
νο ε ῖ σθ αι πῆ θε ι οὐ. ἀ πο λο γο ύμ ῳ δὲ λέ γ ό μ ι, διὰ τοῦ τ
αὐ τοῦ ζ̄ῆ ν, ἵ να τὸ θ ε ῖ ον δι ὃ πῆ αὐ τ̄ὸ ἀ πο κε ί ν η τ̄ι,
καὶ φα ί ν η τ̄ι. οὐ κ ἐ λλ ι πὲ ς τ̄ῆ ς ἀ ό ρα τ̄ι δω α σθ αι τῶ
ν α ι. ἢ διὰ πῆ τοῦ τ̄ο ῦ π λ ά σ μ α τ̄ κα τι λε πῆ. οἱ δὲ τ̄ὰ
τοῦ τ̄ φι λ ό σο φ ῶ π. καὶ ναὶ θ ὺ λέ γ ο μ ε ν τ̄ φα ν
δι α τοῦ τ̄ο τ ῶ κα τα σκ ε ύ α σ θ αι καὶ τ̄ι τυ π ῶ σ θ αι.
ὡς ε ἰ θ ε ῖ ω ν ἦ ν. ὃ καὶ ἐ σ τ̄ι φα ν ε ρὸ ν λέ γ καὶ δω σ ε.
ἵ να διὰ τοῦ τ̄ ἐ π φα νε ῖ πῆ. τῶ ν ε ἰ ζ̄ό ν ω ν τ̄ῶ ν αὐ τ̄ο ῦ
ὡ ς ε ἰ τ̄ ἔ τ̄ θ ῦ τῶ ν ὄ ν τ̄ω ν. καὶ ἦ ν α ι τοῦ τ̄ο ν ὡ ́ς π ρ ῶ
τ̄ο ν ἀ ν θ ρ ώ π ῃ τοῖ ο ἀ ν θ ρ ώ π ο υ. οἷ ο ν δὲ τ̄ὴ ν ζ̄ῆ ν λέ γ ο μ ε ν τ̄,
γῖ ν ω σ κ ῆ ν ε ι τ̄ὸ ν τ̄ θ ῦ κα τα ζ̄ῆ ν. ἀ πὸ τ̄ δι ὰ πῆ τῶ ν
τῶ ν θ ε ῖ ω ν φα ν τ̄. τοῦ τ̄ε οὔ τ̄ ἐ κ φ ύ ν τ̄ι
κω θ ο λ ο τ̄ο ῦ ν τ̄. οὐ γὰ ρ θ ε ο λ ο τ̄ο ῦ μ ε ν τ̄ὰ πε ρ ὶ τ̄ο ῦ
δ ί π λ ο ῦ ζ̄ῆ τ̄ο ῦ ν τ̄ ἀ λ ὰ μ ε τ̄ὰ πῆ μ ε ῖ, ἀ ε ὶ ὁ ν τ̄ ἢ
τ̄ο ῦ τ̄ο ν οὐ κ ἐ λ α τ̄τ̄ο ν τῶ ν πῆ ὃ ν χ θ ὸ ν τ̄ ἢ δό ξ α ν

εἶναι τὸν. ἐ πολὺ γὰρ μᾶλλον περὶ αὐτοῦ τοῦ παρελθόντος ἐ
περὶ τοῦ μέλλοντος. πῶς δὲ οὐκ ἄτοπον τὸ μηδὲν εἶναι
τοῦτων. πότερον διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὸ τὴν ὕλην, ἢ διὰ
τὸ ἓν αὐτὸ μόριον. εἰ μὲν γὰρ διὰ τὸ ὕλην, τὸ αὐτὸ
καὶ μηδὲ πρὸς πλείω αὐτὰ. διὰ ταῦτὸ ἁπλῶς
ὕλης ἐ πεφύκασιν αὐτῶν. μᾶλλον δὲ καὶ τοῦ μὴ
οὐ τοιοῦτον ἐ τόδε τι. σημεῖον τὸ ὀνόματος ἢ
ξύλον ἢ λίθος σημαίνομεν, παρὸ τὸ ἐ πολλῶν ἓν
τὸ τοιοῦτον σῶμα. ἐ δεῖ μὴ μόριον εἶναι πάντα
μήθ' ὅτι ἐστὶ φανερὸν πρὸς ἃ λέγεται τὴν ὕλην
τοῦ χαλκοῦ καὶ τῶν ἄλλων. καὶ μὴ μᾶλλον οὐδὲ
οὐ τῶν φύσει ζώων. ὧν ἔστι μόριον ἡ τελευτὴ
ἢ θνήσκουσα φύσει. καὶ γὰρ ἐστὶ τελευτὴ τοῦ
ζῶντος καὶ ἡ οὐσία τελευτὴ τινός. καὶ μὴ διὰ τὸ
ἀεὶ εἶναι ἢ ἐστὶ φύσει. καὶ γὰρ ἐστὶ καὶ
καὶ ἀΐδιόν τι ἔστω. ἐ φοῖνιξ μᾶλλον τὸ καὶ
ἄπαξ ἢ πολλάκις γιγνόμενον. ἢ τὸ φύσει ζῶον τελευ-
πότε καὶ πεπνεῦσαι καὶ ὅτι πεύσεται ὑπό τινος καὶ
ἀποφθείρεται, ἢ διὰ τὴν ὕλην ἢ διὰ τὴν εὐπαρείαν.
ὥστε τοῦτ' τύπου ὄντα ξύλον καὶ ξύλον καὶ χαλκοῦ.
τελευταῖον ἢ θεὸν ποιοῦσιν. ὅλως δὲ αὐτὰ μᾶλλον
ἀποκλίνει τὰ ζῶντα, ἢ τοῦτ' τοῦ ὄντος
πυοκωφοῦσθαι. ἢ τοῦ μὴ τοῦτ' οὐδέ. οὔτε μόριον
οὔτε ὕλη αἱ τὰ τοῦ ὄντος παροιστέον. μᾶλλ'

δε ἀμε τὲ π ἡ τὲ χ τὸ ϑ̄ον ὁ̔ν καλεῖ ται· αὖ
δ ἀμέ ἀ ξ̄ τ φύσι ὦ̓ τὴ τῶ χαίροιω· ἀλλ᾽ ἡ·
τὲ ϑ̄ π ἡ ε̄ π φοῖ τὸ ϑ̄ον τοῖσ τλ̄ε μ̄ν̄, τὸ σ̄ω λ̄
ἀ χ ξ̄ α τ ὕλ᾽ οὐ σ̄ τ ϑ̄ ὑπ ἡ ἀ ν̄ τοῖσ αἰ ν̄ οῖ ς· ἀ̄
ται ὁ λω σ διὰ τ τὲ χ ϑ̄ ὑπ φαίν ὁ ται ὁ θ̄ ε̄· καὶ διὰ
τοῦ τοϑ ε̄ σ κλ̄ ὁ ν̄ ὡ̓ σ ϑ̄ τοῖ τὰ τλ̄ε μ̄ν̄, ἐ̄ δ̄ ἡ τ σ ὁ
αἰ ν̄ ὦ̓ τ τ ταχ ὺ ὅ ν̄ ται αὐ χ ε̄ σ ὦ̓, π ρ ο ε̄ λ ε ω ξ ϑ ω ται
καὶ ϑ ε̄ σ κ ω ϑ ὦ σ ϑ ε̄ ται· ὅ̓ σ̄ ω καὶ λ ο ιδ ο ρ ο ὶ· διὰ τ ὑπ ἡ ρ
ξ ο ὖ ὑπ ἐ ρ αὐ τ τοῖ ς· ὥ̓ σ τ ε καὶ τ ὸ δ ε ῦ̄ αὖ π ἡ καὶ ὑ μ ε ῖ ς ϑ̄
δ ῆ τ ἀ π ο λ ῦ σ ι, καὶ τ ῶ̄ ἀ ν̄ τ ἀ π ο λ ο ύ μ ε ν̄ ω ν̄ τ ὴ ν̄ π ο ι
χ ο ύ σ ι α ν̄ τ ὰ ὐ τ ῶ̄ τ ο ῦ ϑ ῦ ἐ π ἡ φ ὲ τ ῶ̄ ὑ μ ῶ̄ ν̄ π ε π ο ί τ
ὼ ἐ π χ ε τ ὴ ν̄· ἀ λ ̓ ἀ̄ δ ι ὰ τ ὴ ν̄ π ἰ κ ρ ὰ ν̄ π α ρ ο υ σ ί α ν̄, δ ι α π
τ ὰ ν̄ φ ι λ ί α ν̄ δ ι ὦ̓ ν̄ ὑ π ὲ ρ κ α λ ῶ ϑ ε τ ὸ δ ω ρ ε ά ν̄ σ ϑ ε̄,
κ ε ρ δ ή σ α τ ε καὶ ὑ π ὲ ρ αὐ τ τ ὸ ὑ π ὲ ρ ὃ̓ μ ῶ̄ ν̄ π ρ ο σ ε υ ξ ά μ ε ν̄ ο ι
π ο ι ῆ σ α τ ε· χ α ρ ᾶ̄ δ ὲ τ ῆ π ε ρ ὶ ϑ ῦ κ α τ α λ ή ψ ε ι τ λ ύ φ ο ν̄ τ ὸ ν̄
τ ὸ ν̄ ε φ ὲ ω ὡ̓ ς φ α σ ὶ, ἀ̄ π τ ο ῦ τ ο ῦ ϑ ῦ τ ῆ π ι σ τ ε ὺ
κ α ὶ π ε ῦ σ ε ι, ἀ̄ π τ ο ῖ σ τ τ λ ύ μ ε ν̄ π ε ι π ί ϑ ε ι τ ὴ ν̄
π ε ῦ σ ι ν̄ π α ρ ὰ τ ο ῦ ὁ̓ κ ά μ π τ ω· ὁ̓ μ ο λ ο γ ῶ̄ τ τ α ρ ὰ ὑ π ε
α ἰ ρ ε ῖ τ τ ο ῦ ϑ ῦ δ ω ρ ε ὰ ν̄ τ ῆ ν̄ ἀ γ ά π η ν̄ σ υ μ π ε ρ ὸ ν̄.
κ α ὶ δ ι ὰ τ ο ῦ τ ω ν̄ π ο λ λ ὰ ν̄ τ ὰ ϑ ν̄· δ ι ὰ ὃ̓ ν̄ ἡ δ ι ϐ λ ά τ
τ ὸ ν̄ δ ω ρ ε ὰ ν̄ ἐ π κ α λ ῶ ϑ α ι αὐ τ τ ο ὶ τ ὰ ῦ τ τ ὸ ὑ π ε ρ ὲ μ ῶ̄ ν̄
ο ὗ τ π ε ῦ σ ι ν̄ ἐ φ ὸ μ α· τ ο ύ τ τ ῆ π ε ῦ σ ι ν̄ τ ο ῖ σ λ ί
ϑ ο ι σ κ α ὶ ξ ύ λ ο ι σ ὶ ν̄ ε ν̄ θ ή κ α τ· κ α ὶ ϑ ε ὸ σ ὰ ν̄ τ λ ί ϑ
κ α ὶ τ ε τ χ ύ α ὶ ν̄ ω̄ ν̄ ὁ μ ο μ α ί ζ ε τ κ α ὶ π ε ῦ σ κ ω ϑ ῆ π ε· ἡ τ ο

Καὶ ὡς τραπεζῆς ὑπερτῶν. ὡσ θεοδοτίων
θεωρεῖ, οὐδὲ καὶ τὸ σημαινόν τοῦ σημαινομένου
τιμᾷ. οὐδὲ τράφοι πόσ τὸ ναοτελὲς ὅλου, ἀλλ' ἵνδυ
γωσάχρι τὸ τραπεζῆς πεσεῖν, τιμᾷ. ἀλλὰ τοῦτο
θαύματι μᾶλλον ἄχρι τῆς ζημίας. τὸ δὲ τραπεζῆς, τῶν τοῦ
τραπεζοφόρου τε τούτου. οὐ τὸ καὶ ὑμῶν ἀμείρ
ετωσὶ ἵνα τῆς πλούτου, οὐκαὶ τὸ τελικοῦ τῆς θεο
πωλείσθαι, ἀφοῦ λιν καὶ τεφθέρτε. ἀλλὰ καὶ τὸ πλεῖ,
οὐκαὶ περιεπλήσθη τῆς πλούτου αὐτοῦ. ἄρα καὶ
ὅλως τραπεζῆς σημαίνουσι τῆς τοῦ ἐπφάσεως.
καὶ διὰ τοῦ ὡς ἐστὶ σημαίνον θεοποιΐας ἀξίας; ἀλλ' οὐ τοῦ πλούτου καὶ χαρακτῆρ
φησὶ δὲ πάντα τάχιον, πολλῷ πλείονα θεοποι
ήσαν. ὡσ καὶ λέγειν ὅτω τοῦ καὶ θεόπτε
ὑπερ. ὁ ὡς καὶ γὰρ καὶ τοῦ λιν ὅ, ἐξεύθη
καὶ τε τύπω του. ἢ τοίνυν τραπεζῆς θαυμαστὸ
ἄσον ἀξία. πολὺ πλείονα ὑπερασθαι
θαυμαστῆς. διὰ τί τε χρὴ καὶ τοῦ ἐπφάνειαν.
οὐκοῦν ἀμελὴ διὰ τοῦτο θεοῦ οὐ τοῦ ἀξίου
μέν; πάλιν οὐ τοῦ ἀνθρώπου περὶ τῶν θαυ
μαστῶν τοῦ τοιούτου οὐ τῆς μου φησὶ, παρ' οὐ τῆ
ἀξίου μαθεῖν. ἢ ὡς τοῦ ὁπλάτου μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ. διὰ
τοῦτο οὐ τὸ τε τύπω; διατί καὶ ἄλλοτ οὐ τοῦ τῆ
που γεγενημένου. ἢ ὅτι ζωῶν ἄλλοτ ὁ τοῦ

τῦ ἐ φι, διαπ' καὶ λογικαὐτ, περιπτέασιλυ
φαὺ· ἐδὲ τὸ σωαμφὸ περογθῖ· καὶ ὀξαὶ μφοτερ
καὶ τὰλ' φαιτ̄ θν· ὁ'' πὶ πὲάλ'τ καὶ λοῦικέ' ἢ
τοῶ τῦ, πὶ διαιρεοῦι τὰ σωαμμ̄· καὶ χωείζὸ
π̄ὲάλ'τ καὶ ἀμῶν μοε φαὶ· καὶ οὐ παῦ τὸ ὀξαμε
φὸ̄αὺ τ̄ τλύφουσιν· ὁ ποῖ̄ᵃ τὰ παραπ̄ὲῶ ἐ σι πλεῦ·
ὰ οκύλλ̄ᵃ· καὶ ὰ χαέω· καὶ οἳ̄ ποιεῖ ταιρ̄ᵒ· καὶ ὁπα
ραῦ πυπῖ κωοκέφὰ ἀμ̄ουμ̄ᵘ· ἐ δ̄ᵈ γαρ· ὰ μόνοσ
αὐ τοῶ οὐ̄ τωπεά φεσθαιδι φῦ· ὰ μ̄ᵐ αι αὐ πὶ ἀχρὶ
μοε φ̄ᵗ· μ̄ᵗʰ καὶ τ̄ ἄλλ̄ᵒ ἀνα πλ̄ᵃ πεσθαι κατ̄ αὐ τ̄ ὧν·
καὶ πάλ̄ᵉ· ἐ αἱρεεν̄ι καὶ τοῦτ ἐ σ̄ᵉ αὶ μοε φαὶ, διατ̄
καὶ θν̄ λ̄ᵈ αὐ τοῖς πεὶ πτθέασι τῦ· ἐ δὲ θν̄ λυ κ̄ᵒ
ἐ σι, διαπ' καὶ αἱρεεν̄ι ἐξ̄ᵉ κατ̄ αὐ πὶ τεύδοτ̄ τα ὸμεθ·
ἐ δὲ πὰ τὸ σωαμφὸ̄ᵖ ἐ σιν, ἐ δ̄ᵈ μ̄ᵐ διαιρεθαι· ἀλ̄
λ̄ᵃ μφὸ̄ᵖ σωαπ̄ᵗ εσθαι· καὶ γ̄ᵑ ἐ σθαι κατ̄ τοῶ λφῦ̄
βίε μαφεσθῖ τοῶ· ἵ̄ᵛ α μὴ μόνον α ὐ τὴ ἀ ἐ δ̄ᵈ σι ὁ μοι τ̄
ὰ ε ὧ ὁ ι παρα σχ̄ᵗ· καὶ ὅλ̄ᵂ ἐ σωματοῦ τὸ θν̄
ὑπ̄ λ̄ᵃ μ̄ᵐ αἰνο μεθ· ὧ̄ᵒ π̄ καὶ ταμ̄ᵗ ἐ α καὶ χ̄ᵉ ἐ ῖ̄ᵉ
καὶ π̄ᵒ· καὶ πὰ αὐ χ̄ᵉ καὶ θ̄ᵗ θν̄, καὶ τ̄ ἀ̄ᵗ λ̄ᵃ τα πὶ
πεῦ ὸ αὐ ὧν μ̄ᵐ ὲ̄ᵗ, ὁ̄ᵗ νοῆν αὐ τῶ | καὶ αὐ α πλ̄ᵃ πῆ ῆν·
ὁ ε ἀ ῆ ο ὁ̄ᵗ ν αὶ οτ̄ύ καὶ ἀ θ ε ὁ̄ᵏ κατ̄ α πῖ ῶ τοῦ τ
ὰ νοῶ· ὡ̄ᶜ τ̄ τοῖ αὐ̄ ὑ̄ᵗ ποκεῖ̄ᵗ ν πε ὶ̄ τοῦ θῦ· ἀ κο
λουθῆ γαρ αὐ τῶ καὶ τ̄ ἄλ̄ᵃ τ̄ σω̄ᵗ ῦ̄ πα ν̄ τ̄ πάν̄ᵗ·

ὡς τ̄ καὶ τε λευτᾶσθαι καὶ δι αὐχ θῆναι· καὶ πάλι
ἐξόλου θρεύεσθαι· τῶν δὲ καὶ τὰ τοῦ ἀν οὐκ ἐῶ
θυ ἀ λ̄ λὰ λὴ βοᾶ ἐ σαν εὐ τ̄ ἐ ρὴν· ὁ μὲ γὰρ θε̄
ἀσώ μα τός ἐ στι καὶ ἀ φθαρ̄· καὶ ἀ θα νά τ̄ οὐδὲ ν̄
ἧσ σο ν ποιῶ δι τό λε μος· τῶν τα δὲ καὶ φθορᾶ̄
καὶ σω μά των ἐ στι τύ ποι· καὶ τ̄ παρ ἀν τὶ βόη
δι τό λε̄ χρεῖ αν· ὡς περ καὶ περ̄ θέ ντα· πολ λ̄
κις τοῦ τοῦ ὁ ε ὐ ἀν ἀ ναι νω σκ̄ τοῦ πα λαι οῦ
καὶ οὐ δ χρεί ᾳ ὑ με τ̄ ἀ λ̄ λο τι τῇ ἐ πι σ̄ τ̄ ζω ων
ἀ φά νι σε, τοῦ τον λό γα πλα τοῦ μ̄ ἐ φ ὧ αὐ τ̄
αὐ τῇ κα τάγ νω σο ε τ̄ παρ αφ θο ρώ· ὅ τι ὧν αἱ πὶ
τοῦ ποιῶ τὴν γὰρ ὧ, τοῦ τοῦ θεοῦ λό γος δό ξει
καὶ οὐ αὐ τοῖ τ̄ τέ χν̄ περι λει ο μέ νην βί ε καὶ
τοὺ μὴ φθαρ̄ναι παρ̄ τοῦ τ αὐ τοῖ σῳ αὐ τ̄·
καὶ οὐ οὐ κ ἀγ νοοῦ μεν δε ο μέ νου τ̄ αὐ τῇ ἐ πι μέ·
παρ̄ τοῦ τ αὐ τοῖ; ταῦ τ ἐ αν τῇ· χρῇ ἀ ξι οῦ μεν ναὶ μα
τὰ λ̄ λ ἐ ρεῖ σθαι· καὶ οὐ δὲ μι μεῖ σθαι οἰ κεί ο̄ κοῖς κα τὰ
λη φό με νοι τοῦ τοῦ οὖν οὐ καὶ τὰ ς ἀ πα ρά δε κτο τ̄
οὐ κ ἀ ναι ρε τοῦ ς κα λοῦ τ̄· οὐ μέ νον δὲ ὅ τι τοῦ τον
αὐ τ̄ αὐ τῇ τ̄ ἀ σθε ν̄ κα τα μά θοι· ἀ λ̄ ὰ κ̄ ἀ φῶν
ὁ ν̄ αὐ τοῖ ς τοῖ ὁ φ ὧ αὐ τῇ ἐ ῃ ἀ σύ μφ ω νό δο
ξα· ἔ τ̄ γὰρ αὐ τοῖ θε οί ἐ σιν ὡς χ ξε νο φ̄ κ̄ περὶ
αὐ τῇ φι λο σο φοῦ σ̄, πό τι τ̄ πρό σθε τ̄ τοῦ τ ων
κ̄ πό τε ρ αὐ αὐ τῇ κεῖ ν̄ κυ ε ρῶ· ἵ να δ̄ τ

τ̄ οὐ τ̄ πρό π οἱ τ̄ θν̄ ἀ ἀποφρεαφεί τ̄ καὶ οὐκοῦσι
οὐδέν τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ν̄. ἐεμι νὸ ἀγί χρωσι τ̄ νοιῶ. καὶ τ̄ οὐ κοῦ
ὡσ με τ̄ νόσ τ̄ καὶ μὴ ὀ ε ὡσ τ̄ φαντάζοντ̄. τοῦτ̄
δι οὐ μὲν ἰ ἀληθ ρ̄ σ ἰ αι τ̄ ἀ θε ὸ π̄ αὶ π̄. διαφέ
ε ωσ τ̄ αι οἵτ̄ καὶ πολλ ὡσ τ̄ κατ̄ πόλ̄ καὶ χρ̄ ἑ θ ἐ.
καὶ τ̄ ἐ π ἐ π̄ τ̄ ἐ ἐ ἀ ν α ε ῶ τ̄ θ ἐ, οἱ πάν τ̄ παρὰ
πάν τ̄ ἀ ν α ε ῶ τ̄. καίτ̄ οἱ παρ ἄλλ νομ ζ ό μ̄ οἱ
θ ε οὶ ς π̄ παρ ἄλλ ηλ ο μ ς θ ε ῶ ν γίτ ν ο ν τ̄ α ὐ θ υ σ ί α ι
καὶ ω ο ρ δ α ὶ. καὶ ἄλλ αἰ θυ σ ί α ι. ἀλλ ὰ μ̄ π ὰ ῥ ὸ ὶ θ ι.
α ὐ τ̄ π ι τ ῆ ς τ̄ ω ν καὶ τ̄ ἀ π ι μ ό ν ο ν ὄ τ̄ σ ι ν ο ι.
καὶ τ ό τ ο ω ἄλ ο ι τ ῶ δ ὶ τ ύ ὸ ω ν. καὶ τ ᾶ ς ἀ λ ι ἀ ὐ τ ῇ
ὐ κ ῆ ν ο ω ο ὖ ἀ ν α τ ε θ ῆ καὶ θ ύ σ ω σ ι ν. ἀ λ ὰ τ ὰ ὁ
μ ο ί α θ υ ό ν τ̄, τ ὰ ἀ ὐ τ ὰ π ε σ ο ῦ ν̄ δ ο κ ο ῦ σ ι. λ ί ν υ ῦ ν
π ε ῦ μ α τ ὸ ἐ κ α λ ο ῦ ν ἀ μ ὲ θ ὐ τ ὸ ῦ ζ ό σ ι. καὶ τ ο ῦ τ ο π ο λ
λ ὸ σ π α ῥ ἴ τ ε ἐ ἰ ὸ θ ι σ ὶ ὁ φ ᾶ ῖ ζ ε τ α ι. ι ν δ ο ὶ ῦ δ ι ὸ
μ υ σ τ ῆ ρ ι α θ ε ο κ ᾶ σ ι. σ υ μ π λ ῆ κ ὸ ν ο ἷ ο ν α ὐ τ ὸ ὀ μ ο μ ά
ζ ο ν τ̄. καὶ τ ο ῦ τ ὸ τ ο ῖ ὸ ἄλ π ο δ ο ῶ ὸ ῖ τ ε ι σ ὶ. ἄλ ο ι
π ῦ ρ σ ω καὶ ε ὐ ν ε ο. καὶ π α ῦ τ α μ ὰ λ ί σ τ α α ὐ τ ὸ π ο ὶ.
τ ὸ ὕ δ ω ρ π ῦ τ ε π ι μ ό καὶ. καὶ θ ε ο ὺ ἀ ν α φ ο ρ ά ὸ ῦ,
καὶ ὅ ω ἄλ ο ι καὶ α ὐ τ ὸ δ ὲ ο ἱ τ α ῦ θ ε ν ο κ λ έ ο ν τ̄ α ὐ τ ὸ
ν α ῦ ο ι, τ ο ῦ τ ῶ π ὰ λ ὲ ὐ. καὶ τ ο ῦ τ ῶ ἐ α υ τ ῇ ἀ π ο ν ί π τ ῦ
τ ὕ δ α ο ι. καὶ τ ὸ λ ε ί τ α ν α ὐ τ ὰ ἀ π ὸ ν ῦ ἐ κ ἰ ί π ο ο ι.
ε χ ε ι δ ὲ π α ῦ τ ὸ π ῦ α ὐ τ ὸ τ ῇ δ ω χ ο π ο ῖ ῦ. τ ῶ ν
π α ρ ἄλ λ ο ι ο θ ε ῶ ν β ί η θ ω ῦ ἀ τ ὰ ὶ α ὐ τ ο ῦ τ ῶ καὶ

παρ ὧν τι ἐκφέρ χαλάζεσθαι· ὅτι μὲν θεοὶ τὰ ἄλλα
τὰ ἄλλα· ὅτι τε καὶ παρ ὧν τοῖς ἀπὸ τῆς παιδείας
θῶν ὄντ θεο πολοῖσιν· ἀόλη δέ τι ἔζ σ τοσαῦτα
ἀσεμάσαι· καὶ παρ ἀφροσύνῶν ὀξυτάτου· ὡς καὶ
ἀν τοῦ τοῦ λόγου ὠφέλοι τι σοὶ καὶ μεφθαι· τ
παρ ὧν τ πανθοῦσ καταφάπλη καὶ τοιαῦ
τα θεσσ". καὶ ὑγιεῖ ὠσιν οἱ κακοδαίμων· ὅτι
πάσ φρενα ἐ ἐξ θυμῆ ἀφ χέτυφοι τῶν ὑπ ἀν τ
ντέτ τ καὶ πεσσκωνῆς θεῶν· καὶ οἷσ πεσσα
τοῦ τοῦ ἀμοῖσ· σχεδ" γὰρ τὰ ὅμοι τ ὁμοίοις
ἡμαλὰ τ λεφίτιον τοῖσ ὅλα πτοσι πεσσφόσοιν·
βύτ τ γὰρ ἀτν χοισ θύοισι καὶ λοιμικὰ τοῖσ
ἀλιτῆ πεσ σφόσοι· σκύθαισ δ οἱ καλοῦσ οἱ
εφοι τ παρ ἀῦ τ παρ λαλοῦσ· τοὺ ἀ πὸ τ ἀναρ
κὰ ὅσου ἀ λαιῶ τῖ ἐλλ ἐ φοῦσι ἀγαφέ ἐοῦ
τοσοῦ τ λαίσεωῶ τ, κα τ τῖ ὁμοιεῖ ἀν ὧν τ κακοῦ
τ ἐλφίχοι τ τῶν θεῶν αὐ τ τ ὁ μό τ· ὅτι ὧν
ἀπεόν οἱ λ ποθαλάσσ ἐμῖν δαίων διέσω σ,
τοῦ τοῦ αὐτοὶ καταφάπτουσι· μόνου χὶ κα τ
τ πεσσοι νόμῳ· ὅτι τ ἐλφὶ λίπεσσι τ ἐ αῦτῖ
θεσιῶν τῦ καταλεύ σοῦ· ἀ χολδὲ τ ἀεῖ ἐ πῆ
ἐκπολέ μ ἐ παν θλῆ· καὶ τι καὶ φέ ἐ ωσι,
τὸ ταῦ τὸ ἐκα τοντὰ διελόν τ τοῦ λῆ
φθέντ· καὶ ἀφ ἑ κάσ τοσ βύ αλε μναῦ οῦ· τὸ

σου τοῦ καταστροφῆς ὡσ ιγ, ὅσου ἂν καὶ μέλλ-
τον τὰ ἐκλέξων. οὐ μὴν οἱ δὲ σὺ διὰ τὸ μὴ
μὲν δ' μὴ τὰ αὐτοῖς ἀγελ τὰ τοιαῦτ σὺ δεῦ δ.
ἀλλ' διόνε ἐστ τῶν ᾳ δῶλ καὶ δαιμόν καλεῖ.
τοῦτο τὸ δεῦμα. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ ποιεῖ θυον μὲν τὰ
λατ ἐα τοιαῦτ σ φῆμα. φοινῖ κ δὲ καὶ ἡμ-
τ ἡμέρον δὲν τ τεσσαρακοντ ἐ ἂν τι ἰλικ κόν. καὶ
οἱ πολλ δέ ὡσ καὶ οἱ τ καλοῦσ λατ ἀρίον διάγ
ἀρ τυπ αὐσ ἐ θεσ κλεον. καὶ ἄλλοι ἀλλ. καὶ τ
τ ἀπλ ἐ μ αι καὶ ἐ μ αι ρον; ἐ μ αι ρον δὲ, αὐ
τοὶ δὲ ὧν τ τὰ φορ κα. ἐ μ αι ρον δὲ τοῦ ἐ αν
τῶν γ αδῶ. τοιαῦτ ταυ καπνί ζον τ θυσίαις.
ἀ πὸ δὲ τοῦτ τὰ κακὰ τοῖς ἀγροῖς ὅ πλ θ
ἐ φθαν. ὀρ ὧν τ γὰρ δὴ τοῦτο. τοῦ παρ ἄπτ
ὁδ μ δαιμόν. ὥστε καὶ αὐ τοὶ τοῖσ τοιοῦτ
οσ λ μ μεχ μ τοῦ ἐ αν τι θεοῦ ἐ μ μ ταγ.
ἴ δι ον γὰρ δὴ τοῦ οἱ κατ ἐφθα τ πε ὶ ἀλεφ τὸ
ὡσ αὐ τοὶ νομ ζο οἱ μ μ χ. δὴ θ' ἀν δ ες φοι
καὶ τελ. κ τοῦ. καὶ παῦ ἀσελγ ἡ πλ θ σαν
οἱ ἀγροῖ. ὃ γὰρ σχεδ παῦ τ, πα ὃ ἀσελγ ἡ μ
ἐ πὶ μ ε φ. διὸ καὶ πε π παρ αὐ τ θεῶν γ νε
καὶ οὐκ ἐ τι σώφρ ε ἰ τ ᾄδω. φ λὴ μοῖ ὁ παρ αὐ
τοῖς τ ἀσελγ ἡ μ α μαρτ ρου ᾧ. τυν α κ τ ὸν
δ μ ᾄδω λοις τ φοινί κ πάλ πεσόκ τ ἐ ζον το.

24

ἀπαγ χ(ρισ)τ(ὸ)ν ἐκ θεοῦ εἶναι πιστεύομεν· πόσῳ δὲ μᾶλλον
τὸν προφήτην· ἢ θεὸν ἐάν τις ἱλάσκεσθαι. Καὶ εἰσ εὐ
μενῆ φύσιν αὐτὸ διὰ τοῦτ· αἰδοῖ δὲ τὴν φύσ(ι)ν ἁρμοσ(τ)ήν.
καὶ κακὸν εἶναι θέλοντ ἀρέσειν· τὴν ωσεὶκ τοῦ τῶν καταδύμα καὶ πιστὴν
τὸν φύσ(ι)ν· ὡσεὶκ τοῦ τῶν θεῶν.
μεὶ τῆ παιδεῦ τ λόγους ποιεῖσθ(αι)· παῖ τ δὲ ὑμ
τοῖσ αἰσχ(ρ)ὰ φρονοῦσι· καὶ τ χρέος πρέ αὐτοῖς
ἀμύλλων ται· καὶ ὡς ἑ π ὁ ἅγιος τοῦ χυ διάκο
παῦλος· αἰτεταρ θ(εό)λψαι αὐ τῆ μετ' ἀλλαξαν
τὴν φυσικὴ χρῆσ(ι)ν τὴ παρὰ φύσ(ι)ν· ὁμοί δὲ καὶ
οἱ ἄρσενες ἀφέντ τὴν φυσικὴν χρῆσ(ι)ν τῆ θηλέας· ἐξε
καύθ(η)σ(α)ν ἐν τῆ ὀρέξ(ει) αὐ τῶν εἰσ ἀλλήλους· ἄρσεν
ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύν(η)ν κατεργαζόμενοι· καὶ τὴν
δίκ(η)ν καὶ τὴν τοιαύτ πρέπουσαν τ, ὁμολογοῦσι καὶ ἐλλη
νικοὶ καὶ τοῦ λόγου μένου αὐτῶν θεοῦ τοιοῦτ
ὄντος εἶναι τὸν· δικαίως τοίνυν δίοις, τὴν παράδοσ(ι)ν τοιού
καὶ τὴν μοιχ(ε)ί(α)ν· δικαίως δὲ ἀφεθῆ, τὴν πορνή(α)ν· καὶ δικαί
ως ἐάν, τὴν αὐτέλ(ει)αν· ὑ κοὶ ἀφ' ἑ τοῦ φόνου·
καὶ δίκαια ἄλλα τοιαῦτα ἐκ μαθή καὶν· ἃ
οἰκονομικὰ λογισμοί· πρὸ δίκου ἀφ(ε)ίναι τὴν
φύσ(ι)ν· ἀφ' οὗ ἄξιον φ(ύσ)ι τοῦτον νομίζ"σθαι
θεοῦ τοῦ τὴν τοιαῦτ πλοῦν τ· καὶ μᾶλλον τῶν
ἄλλων ἀλλοιωθ(ῆ)ναι τούτου· διὰ τὴν αὐτέλ(ει)αν
τῆ πρέπ· ἆρα ἄξιον τοῦ θεοκλόντ αὐ τοῦ

νομίζω ἀμφοῖν· καὶ μεταξὺ ὡς αἰχέρ, ἀέρι ὦ
καὶ τῶν ἀετῶν ἀετὸν χρυσοῦν οἰκτείρων· φησὶ
γὰρ ὁ Νίξιππος τὸν Δία τὸν Προμηθέα, οὐκ ἀν δύνασθαι
τὰ περὶ τὸν ἄνθρωπον ὀλοφύρασθαι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ
νοῦν τὸν χρὴ πεύθεσθαι· ἀλλὰ δὴ οἱ τὰ μὲν ἀνθρώπου
τυγχάνει τὰ δὲ καὶ περὶ τὴν κτίσιν ἀνθρώπου, οἱ δὲ
περὶ τὴν ἐλευθερίαν καταλείπω· καὶ δὲ
λύκοι πρὸς πάσιν ὅτι τῶν· καὶ αὐτοὶ οὐκ
νόσον· ἐκφύναι δὲ αὐτοῖς ἀετοὺς φασὶ τὴν δόξαν
καὶ ἀναπτέρους εἶναι οἰωνοὺς τὸ πρὸς τὸν
μὴ καὶ τὰ τοῦ ἀετοῦ μὴ μετέχειν οἰκείαν· καὶ χρὴ
σὺν ταχεῖ χιὼν λίθου καὶ ξύλου καὶ μορφὰς ἀνῶν
καὶ ἀλλοτρίας τε καὶ ἑαυτῶν· καὶ τετραπόδων
ἁπλῶς· ἀλλὰ χίονι καὶ σελήνῃ καὶ πῶς τ' καθὼ
ἐαυτοῦ μόσυμον, καὶ τὸν αὐτὸν πάλιν; καὶ σὺν παντὸς
τὸ ὑετὸν τὸν φύσει, σεισμὸν τ' καὶ θεοκλόντ· καὶ
φόνου καὶ μιαιφονίαν θεὸν τὸν ἀποδέξασθαι καὶ τὸ
τοῦ μιᾶς φύσεως θεοῦ, παθόντα φαίνεσθαι.
ὅτι οὔτε ἀτὸν οὔτε ἀλόγου ψυχάς· ἀλλὰ καὶ τὰ
ἀνῶν ὑπερφύσει· τὸ, τὰ μὲν, ὄνοιν οἷς τὰ δὲ
ἐπὶ τὰ καὶ οἰωνοί· ἀξιοῦν καὶ περὶ τούτων
καὶ διεξιέναι· παρὰ τὰς καὶ τὸν τοῦ εὐρὺν
ὀλόν τ' ἔλαττον ἀλ- καὶ αὖ πρ· περὶ δὲ ἀνθρώ
ἰδ· καὶ τὰ ἀποδέξασθαι, ἀγελὴ τ' καὶ

παῦτα σωμάτων. διαιρούμενα δὲ καὶ καθ' ἕαυτὰ γινόμενα,
λοιπὰ καὶ ἄλλα ἀναιρεῖ πάντα. κατὰ τοῦ
πλείονας ὄντας ἐπὶ κεφαλῆς. θεοὶ πολλοὶ ὑπὸ τῶν
πολλῶν σέβονται. καὶ τυχὸν πᾶν ὑπὸ τῶν θεῶν ἀφ'
ὑψηλοῦ διωκόμενον. ξηρούμενον ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ διυγρα-
νέται. καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ξηροῦ ξηραίνεται. πολλῶν ταῦτ'
ἂν ὄντων οἱ δυόμενοι τῶν πλείστων κοινῶν.
ἢ παρὰ τοῦτο πάθοιεν ἢ ποιοῖεν. καὶ οὐ πᾶν
τοῦτο πυρὸς ἐλλείπει ἢ ἰσχύος χεφάν. ἵνα μὴ περὶ θυ-
λόρι καὶ κυλινδεῖν αὐτὸ δοκῇ δεῖ φάναι. ἀλλὰ ταρίχου
καὶ ταλέως αὐτοῦ. καὶ ὅτι οὐ τὰ πάντα σωμα-
τικὰ. καὶ ὅτι οὐ τὰ ἀσώματα πάντα ἀσώματα
πλοῦν καὶ σελήνη καὶ τὰ ἄλλα μεθεκτὴ κτίσεως
οὐκ ὄντα τοιαῦτα. ἀλλ' καὶ λαπόμενα τῶν ἀλλ'
χεφαλῆς ἐν ὑφ' ἑαυτὰ ξηρούμενον
ρουμένων καὶ καθ' αὑτὰ γινόμενα. ἐπὶ δεκὰ φάν-
αὐτὰ καὶ αὐτοῖς σωματοποιοῦσι. τὰ λαπόμενα
ἐν ὑφ' ἑαυτῶν. ὁμοῦ δὲ πάντα σωματικὰ
καὶ ὡς ὅλον λαπομένων τῶν μερῶν τὸ ὅλον θύ-
φάναι ὁμοῦ. συμπάντων γὰρ τοῦ ὅλου. οὐκ ἐπὶ μὲ
ἐξω αὐτὰ χεφαλῆς ἐστί. ἑαυτῶν δὲ τὸ ὅλον ἐν καὶ
καὶ αὐτὰ ταρίχευσι πάντα. ἐξωσιν οἱ δοκοῦν-
σοφοὶ ἵνα καὶ ὅν πεῦθ' ὅλῃ θεῶν. οὕτως
δὲ ὅλου καὶ μεμερισμένου τὰ αὐτὰ φαντάζεται

γ
τ χῦ περὶ· ὁ πε τοίνυν τοῦ θεοῦ τὸ ἐλθεῖν· καὶ
δείκνυται ὁ παρὰ τοῖς ἁγίοις προφήταις πάντοθεν
οὐδαμοῦ δὲ τοῦ· ἵνα τοίνυν φῶ τὸ ἐλθεῖν πάντων
τῶν ἀνωτέρω προφήτων; φέρε λοιπὸν ὡς ἐξ ἀρχῆς
ἐπανέλθω τῷ λόγῳ διεξιών, τὰ τῶν ἁγίων ὁδηγούμενος·
καὶ θεωρήσωμεν τὸ ἐνδιαίτημα καὶ δικαιοσύνην
τοῦ παντὸς πρέπον ἐλθεῖν· ἵνα δι' αὐτὸν καὶ τὸ πρέπον
θῇ κατανοήσωμεν· καὶ ἐν ᾧ δεῖ μοι ὁ σὸς τὰληθῆ
ἐμοὶ λόγος ἀπεσχοινίσθω· πάλιν οὖν ἐν ᾧ μὲν ἀνῆκεν
ἐν πλάνῃ τῶν ἀνθρώπων διαλέγεσθαι· διὰ τὴν ὑπὸ πάντων
τὸν ὄντως ὄντα θεὸν, δόξαν τὴν σκοπῶν· περὶ δὲ τὴν ταύτην
ἐν ᾧ καὶ ἀδικεῖν κατάλοιπεν, οὐκέτι παίνοις
χεῖρα· ἀλλ' ἐμοὶ πείθου· οὐδὲν ἐπέταξεν αὐτὸ ὁ θεὸς
ὑπερεάν τε παντὸς οὐτε καὶ περὶ τούτου ὁδὸν ποιεῖν
ἐν ᾧ ἀνθρώπων βίον· ἀλλὰ μὴ δικαιοῦν φῶ διὰ τὴν
ἀπλῶς ἐν αὐτῷ ἀπάτην· ὡς τὸ ἐν ᾧ ὁ μὲν οὐκ ἔχων
καὶ διὰ τοῦτο ἀθεότητα αὐτῷ προφασιζόμενος· πάντ

29

ὅτι καὶ ἀθάνατόν ἐστιν ψυχή.

ἐκ τοῦ τὴν ψυχὴν εἶναι μὲν οὐσίαν τυγχάνειν καὶ οὐσίαν οὖσαν
ἐκ τῶν προφερομένων ὁμολογεῖσθαι. ὅτι δὲ καὶ ἀθάνατόν
ἐστιν ψυχή. καὶ τοῦτο ἀναγκαίως ἂν δείξειεν ἡμῖν ὁ τὴν
κίνησιν καὶ διδασκαλικῶς περιλαβὼν τῇ φύσει λόγος
περὶ ὅλης. τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦτο τὸν τρόπον ἐπὶ
δίκης ἔστω τοῦ μὴ εἶναι ψυχήν, καὶ ἐκ τοῦ περὶ τὸ σῶμα διαλαβεῖν
αὐτὴν. φαμὲν ἄλλο αὐτὴν ὀλόκληρον ἀπὸ ὅλης παρὰ τὸ σῶμα. ἐν ᾧ δὲ
τὸ σῶμα φθορά τις. ἀναγκαῖον τὴν αἰθάνατον φύσιν. τῷ
μὴ φθαρτὸν καὶ τὸ σῶμα. καὶ πᾶν φθαρτὸν τὸ σῶμα κινήσεως
δεόμενον. καὶοι γε ὑπὸ ἄλλου τὴν κίνησιν, ἀλλ' οὐ
δύναται ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενον τῇ τοῦ. καὶ μετὰ τῆς ψυχῆς
διὰ τοῦτο, κινήσεται πάλιν τῇ ἀφῇ αὐτῆς. οὐ γὰρ ἐν τῷ
βάθει ἀπὸ θνήσκουσι. ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ πάντος ἀφῆς. ὃ ἀπο
θνήσκει τὸ σῶμα. φημὶ οὖν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ σώματος κινήσεως
ἀδύνατον ἀναίρεσιν ὑπομένειν. ἀπο θνήσκειν
αὐτὴν φθορὰ τοῦ κινήσεως καὶ τὸ σῶμα. ἀναγκαιότερον αὐτὴν
βαστάζειν. εἰ αὐτὴ δὲ κινουμένη, ὃ ἀναγκαῖον καὶ μετὰ τὴν
σώματος θάνατον φορὰν ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ, οὐδὲ ἑστηκέναι
ἐφ' αὑτῆς. ὥσπερ οὐδὲ καὶ τὸ σῶμα πρότερον ἐνῆν ἑστὸς μέν.
ὑπὸ ἐνόντος καὶ τοῦ θανάτου αὐτῆς γίνεσθαι. ὅτε τῆς μὲν
τοῦ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς σώματος καθάπερ βίας ἐξ αὐτῆς φανεῖσα
ἀντίσοι. ἐπειδὴ ὅτε τοῦ σώματος ἐπιμένει καὶ σωζόμενον
τοῦτο. οὐκ ἐπὶ τοῦ σώματος σωτικὸς συνεχὴς καὶ συμμε
μετεφθαι. ἀπὸ πολλοῦ ἐπιλείπει τοῦ καιροῦ καὶ μικροῦ
ἀπὸ ὧν ὁ βίος ταράττων καὶ μεταβολῆς, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δυνάμε
τελειοῦσθαι καὶ ὑπερβολῆς τοῦ σώματος φύσεως. καὶ ὡσαύ

ὅτι δὲ οὐ μόνον τὸ ἀθάνατον ἀλλὰ καὶ τὸ θνητὸν
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ σῶμα, δῆλον ἐκ τῶν
ἐναντίων. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τοῦ θνητοῦ σώματος
ἡ ἀποθνῄσκουσα ψυχὴ ἀπέρχεται, ἐκ τοῦ ἀθανάτου
δὲ ἡ ἀθάνατος, ἐκ τοῦ θνητοῦ ἄρα σώματος
ἡ θνῄσκουσα ψυχὴ ἀπέρχεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
ἀθάνατος ἡ ψυχὴ λέγεται, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀθανάτου
σώματος ἀπέρχεται. καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ θνητοῦ
σώματος ἀπέρχεται ἡ θνῄσκουσα ψυχή, διὰ τοῦτο
καὶ αὐτὸ θνητὸν λέγεται. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἀθανάτου
καὶ θνητοῦ σώματος ἀπέρχεται ἡ ἀθάνατος καὶ
θνητὴ ψυχή, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸ ἀθάνατον καὶ
θνητὸν λέγεται. ἀνάπαλιν καὶ αὐτὸ ἀθάνατον
ἔσται καὶ θνητόν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ ἀθάνατον
καὶ θνητὸν ἡ ψυχὴ ἐνοικεῖ. καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
μὲν οὐδέτερον αὐτῶν ἐστιν, ἐκ δὲ τῆς ἑκατέρου
συνόδου καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἕτερον γίνεται.
διὰ τοῦτο καὶ τὸ πρόσωπον
ἐστιν. διὰ τοῦτο καὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ σῶμα καὶ ψυχή, οὐ σῶμα
μόνον καὶ οὐ ψυχὴ μόνη, ἀλλὰ σῶμα καὶ ψυχή.
καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀθανάτου καὶ θνητοῦ
συνέστηκεν, ἐκ τοῦ ἀθανάτου μὲν ἡ ψυχή,
ἐκ τοῦ θνητοῦ δὲ τὸ σῶμα, διὰ τοῦτο καὶ
θνητὸν καὶ ἀθάνατον ἐστὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ ἀνθρώπου. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἀθανάτου
καὶ θνητοῦ συνέστηκεν, ἐκ τοῦ ἀθανάτου μὲν
ἡ ψυχή, ἐκ τοῦ θνητοῦ δὲ τὸ σῶμα, διὰ τοῦτο
καὶ

R. BIBLIOTECA MED. LAUR. FIRENZE

τοῦτ. ε' τὸ δὲ ὡσαύτως ἀεὶ τὸ ναὶ μὲν φέρω ὑπὸ ναφᾶ
ζοῆς. καὶ οὐ μὲν φέρ᾽ ἡ πῆ ὑδρ ἀεὶ δὲ φέρω ναφ οὐ. οὐκ ἂν
ροῖεν ὡσαύτως ἡ τοῦ δι᾽ ὃ καὶ τὸ φέρεσθαι γενέσθαι ἡ
τὸ δὲ ὡσαύτως ἡ ἐναφ τὸ ὑδρ ἐπὶ τὸ ὑδωρ
ἰδρασθῆς καὶ ἀλύπως μένω ἐπὶ τὸ φύσει ὑγρόν·
οὐδιαφορήσει ἡμᾶς πότερα τοῦτο ἀδρασθῆναι
καὶ πολάσαι θῆ. ε' ἰσῶς ἡ κε' καὶ μᾶλλον ἡ καὶ τοῦ φοεῖ
καὶ οἰωσθ᾽ ὑετὸν καὶ ποταμῶν ἐπιρρεῖ καὶ πᾶ
ἀναμένοσ. καὶ ζωῆς ἀπολαύομεν τοῦ. καὶ τοῦ οὐκ ἄν
καὶ καιρὸν ὠφελοῦμεν τερπό, καὶ ὅλως ἡ καὶ ὁρῶν
ὀναίνομαι καὶ ὁρᾶν πῆ ἡ ἰῶ καὶ ὁμοῖ παρὰ τὸ ἀπο
τελοῦμεν ταῦ, οὐ καὶ ὁρᾶν θυμηθῆ. ὅτι ἐρῶ μὲ ἀδωΐα
τῆ τοῦ θαλάσσης καὶ διὰ πορῶ. ὡς καὶ ἀὶ μένω
καὶ ἀὶ τὰ μὲ γὰρ καθ᾽ ἑαυ, οὐ καὶ σοφὸν καὶ φαυῆναι
πόδων ἀφροδίτη πρὸς ἀλλ᾽ ἡ φύσει ὄναρ τὸ τὸ τὸ
μὲ γὰρ ὕδωρ φύσει μαρ καὶ κατ᾽ ἐέον ἐρῶ. ἀδενὲ
φέρ᾽ κοῦφα τῶν ἐπ᾽ ἀφῆ καὶ πάνω φιέσθαι ἀνάλ
καὶ ὅ ὧ τὸ ναρὺ ὑγρὸν ὀρεῶν ὅτ᾽ νε φέρ᾽ μαρ ὁ
καὶ πάλ᾽ ἀμ᾽ τῶ ναρὺ ἐῆ. τὸ δαῦ πᾶ ὕδωρ κοῦ
φό᾽ ἐῆ ταῦ τ. καὶ ὁ μὲ ὑπὸ τῶ ἐ ἀφῆ πο ναρὺ πῆ
ναφ᾽ ζε καὶ οὐ κατ᾽ ἀφιέ᾽ ἀλλ᾽ ἔᾶ ἀκίνα τ. καὶ
τὸ μ᾽ ἀρεῖν. οὐ ταῦ τῶν θαλ εἰ καὶ ὅ μὲ ἧσ ὅτ
σωάπ᾽ καὶ μὴ παράμφο πῖ ἀ πο πῆ ἵσταιτε σιο
τρὸ ὁμοῖ ζωῆ. καὶ σωτ ἐλόγ ἀφάνω τὸ τυχε᾽ τῶν
ὅναν τῖ ἐῆ καὶ τὸ ὑτ᾽ τῶν ζης ὠναί ζε καὶ ὅ μὲ
σωλ θόν τα οἰῆναι ἀζῆ πε ἐῶ. ἀλλ᾽ ἧ ὁμοῖ

μα μῆφ ων ζ· ὁ μ̄ ἀπὸ ε ὡς ἀπὸ β· ὁδὲ πατὴρ ὡς πατὴρ· ὁδὲ
πέ ὡς πέ· καὶ ὁ νῑ ὡς νῑ· πατὴρ τ̄ δὲ μ̄ ἀπὸ τ̄ ελ ουσι
φ ων τ̄· ὁ ὡς· καθ' ὃ μ̄ τ̄ τ̄ ὃν τῶν τ̄ τ̄ ὃν ὁ μ̄
αὐσθ ῑ· καὶ τ̄ ἐκ τ̄ ὃν ἐ ε τ̄ φ αν ειν ζ· ὥ σ τε παρ ὸν τ̄
πέ τ̄ μ̄ ὃν ὁς· τ̄ ων πάν ων ὁ νῶ ν ειν ζ θ αι· καὶ τ̄ μ̄ ὁ φ
αν ειν ὸ ε αὖ τ̄ δὲ ἀ κοὴν ἀ κοὴν· τ̄ ὴν δὲ χ ῆ ε ἀ π ε
σθ αι· καὶ τ̄ ὁ φ ε ῦ ὰ ν πλ α νᾶ σ ε σθ αι· καὶ τ̄ ὰ ῑ τ̄
ῥ ῑ ε σθ αι· πο λ ὰ κ ὶ δὲ καὶ τ̄ ὰ ἄ λ λ α μ̄ ὲ ν τ̄ σω μ̄· ὥ σ τε
καὶ τ̄ ὸ ν π̄ ν περ πα τ̄· ἵ ν α καὶ τεί τ̄ ω παρ α δ ῆ ῑ
τ̄ ὸ λ ὺ μ̄ σω μ̄· ἐ ὶ κ ὶ οἰ κ ο δ ο μ̄ θ ῆ σ ο μ̄ αι· μ̄ ὲ λ ῑ μ̄ ῆ π ὸ·
καὶ οἱ μ̄ ὲ ν ω ν μ̄ ὴ δ ὲ ὶ π α ρ ὸ ν τ̄ καὶ τ̄ ὰ ῑ τ̄ οἰ κ ο δ ο μ̄ ῆ
σ α ν τ̄ ἀ φ χ ο τ̄ καὶ ν α υ π λ ε ῖ· ὃ ῑ κ ἤ ρ ο υ τ̄ ὰ π α ρ ὸ ν τ̄ καὶ π ε σ τ̄
τ ο ν τ̄· καὶ π ε π α ν τ̄ τ̄ ὸ φ θ α ῑ μ̄ τ̄ ῆ ν ο ν τ̄ ὸ ν· ἐ π ὸ ῑ ο ῑ π α ν τ̄
οἱ μ̄ ὲ ν ἐ π τ̄ ῆ τ̄ ε ω ε ν ῑ· οἱ δ ὲ ἐ π τ̄ ο ῦ ὑ δ α τ̄ ὸ ς π α ῑ τ̄
σ α ῑ δ ο ν ῑ· ἄ λ λ ὸ δ ε β ό σ κ ο ν τ̄ α τ̄ ὰ σ ὰ μ̄ ῆ, π ε ῑ ε χ τ̄· καὶ ὁ μ̄
β ο ῑ τ̄ ῆ ν α υ ῑ ν α υ α γ ῑ ζ ῆ· ὁ δ ὲ β ο ῑ τ̄ ῆ β ῑ κ λ ῑ ᾧ σ τ ε ῑ χ τ̄· καὶ
ὁ μ̄ ὁ ῑ κ ο ς δ ὲ β ο ῑ τ̄ ὸ δ ῑ κ ο ῦ ζ· ὁ δ ὲ ἀ φ χ β ο ῑ τ̄ ὸ θ ε ω μ̄ ε
τ̄· κ α θ ί ζ α τ̄ δ ὲ ε ὐ θ ὲ ς· ὁ μ̄ τ̄ ρ ῑ β ο ῑ τ̄ ῆ β ε ι τ̄ α ν·
ὁ δ ὲ τ̄ α ῑ β ο ῑ τ̄ ῆ θ α λ α τ̄ τ α ν κ α τ̄ έ χ τ̄· ὁ τ̄ ε κ τ̄ β ο ῑ
τ̄ ὸ τ̄ ε κ τ̄ ο ν ὰ ῦ ρ ν· ὁ ῑ α τ̄ β ο ῑ τ̄ ῆ θ ε ε α τ̄· ὁ ῑ λ ω δ ὸ β ο ῑ τ̄ ῆ
οἰ λ ω δ ο ῑ· καὶ ὁ μ̄ ὁ ῑ ὁ ῑ ε ὁ ῑ ε ν α υ α γ ῑ ζ ῆ· ὁ δ ὲ ἀ π τ̄ ὸ ὁ ῑ ε ὁ ῑ ε
καὶ ὁ ῑ μ̄ ὲ ν, π ε ῑ τ̄ ὸ π ὸ ἀ ν α γ ε ῑ φ ο τ̄· οἱ δ ὲ, ἀ π ὸ τ̄ π ό λ ε ῑ ὸ ζ ῑ ε
χ ο τ̄· καὶ π ε ῑ φ ο τ̄ τ̄ α ῦ τ̄ ἐ π α ν έ ε χ ο τ̄· π α ῦ δ ὲ τ̄ α ῦ τ̄ α
π ὸ π ο ρ ο ῑ τ̄ ὸ ὑ π ο κ ά ε χ ο τ̄· καὶ τ̄ ὸ τ̄ ο ῦ δ ῑ α τ̄ α ζ ῆ τ̄ ῑ
π ε τ̄· καὶ ο ῦ μ̄ ῑ ζ α τ̄ ὸ ς καὶ τ̄ α ῦ τ̄ ὸ ν δ ὲ καὶ β ο ῑ τ̄ ῆ ο ῦ μ̄ π α ρ ὸ
κ π ο ε τ̄ καὶ μ̄ ι κ ε ῖ ν ὸ π α ρ α δ ῆ ῑ μ̄ α· ὃ ῦ μ̄ ῆ ε χ ο ῑ δ ῑ α τ̄ ῆ

λδ̅ υ̂ :—

Ζητοῦσι τινες, οὗ τὴν τὴν ἐντολὴν καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
διαθήκῃ ἦν ἐντεταλμένη σχεδόν· καὶ διὰ τοῦτο ἀσυλλογίστως
τὸν κύριον εἰσάγουσιν. ὁ γὰρ καὶ τοῖς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ διαθήκῃ
ἐντεταλμένοις, ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐνετείλατο· ὁ δὲ
νῦν ἐντέλλεται, ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις οὐκ ἐνετείλατο·
διὰ τοῦτο οὐκ ἐναντία ἐστὶ τὰ νῦν τοῖς τότε. ἀλλὰ τοῦτο
μόνον. ἀλλὰ καὶ χαρίσασθαι βούλεται. ὁ γὰρ καὶ περὶ
τῆς ὀλοκαυτώσεως τοῦ λοιποῦ περὶ. καὶ τῆς θυσίας περὶ τοιούτου
διαλόγου ἐστί. καὶ ὅτι μὴ ὑπὸ νόμον ἦσαν. καὶ ὅτι
ἀνεπιτήδειοι ἦσαν. φέρε καὶ ἀκολούθως μακαρίσω
καὶ ἀληθῶς φιλόχριστοι. τὴν τῶν εὐσεβούντων
ψυχήν. καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐστὶ θυσιάσαι
σωτηρίας. καὶ τῶν ἀθλίων πάντων ἐπιφανῆ διωγμόν.
ἵνα οὖν ἀναίσθητοι διανάστασιν. εἰ γὰρ δὲ χαλεπαίνουσι.
καὶ δὲ πρόσκαιροι. ἵνα ὦσι καὶ οὐκ ἐν τῇ οἰκείᾳ
εὐτελείᾳ καὶ πλούτῳ καὶ ἐν τῇ ἴσῃ αὐτῶν εὐσεβείᾳ
ὦσι. ὁ ὅτι καὶ παρὰ τὰ αἰτήματα. χαλεπαίνουσι τοσοῦτῳ
μᾶλλον. ἐν τῇ περὶ τὸν αὐτὸν πάθει. ὅτι τὲ καὶ
τοιαῦτα ἀνόητοι εἰσὶ καὶ ἄδικοι; τοῦτ' αὐτὸ ἐστὶν
ἀξίους εἶναι αὐτούς. καὶ ἀδίκως τε καὶ χαλεπαίνουσιν αὐτοῖς;
τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἐναντίον ἀξίους εἶναι; εὖ τε καὶ καταδικάζῃ.

τ τ̃ θυ̃ βίννοι. ἀλλ̓ καὶ βίᾳ αὐ θὶς πέ ἐ αν τ ἀγα
πᾶσθαι. ἡδ ὡ τ̃ σαρ ἀν τι τ̃ ἀλλ̃, ἐ αν τοῖς αὐτ
τυ πω σ̃, ἢ τὰ οὐκ ὀ τ̃ τ̃ ὅ, τ̃ θυ̃ πυθ τ̀ μ σ αν.
τὰ κτ σ ἀ τ̃ κ πόσ λ ἐ θον τ̃. καὶ τό τε
χ ἐ λ ὁ τι καὶ ἡ σ ξ ῦ καὶ λ̀. καὶ ἡ σ πᾶ ὅ λ ω
καὶ ἀγ ω. τ̃ τοῦ θ̃ τι μ̀ ἐ ε τε τ θ ω. ἢ πλ ἡ
τ τ πολ ω τ̃. ὡ ς πε ὅ̃ β̃ μ πο ἡ ἐ τ̃. τ σ ὐ τ
δὲ τ ω; ὅ τι καὶ δ μ ὧ ν ἐ τ ε σ κ θ ν. λ οι π̃
καὶ τ ε ω ἀγ π ἐ θ ν. τ ὰ ε τι θυ μ ῶ π ά π ο π̃
θ ω τ ὲ τ ρ χ ώ ω ν ἀ λ ὸ ν καὶ ἀ ν ῶ ν σ φ ε τ ὰ ὡ ς τ ὴ
ἐ ἔ τ ε ρ ὰ σ τ ὸ ἐ κ ά ν καθ̃ κ ο ν ἐ π ε τ ἐ λ ω ν.
καὶ π λ ἡ σ ί ω ν τ ο ῦ τ ο ῖ ς ἐ κ ά ν οι ς ε ὐ μ̃ καὶ
δ ι α δ ό τ̃. δι ὰ τ ο ῦ τ ο τ ο ῦ̃ καὶ μ α ρ τ ύ ρ ο υ π α ρ ὰ τ ῶ ν
ἐ δ ι δ α σ κ ό ν τ̃. καὶ μ α ρ τ̃ κ α τ̃ τ ό π τ ο ῦ̃ ἀ γ ί ο υ̃ ἐ π ε̃.
καὶ π α ρ ά τ̃ τ ε τ ε ρ ε ί σ θ ε καὶ τ ο ῦ̃ φ ν α ί ω ν ἢ τ α ὐ τ η
τ ο ῖ ς ἄ ῤ ῥ ε σ ι καὶ τ̃ κ α τ ὰ τ ο ὺ ς ὁ ν τ α ς ἀ γ ε π ί θ ω ν. μ ὴ δ ὲ
π λ ὸ ν π φ ω ν ε ῖ λ ο γ ί ᾳ̃. καὶ ὅ λ η π α ν ἐ ν α ὐ τ ῇ
καὶ π α ρ α γ ω μ ε ῖ τ ε. καὶ μ ή ν ὁ θ ὲ ὐ δ ὲ ὁ τ ο ῦ
λ ὲ π ν ὸ ν ὡ σ κ ε̃. καὶ τ ο ὺ ς καὶ φ α ν ῆ ἐ ν τ̃ τ̃
α ὐ τ ο ῖ ς ε ἰ π ὲ μ ε ρ ὶ τ ὰ ν. ο ὐ δ ὲ ἀ π λ ῶ τ̃ π ε ρ ὶ ἐ α ὐ τ ῶ ν
α ὐ τ ὰ δ ε ῖ ν ω σ ε̃. ἀ λ λ ὰ καὶ π ο ι μ έ ν ω ν καὶ δ ι ὰ π ο ί ν ω ν
α ὐ τ ὰ α ὐ τ ὰ ἐ φ α π λ ῶ σ̃. α ὐ τ ὰ ω καὶ μ ὲ ν τ ο ῦ κ ὸ ν
καὶ τ ὴ κ ό ν α χ ῦ̃ ν ω σ ε ἰ ζ" τ̃ τ̃ θ υ̃ λ ὸ ν τ ο ν. καὶ ὁ ἢ
α ὐ τ̃ π ε̃. ἡ σ ὼ ς δ ὲ ὁ θ ὲ τ̃ ἀ ο ἰ δ ί μ ο ν τ ῶ ν

51

τ πῶν ὧν, ἢ πάντα σωφρονεῖν· ἀλλ' οὐδὲ
ὑπὸ ζώου τινὸς καὶ τοῦ φρονίμου καὶ
πολιτικοῦ· ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ ἀνδρείου
πολεμικοῦ· καὶ φρονήσεως περὶ πολλὰ
ὧν ἐστιν· οὐ μὴν ὑπάρχει τῷ ἐλέφαντι
οὐδὲ ὑπόληψις φαντασίας· ἀλλὰ μᾶλλον αὐτῇ καὶ
τῇ φρονήσει καθαρίζεται πολλαπλῆ ὁ παρὰ
τοῦ θεοῦ ὁ καθ' ἑαυτὸν λόγου ποιῇ καὶ ἐκ δὲ τῶν σωμά-
των περὶ ὁ μὴ οὐκ ἔστιν ὑπαίρειν· ἀλλὰ μᾶλλον ἀφθαρ-
σίαν· καὶ τοῦτο σῶμα ἐστὶν ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἐγει-
ρόμενον· καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν μεταβάλλον·
ἐκ ἀτιμίας εἰς δόξαν· ἐκ ἀσθενείας εἰς δύναμιν· ἐκ
σώματος ψυχικοῦ εἰς πνευματικόν· ἐκ τοιούτου
ἐσθίον καὶ πίνον καὶ πτοκτόνως αὐτῷ χρώμενον
οἱ ἀπὸ τοῦ θεοῦ λόγου ὅτι τὸ μὲν σῶμα ὡς
σῶμα ἐστὶ πτ· καὶ κατὰ λόγον τοῦ φυ-
σικοῦ αὐτοῦ λόγου ἐκ ἔστιν ὅλως ἐν τῷ
κόσμῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἐκ ἔστιν ὅλως οὐκ ἐν
ἑαυτῷ· ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ ἐστὶν ἀεί· λείπει δὲ περὶ
αὐτοῦ· ἐπὶ καὶ τὸ σῶμα ἐστὶν ὅλον καὶ πτοκτόνως
καὶ παθητὸν· οὐχὶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως· καὶ
ὁ τοιοῦτος νοῦς· ἐπεὶ καὶ τῶν ὡς περὶ
λύτου· ἵνα ἀλλ' καὶ μὴ φανταστὸν ὂν σώμα
ἔχων φαίνηται· ἐπεὶ ὡς περὶ τούτου φησὶν ὁ πτ
σπείρεται σῶμα ψυχικόν· ἐγείρεται πνευματικόν·
εἰ ἔστι σῶμα ψυχικόν· ἔστι καὶ πνευματικόν·

57

σῶμα γὰρ ἦν ἀνίσον· ᾧ καὶ λεκτὸν θανάτῳ σωτῆρ.
ἐκ παρ' ὧν· ὁ ὢν θεὸς κατ' ἀκολουθίαν ὧν·
καὶ ἀπέθανεν· ἵνα δὲ τὸ ἴσον αὐτὸ ἐπιμανῇ· ἢ
κέπι κατὰ ἰδίαν φύσιν φθείρει· ἀλλὰ διὰ τὸν οἰκ-
εῖον λόγον ἐκ τῆς φύσεως φθορᾶς· καὶ σωτὴρ
ἀμφότερον τὸν τῶν ὅλων παραδέξῃ· ὅπερ τὸ
ὅπαντα θανάτου κρατῶν σωτὴρ ἐπλεύσῃ· καὶ
θανάτου καὶ φθορᾶς διὰ τὸ σωτῆρα λόγον φθο-
νίζει· ἀναίτιον ἦν χρεία· καταλύσει πα-
σῶν ὀφειλημάτων· ἵνα τὸ παρὰ πάντα φθο-
ρεύς· ἵνα ὡς περὶ ὁ λόγος εἰ πρὸς χοϊκὸν
πλάσιν ἀποθανῇ· ἀθάνατος ἦν, εἰ καὶ ἐν σῶμα
τὸ ὅλων ἀποθανῇ· ἵνα ὡς δι' ὃν πάντα
ἐν τῷ πνεύσει θείᾳ· καὶ ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ πάντα
διὰ τὴν πνοὴν τοῦ πνεύματος καθαρτικόν· τὸν πάν-
των ἔχον τὰ θανατικὰ· τοῦ τιφῆ τὸ διαφθορᾶς· καὶ ἀπαλλάξῃ
τοῦ τοῦ ὁσιοφθονίας θανατικὰ· διὰ πάντα τὰ χοϊκὰ ἔθνη
κόσμου λῦσῃ· ἀμείψῃ τοῦ λοιπὸν πάντα σε ἐν ἀποθανεῖν
ὑπὲρ πάντων, οὐκ ἔχοντα ὡς εἰς πεπαλαιωκότα τοῦ
νόμου ἀπαλλάξῃ θανάτου ἀποθνήσκειν· οἷον γὰρ πλη-
πέπαυται τὰ ἀποθανεῖν· καὶ ἀναστάσεως χάρ-
λοιπὸν καὶ τὸ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν διαλύσῃ μέσον τοῦ
χρόνου· ὃν ἐκ καθ' ὡρισμένον· ἵνα καθ' ὁποῖα

γομ ἐμποδίζειν· καὶ π τοῦ φαθ ὁ ἀπό τ
καὶ τ ἀφ τ ἐξουσ τοῦ ἀείπ μῶ ὄντος τῶ
ὄντι τοῖς ὑφ τ ἀπφθ· ἀλλ δι ὅλ· ἵνα τ μὲ
διαὶ κατὰ· τ δὲ ἀεὶ ὂν καθ ἑαυτό· καὶ
δοποιὰ ἀμε τ ὑφ ποιῶ ὡς ἀγα· ὡς ἐφ τ ὁ ἀπο
φὸ διὰ τ κατ ἀπ τοῦ μ· τοῦ περὶ τ σαρκῶν·
τοῦ τοδὶ ἐ ὄν περ ἐν αὐτοῖς διὰ τ ὕλ, ποιῶ δὲ ὧν
ἀρχ ὕλ τ ἐνφάνης· ἀ τῶ ὑπ ἀεὶ ἐν περ ὧν
φαν δὲ τῶ πρ ὡς· μὴ ὑπ ἀεὶ τ ἀπ ὑπ
ὄρ ὡς περ φύσ· διὸ κἀκ ἐκ τοῦ τ ὑμ μὴ ὁ
μὲ· οὐ τω παρ ὑπ τῶ· π μὲ ἀεὶ ἐ ἀεὶ καθ ἑρίζειν ἀπ
περ τ διαφορ ἰκ πο· καὶ πάρ τ ἐξ δαιμόν ἐ ὡς πῶ·
λῶ· ἐ θ ἑρ ὡς τ σαλ· ὡς ἀ περ π πρὸς τα
τ δὲ ἐξ ὁ ὡς ὡς ἀφ ὁ ὁ ὁ ὁ· ποι ὑπ ἐ μαὶ ἐν
πα· ἀρ ἀ πῦ οἰ ἀφ χρ τ μ· καὶ ἐ πρ θ π ὑπ ὧν
ὡλ οι· χ ἀφ αὐ τ ὁ λ ὁ· ἐν ὁ χρ ἐ ἀμοί ξ ἐ π πρ
παν τ κ ὧν· ὁ δὲ κ ἑ λ ἐ ὁ μ ἐν τ π πολ μα τ
τῶ πολ τ· ἀ λ μ ἐ μ· οἱ χρ ἑ ὁ τ ὁ ἀμ ἐ φ ἐ
ὡ τ διὰ τ ἰ δ ὁ ν σώ μ ὡ ν πῦ· ὡς ἐφ ὑπ ἐ
πάν τ ὧν περ σώ ἐ φ τ ὧν ἀρ, οὐ τ δι ὧν π
πῦ ὡ δ ποι ἀ τ ἐ ξ ὁ ὡ ὁ ὁ ὁ ἀ ἐ· περ ὁ ὡ ἀ ρ
κ ἀ ρ μ ὁ ὑπ τ ὡ ν τ ἐ ξ ὁ ὑ δ ἀ τ ὑ π ἐ μ ὁ ὑ·
κ ὑ π ἀ ἰ π ὑ τ ὁ ὑ τ ὁ ν, ἐ ἰ χ ὁ ν ἐ φ ἀ ν κ ἀ τ ἀ, κ ὑ δ
κ ὑ ὁ υ ἰ χ ἀ τ ὁ υ χ ὁ ῦ ὁ· ὁ τ ι ω λ ι ὰ ν· ἀ λ λ δ ι ὰ τ

65

ὑπὸ θεᾶς· ἀλλὰ κυνῶν ἀκούσας θοιτᾶν οἱ χρησταὶ
τὸν τοῦδε οὐκ ἐκοῦσα τὸν ἑαυτῆς· ἀλλὰ ζώντι κυνὶ
δοῦ· ἀλλ' ὡς κυνὶ πεπωκότι αὐθάδη· τὸν μὲν διώκουσι
πᾶν γραικόν· κἀν τῷ κυνηγεσίῳ θήρᾳ λαγὼς
ταχὺς γραῦς· τὸν δὲ πλανώμενον κυνὶ τῷ αὐτῷ διωκόμενος
μὴ δὲ θρασύτατον τὰ τοῦτο ὡς· ἀλλὰ κύων
ἀνωφελοῦς ὑπὸ παντὸς γραὸς δοῦλος τοῦ τὸ
λῦσαι θρασυτέρου· μᾶλλον δὲ κυνὸς κατὰ τὸν ἐλθόντα
οἱ ἀγαθοῦ τὸ τῷ αὐτῷ αὐθάδη πλανώμενον παίδες τῷ χρῷ
τὸν λῦσαι παρὰ τῷ νικᾷ· οἱ παντὸς δαίμονες κυνοὶ
πανοικεσίῳ παρὰ τῷ πιστοὶ οὐ διωκόμενοι· ἀλλὰ
μᾶλλον τὸν παντὸς ἐλθόντα ἀγαθοῦ· ἀγαθὸν ἄλλο
δεῖ τρίβων μὴ δὲ ὄνειρ. βεβαίζει δὲ τὸ σῶν καθὼ
μὴ ὄνειρ· ἐλπὶς θεοῦ σύμμαχον· πᾶν θεραπεῖ. διδασκ
πειθαναγκ· ἐς πόλ πρωϊαίων ἀγῶν· ἀπο
κυλίπ τ π πεζῶν ὅ· τ κὰ τ ταχὺ δωρεᾶ
βιαπτ· ἐκάτων θηκυίαν· κὰ τ θεῶν αἰτ ὅ
καταιῶν· τοῦτ δὲ οὐδὲν δωρ οἱ παῖ τοῖς αἰπ
τοις· θεοὶ κυνδαίμον· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν χῦ παρουσία
νεκυηγίου· ἀφ' ἑνὸν τ κὰ κοῦ τ θανατ. τῶ
δὲ σωμ' ὡ τοῦ ζῶν πᾶσα μεμηνότα πανδεκ· πᾶσα
δὲ θανατ θεᾶ καταγνῶτα· κὰ παῖ μὲ πλάνων
βιαιοῦται κὰ καταλίμπ τ· πᾶσ δὲ ἄλλο ἀδικὰ
πολλῶν· κὰ π ἐ ἀ πὸ τ θεοποιῶν ἀναιτίᾳ· πᾶσα

12

κε΄ ἡ πετίλεια ἐγγύς· ἀλλὰ πρὸς βορρᾶν
μᾶλλον ἀπὸ καλύπτεσθαι τούτοις· καὶ μὴ
ἱκόν. εἰ τὸν τῆς τοῦ μήκους τὴν χεῖρα
τοῦ κιονίου ἐν· διὰ τοῦ τρίτου καὶ πενέφυλλον·
ἕως ἂν εἰλῆται αὐτοῦ καὶ σωμάτων καὶ ὅλου τοῦ μή
κους πέντε μήκη· διὰ τοῦ τρίτου καὶ εἰλεμένου
σου λοβοφύλλου καὶ· ἐν ἑκάστῳ πολλῶν ἡ τῶν ἀλλ' ἐν
τῷ· μεσόν τοίνυν τῆς γῆς ἡ φύλλα· ἐσφαι
γώσθω καὶ ὁμοίως καὶ πενέφυλλα· καὶ ἡ τῶν εἰλεμένων
πέντε· διὰ τοῦ συνεχοῦς μεσαίτατον ἕως
ἂν ἐχεινόθηκε φύλλων· καὶ ἐστω δὲ ἕως
ἂν ἡ ἰσοῦται ἑκάστου πενέφυλλον· οὐ κίκλη
μαῖ χόβιον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μήκους καὶ μεῖον· ἕως ἂν
εἴλῆται αἱ πολλαὶ μῆκος αὐτῶν· καὶ αὐτὴ μεσόλυμα
ἔστω ὧν· ὑπὸ καὶ αὐτὸ ὀστεῖνα λόγων· ὀνόματα
οἱ πενέφυλλα τοιαῦτα περὶ φύλλου· ἐφ' ὧν οὖν ἐπὶ
μεσαίτατον ὧν πενέφυλλα ἐναντίον ἐστὶν ἕως
λοβοφύλλου ὧν τὸ βάλτος· τὸ· ἐφ' ὧν μὴ τε ἐναντίον
πέντε ἕως· ἀλλὰ ἐφ' ὧν τὰ λοιπά· καὶ πάντα πε
φύλλα καὶ ἀπὸ καὶ ὀνόματα εἰλῆται, τὰ ποσοῦτα ἀ
στεῖα καὶ παρανόμενα· ὡς τὰ μὲν τετράμη
κες· τὰ δὲ τῶν πε πολλῶν τὸ ἀφύλλων· τὰ δὲ κ
τῶν δ' δὲ τῶν β' ὧν τε ὡσεὶ ἕως ἂν καταλιμπά
νοντα τῶν φύλλων· καὶ ἐστω τὰ ἐλλιβὰ τοῦ χῦ β'

ὅλου τοῦ μηχανήματος καὶ φωτίζοντος
ἀπὸ πλάγιου καὶ ὑπὸ τῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτὸ τὸ αὐτὸ μηχάνημα. ὅτι δὲ ὅλον ὑπὸ ὅλου
αὐτοῦ τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους αὐτοῦ
φωτίζεται, οὕτω δὲ ὅτι ὅλον καὶ πᾶν μέρος τοῦ ἡλίου
ὑπὸ παντὸς μέρους. καὶ τὸ πᾶν ὑπὸ παντὸς φωτίζεται·
καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους καὶ φωτίζεται· ἀλλὰ ὅτι μὲν ὑπὸ
ὅλου καὶ ὑπὸ μέρους φωτίζεται καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους
καὶ ὑπὸ παντός, οὕτω δέδεικται· ὅτι δὲ καὶ ὅλον ὑπὸ ὅλου
καὶ μέρος ὑπὸ μέρους καὶ πᾶν ὑπὸ παντὸς φωτίζεται,
οὕτω δείκνυται. ἐπεὶ γὰρ ὅλος ὁ ἥλιος ὑπὸ ὅλου τοῦ
ἡλίου φωτίζεται καὶ ὑπὸ μέρους αὐτοῦ καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους αὐτοῦ, ὅλος δὲ ὁ ἥλιος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου
φωτίζεται καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους,
ὅλος ἄρα ὁ ἥλιος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους
καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται. ὁμοίως δὲ δείξομεν
καὶ ὅτι ὅλος ὁ ἥλιος ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους
καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται. ὅτι δὲ καὶ ὅλη ἡ γῆ
ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους φωτίζεται, οὕτω δείκνυται· ἐπεὶ γὰρ ὅλος ὁ ἥλιος
ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους φωτίζεται, ὅλος δὲ ὁ ἥλιος ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς
καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται,
ὅλος ἄρα ὁ ἥλιος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους
καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης τῆς
γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους. ἀλλὰ ὅτι
μὲν ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους
καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους, οὕτω δέδεικται· ὅτι δὲ καὶ ὅλη
ἡ γῆ ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους
καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους, οὕτω δείκνυται· ἐπεὶ γὰρ ὅλος
ὁ ἥλιος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ
παντὸς μέρους φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ
ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους, ὅλη δὲ ἡ γῆ ὑπὸ
ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους
φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ
ὑπὸ παντὸς μέρους, ὅλη ἄρα ἡ γῆ ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου
καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται καὶ
ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους. ἀλλὰ ὅτι μὲν ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ
μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης
τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους, οὕτω
δέδεικται· ὅτι δὲ καὶ ὅλη ἡ γῆ ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου
καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται καὶ
ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους, οὕτω δείκνυται· ἐπεὶ γὰρ ὅλος ὁ ἥλιος ὑπὸ
ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους
φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ
ὑπὸ παντὸς μέρους, ὅλη δὲ ἡ γῆ ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου
καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται καὶ
ὑπὸ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους, ὅλη ἄρα ἡ γῆ ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ
μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται καὶ ὑπὸ ὅλης
τῆς γῆς καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους.
ἐπὶ δὲ τῆς σελήνης οὐκέτι ὁμοίως ἔχει τὰ πράγματα·
οὐ γὰρ ὅλη ἡ σελήνη ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου φωτίζεται
καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους, ἐπεὶ τὸ ὅλον
τοῦ ἡλίου μεῖζόν ἐστι τοῦ ὅλου τῆς σελήνης,
τοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ περὶ τοῦ μεῖζον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ
μέρους. μεῖζον γὰρ ὡς πρὸς τὸ ὅλον. καὶ ὁ ἀὴρ ὁ
περὶ τὴν. οὐ κωλύει ὅλως οὐ καὶ περὶ τὸ ὑπὸ ὅλου τοῦ
ἡλίου φωτίζεται καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς
μέρους. ἡ ὑπὸ ὅλου τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ μέρους καὶ
ὑπὸ παντὸς μέρους φωτιζομένη καὶ ἐστιν
ἡ λύσις ἀξίου λόγου· ὑπὸ ὅλου τοῦ
τοῦ περὶ φωτίζεσθαι ὅλου τοῦ
ὑπὸ καὶ ὑπὸ μέρους καὶ ὑπὸ παντὸς μέρους φωτίζεται,

ε' πρὸ ἀρσενικὲ ἔταιρε καὶ δυνάτος ἐς ἀέρα τὸν
δυνατὸν καὶ ἰσχυρὸν καὶ θεμέλιον
δυνατῶν ὤν. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ γ̄, διὰ τ̄ κατανοῦν
καὶ τὴν δυνατῶν τ̄ θεμέλιον. τυγχάνει τ̄ τοῦτο
γὰρ δυνάμεως. σημαίνον τ̄ ὡς οὐκ ἄν
ἀλλαθεῖεν ἐφ' τὰ ὑπὸ τ̄ γῆν ἁμ. καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀὴρ κατὰ τὸν διὰ τ̄ σώματος τ̄
γῆν ἀείζεσθαι, πὰ ἀπὸ τοῦ πάντα ἐκ τ̄ γῆς
γῆν ποιεῖσθαι τῶν γ̄. ὡς περιὼν ὂν τὸ κτίσμα
οὐδὲ ἡ τ̄ κτίσις μεγαλωσύνη. ἀλλὰ μᾶλλον τὰ
τ̄ αὐτ̄ δυνάμει μεγαλωσύνη, οὐ γ̄ καὶ τῶν
ὀρατῶν χρεών, οὐδὲν ἧττον τοῦ σώματος
μᾶλλον τὸ ἄγγελε καὶ τὸ σῶμα. φησὶ δὲ καὶ
τοῖς βλασφήμοις πλάτος. ὃ ἦν δὲ
ἀσεβεῖς αὐτ̄ χρεμαλόμενος καὶ ὧν δυνάμεως
μᾶλλον δυνάμενος πλὴν καθίσε ἐπὶ τοῦ οἰκου
μου καὶ πᾶν τὸ πάσης διορθοῦται. πάντα
λήψομαι σε ἐκ τῆς πλανωμένης τ̄ αὐτ̄ τὲ καθίσε
λοῦ ἐπὶ τῶν τ̄. καὶ ἄγε σε ἐπὶ φάτνην ἵνα χρεμαλόμενος
αὐτ̄ πεισθῇ τ̄ καὶ μείνῃ σε αὐτ̄ κύριος
ἀλλὰ σ̄ συκοφαντήσει με τοῦτ̄ αἰσχυνόμενος
σου τὸ ἐλεφάντιον ὅτι ἐκ τ̄ δι παιδίσκου καὶ ὄνου καὶ
λοῦ τοῦ ἀγίου. ἡμῖν μόνον πολὺ σπλάγχνα
πρὸ πάντων τοῦτ̄ τοῦ λοῦ. ὡς περὶ οὗ

ὁ δὲ γὰρ μὴ ὢν ἐ σῶ. ἀλλὰ σῶ δ' ἀνθ'

ποιήκ· ὅτι κ̅ τ̅ὸ μὴ ὅτι τὸ σωίφη· πὲ δὲ τοῦ τ̅
αὐ τ̅ῆ αὐ πάθεσ· ἡκὶ τ̅ὸ αὖ λγ̅θ· τοῦτα· ὅτι τὸ
μ̅ὲ οὐδὲν· οὐδαμῶ ὑπάρχον τ̅· μᾶλ̅λ̅ον δὲ χεφά
κὰνον λάσεωσ· ἡσ τ̅ῆ τ̅ παῦλα μὶ ουρ γίαν· ὅτε δὲ
ἡγοῦ ὰγ̅ο C· καὶ χεφὰ ἀπὸ τ̅ο σ̅· οὐ τὰ μὴ ὄν τα
ἀλλὰ τὰ γενόμ̅ενα πλέον, ἀ κόλουθ ἀ ἐν τῷ τοῦ
ἑνὸσ μ̅ὸ τ̅ίατε καὶ σε ἀ παεγγενέσθαι· ἵν ἀκό
τὰ ἐν τ̅ῆ θεῷ πλέον· ἡγοῦ ε δὲ ὰγ̅ο C· διὰ τοῦ τ̅ο
καὶ ἀν θεω πφέωσ ἐσ ωλκέτ̅ τοῦ σωμ̅ατ̅· ἐπὴ
ἡμὴ τοῦ λ τ̅ενέσθαι τ̅ε τὸ πλ̅· π̅ὲ ὅλ̅ῃ τ̅ λόγ̅ῳ ὁρα
νωθέλ̅ον τ̅ χεφάσαι σε παρθενέσθαι· ἀ̅ λ̅ὰ δὲ ἐν
τοῦ τ̅ λαῷ αὐ τ̅· ἡμὴ ὅλ̅ῃ π̅ὲ ὅλ̅ῃτ̅ον καὶ χεφὸν τ̅
τ̅αὐ τοῦ ἀφ̅ὸ διὰ τοῦ ὑ μῶ· οὐδὲ ἐσχ̅ὸν τὰ οὐ μὴ ὄν τα
ἐ̅χ̅ρ̅ε̅ι̅ο̅υ̅σ̅ι̅α̅σ̅· ἵνα καὶ πεφ̅ὰ ξ ἡμῶν ὰ̅ρ̅ κ̅ε̅ω̅λ̅ῦ̅
ἀλλ̅ὰ οὐδὲ πφὸ ἡμῶν ὰ̅ ἐ̅ῖ̅φ̅θ̅ά̅ε̅ῖ̅ καὶ παρα πωλῦ·
ὁ̅ τ̅ὸ ἡμὸ τ̅ὸ ἀνίνω κὰ τ̅ὸ καλ̅ὸ ἐ̅ῖ̅σ̅ὰν ω· καὶ ὁ σ̅
πᾶ̅ε̅ῖ̅σ̅ῶ̅ τ̅ὸ πλ̅ῶ ὅλ̅ῳ· ἐ̅π̅ῖ̅ καὶ τοῦ τ̅ὸ ἡ τ̅ὸ ἐν τ̅ῷ
φθορὰ, οὐ κ̅ἐ̅ξ̅ῶ̅ ἐν τοῦ σωμ̅ατ̅· ἀ̅λ̅ὰ ἐν τῷ πνεῦ̅μ̅α
τὸν· καὶ ἀν ηκαῖν ἀὸ τὸ τ̅ φθορὰ, ζωὴν ἐν τῷ
πνεύμ̅α· ἵνα ὥσ̅πε̅ρ̅ ἐν τῷ σωμ̅ατ̅ι πεῖον ὁ τὰ τ̅ὰ
τὸ ἐν πνεύμ̅α τ̅ι καὶ ἀ̅ζ̅ω̅ν· ἡσ ἐν ὧ ἐ̅ῖ̅σ̅ὶ τ̅ὰ
τοῦ σωμ̅ατ̅ο, ἐ̅ξ̅ῶ̅ ἐ̅ῖ̅σ̅ὶ καὶ τ̅ὰ ζωὴν ἐν τοῦ τ̅ῷ ἐ̅σ̅τ̅ὶ
τὸ ἐν πνεύμ̅α τ̅ι σωτ̅ε πλ̅α̅ κ̅ὸ τ̅ὰ δ̅ὲ· καὶ ὡσ
πε ἐν ἐν τῷ κατ̅ὰ κε̅ῖ̅ τοῦ τ̅ὸ ἐν ηκαῖν καὶ τ̅ὰ ζωὴ

καὶ κε κένως ἡμῖν ὑπ ἀρξει τ̄ περφανείαν κέω̄
ὅσα ε· πότε δὲ καταφύνοκεν ταῦ ἐξαῦ οἱ παρὰ
πολ̄ λοὶ θεοί. καὶ ὅ ρωτε ὡς ε πόν ὁν τ̄ ἀγαθοί
θνητοί. ἡμῖν ἀφοῦ ὁ λε τὸ κα τ̄ θαυ τ̄ τοῦ παν
τε σ̄. καὶ πε ἐ λαμε σῦ μα τε τό ε· καὶ φθαρ
τὰ ἐ ἀ τὸ ἐκ τῆ γε ἐ γῶν. πότε δὲ ἀ δα πόν
ἀ πᾶ· καὶ μαν κατὰ φθορ̄. ἡμῖν ὅτε τ̄ θυ
σῶν μὲ ὁλ̄. ὁ πανύ τ καὶ τοῦτ δι ωσ̄. διὰ τ̄
τῆ ἀν ὧν ἀ ὁ λ ε ῖ ναι σπ κατα νοῶ ἐ πι τ̄ ἐ φόρ.
πό τ̄ δὲ τ̄ πυ ρὶ ἐ τε χρ̄. καὶ τὰ δι δα σκα λία ἐ ῖ
ξαῦ κατ̄ ἀ καὶ ἡμῖν. ἡμῖν ὅ πε τὰ τε φύ ῖα τ̄
λ̄ ὑ σ̄ ὁν ὑ ἀν οἷ ς. καὶ ὅ λως. πότε πρ̄ β λέ πων
ἀσ φία με μι σῶ σ̄. ἡμῖν ὅ πε ἀ λ̄ τ̄ θυ σφία ι
ἐ πὶ τ̄ ἐ αυ τ̄ ἐ φαν ερ ῶ. πάλ μὲ τος πᾶ ὲ οἱ
κου μ̄. καὶ πᾶ τό π τὸ τε σ κ̄ τῆ ἡ μῶ λε πλε
κα τ̄. καὶ οὐ δὲ ἄλ ο, ἐ τ̄ ἡ μῶ τε σ̄ ἐ νε μι ζον
οἱ ἀγ̄ οῖ. νῶ δὲ καὶ πᾶ σ̄ τ̄ οἰκεῖ ον μ̄. ἡ μᾶ τῆ ἡ μῶ
λ̄ Μοι σα μο νῖ κατ̄ χι ω πάν τω̄ οἱ ἀγ̄ οῖ. ἐ πὶ δὲ
τ̄ χρ̄ κα θη γη τ̄. καὶ θ̄ ὰν τ̄ προ σκυ νοῦ σ̄ τ̄
δι ὧν τοῦ καὶ ὁ νο μ̄ κὸ πρὸ γύ μ νω σκο τ̄. καὶ
τὸ τε ταρ τον. δια φό ρων ὄν των καὶ ἀ νο μοί ων
σε μνό τ̄. καὶ ἐ κά τ̄ τὸ π̄ τὸ ἰ δι ό ν̄ τ̄ ἡ μῶ.
καὶ ἡ μῖν ὁ χρ̄ τοῦ τοῦ πρω τω̄ λ̄ γυ μ̄ τοῦ πλ̄
γυ μα τό λ̄. ὥ σπ καὶ τοὺ ἐ κά τ̄ τοῦ

τὸ πνεῦμα ἐκλέπῃ αὐτοὺ δεδῶ. καὶ διὰ τοῦτο
ἐπιλέγῃ. ἀποκλείσου θεὸν ποιοῦσαι
ὅτι τὰ ἀλεῖφα ἀποκλ. καὶ ναὸν θεὸν τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐπενόησ. οὐκοῦν τοῦτο μὴ αὐτὸς
αὐτὸ ἐκ φύσεως ἔχει τοῦτο φύσεως τὸ
πνεῦμα ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγενῆσ. ὅτι οὐ τεθνᾶσ
ἐλάβομεν. ἀλλὰ γένεσ ἐπλῶ καὶ τὰ ἀλεῖφα
τὸ πνεῦμα. διὰ κλ. ἐκ τῆσ πρὸσ κωφ τοῦ πρὸ
λογ. ὅτι περὶ ἴσου αὐτοῦ αὐτὸ τὸ μακρόθ.
θεοῦ δόξαν ἀνάλε τὰ περὶ τὰ ὑπὸ τοῦ λ. τοῦ
γεν. ὅτι τοσοῦτοσ καὶ δαίμων καὶ θάνατοσ
ἀπὸ λῶν ἐστὶ ἀνῶν. διόνυσ θεοὶ κλέπται
ὅτι μεθ' ἡμῶν διδάσκα τ ἀνοις. ὁ δὲ σὺ τοῦ
καὶ ἐκ τ παν τ. σω φ εσομαι διδάξ τ
ποιεῖ κήν. ἀλλ' ἐῶ ταῦτα νῦν. τὰ κωπὸ τοῦτον
θαυμ τ θεοῦ αὐτοῦ. τὰ ἀποθνήσκοντ ἀνθ.
ὁμοίωσ. ἐδεῖτε ἐσθ. ἰδοὺ μεῖ
νῶ ἀποθνήσκουσι καὶ ἀπέθανον τὰ αὐτοί. πῶ
τὰ ποιοῦντ ἐ παῦ τ τοῦ θαῦμ. ἀ ἵνα τοῦ διὰ τ
σωμ τῶν πεῖξ παυσ λ. καὶ τὸ μὰ τ ἀναγκ
αὐτ μνημονεύσω, τὰ πῶ τὸ τοῦ τοῦτο μὲν
ἐδιδασκ λ. ἀποπειρᾶτ ἐ ὡς πειρᾶτ, μὴ καὶ
ἑαυτὸ διὸ λίον χ. ὥστε διὰ πᾶ τοῦ τὸ σκ
ὦ διαπῶσι. ἐ διατί ἡ πε ἀνθ αὐτοῦ τὸν χ

διακελεύ ὡς καὶ παιδεύ ὡς τ προμήκ ξ ἱκετεύ τ.
τ ὑπὲρ τ νόμ ἐπαγγέλλεσθαι παρθεν. τὸ πάντ
ἀνωτ ἀδων διανῦσαι τοῦτ. καὶ ὁ οἰκουμενικὸς
οπ. ἀ πτέρ. ἀ ἀμενίου. ἀ τούτου. ἀ τοῦ ἐπ
καὶ τ ὠκεανὸν λέγουσ. ἀ τοῦ ὑπὲρ τ ὑπερκαιρί
όντ. ἀ ὅλως τοῦ αἰτυπίου καὶ χαλασεβλθῆν.
τοῦ φεγγοῦ τ μηνικά. δ φοιδαίμον δ ὑπὲρ τ
φύ καὶ ἀγείου τοῖς τ. καὶ ὅλως κ. εὐξαι τιεὶ
ἀγαθ καὶ σωφρ. καὶ τ καὶ τ ἀγωλ θεοδ λφ.
ὡς ὁ ταύτκ. ἀ τ θυδωλαμ. ὁ κε ἰ μη ἰ χ τ.
ὃς οὐ μόν ὁ εἰκ. ευξε λαπέ αὐ μαθ τη. ἀλλὰ
τοῦ καὶ ἵ πῆ αὐ τοῦ κ. τ διάνοι. τ μ τῶν τ πν
ἀγελ μηδ τέσθαι. πλὴ καὶ δ τοῦ πατρ ὑ σ τ
θεοῦ. ἀλλ τ θωμᾶν. καὶ διαῦ τ τ πρ
θεοκλάδ. παλαμ τοῦ ἡδωλολατρ ω τ βλ
καὶ μαχ ἡ κυ πολ πολέμ ω. καὶ αὐ μοι
ταῖς τοῦ σωτ ἐ τῆ χαρ. οὐκ ἀντοῦ πν α τὸ ὦν
οὔτε τ ὢν. οὔτε τ θαλασσαν διανῦσαι χωρὶς τ
τ χ θεο ξ. θεοῦ ὁ πλίσας. ἐν οἰκ τ ξ ἀ λ ἀ.
κυβαλάκτ μέ. καὶ τοῦ καὶ ὁ πάντ χ ἀ ν τοῖς σ
διῳκῶν. διὸ πλων ἀγνίσ. καὶ ξ θεὸν αὐτοῖς σ
αὐ πνακτεῖ. καὶ πασ τ ω α θ μ τ ἑρμ α. καὶ
τοῖς ὡς πυθ τ ἡδωλοις ἐλατέρων. καὶ δαίμω
ὃ ἐ ασεν δοι θυσίαν. καὶ ὁ ὡ οὐ δὲ δικτ ω τ

κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ὡς ὅταν εἴπῃ κς̄ ὁ τοῦ ἀληθοῦς
λόγου ὅτι ἀσεβὴς τις κατὰ τοῦ πλησίον ἐλάλησε· καὶ πάντων
τῶν τοῦ παντὸς ἀνθρώπου ὁμολογούντων. ὡς τοῦ μὴ τὴν
τοιαύτην ὁμολογοῦντος, τοῦ μόνου κατὰ κόσμον τὸ
σοφὸν τῶν διανοητικῶν πεφυκέναι παντὸς ἀνθρώπου
οὐ μόνον τὸν πεντακισμύριον πρὸς τοῦτον κόσμον, τοῦ παντὸς
ὄντος· οὐδὲ διαλογιστέον ὡς, τοῦτο πολλοῦστὶ τὸ ἀνθρώπου
ὁμολογοῦντος. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τὸν ἀληθῆ θεὸν, τὸν σωτῆρα
θεὸν θήσομεν βουλόμενοι τὸν οἰκουμενικὸν δὲ ἀναγκαίως
καὶ τοῦτο. καὶ οἱ μὲν πλείους τῶν ἀνθρώπων ὁμολογοῦσι
τὸν ἀληθῆ θεὸν, διὰ τοσοῦτον ἀσεβῶν ὄντων ἐπὶ γῆς
τῶν ἑξακοσιοπλασίων τῶν εἰρηναίων δεῖ τὸν
λαὸν τοῦτον ὡς ἅγιον κληθῆναι τὸν ἀληθῆ θεὸν. ἵνα καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη ἁγιάσῃ ὁ θεὸς ἵνα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἁγιασθέντος
καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ἁγιασθῇ τῷ θεῷ. ἵνα ἐκ τοῦ ἑνὸς ἵνα
δυνάμει ἑξακοσιοπλασίων τοῦ ἑνὸς ἵνα ἀπὸ
καὶ τὰ διὰ τοῦ σωτῆρος ἔθνη τοῦ καὶ τὰ
τοῦ παντὸς περὶ τὸ τοῦ θεοῦ λαοῦ. ἑξακοσιοπλασίων

οὐ τ κατά περὶ π ὸ πᾶν λο οὐ καὶ τ ὲμ πε σ
δόξα σ ἐφεῶσ· ὡς περὶ οὐ τ ἀόρατ ὄντα
τ ἀφύσ τ θν· καὶ ἀδόλωσ ὲφ ὧν τ ἐλοιόμ
ἐκ τῶν βέτων αὐ τ κ ἀλαμπῆ καὶ γίνωσκ τ. οὔτ
ἀπλ ὲφ ὧν τ διανοί τ χν. καὶ ἐκ τῆ βέτων τ
σωμ τ κατ μὲν ταυτόν τοῖ π. καὶ δολομαχῆ
φαίνηται ἢ ἐν αὐ· καὶ ἐὰν μ ἀγίνα ᾖ, χαλε τ.
φθ ἐπλ ἀγίνα ἐ ᾖ ἀπ αὐ γίνωσκ τ, πλ ἐ τω
τὰ ἀγλία τ ἀπλ μ ἀλλαν μαλ τ. ὅπ διὰ τοῦ
οὐ τ πεύμ τ δ ἐπ ἐλου, τ θῶ ἀ μ τ πε φαν τ ἐ ῶ.
καὶ διὰ τοῦ ταχ τ ἀ ἀταχαῖ φ ὁ παν τοῦ τ ἐ φαν.
καὶ διὰ τ ὄν αν τ ἐ ω πά σι τ λό ν, ἢ πᾶ πάν τ φρονῖ
πε νοῖ. καὶ ὁ τα τ χρε τ. καὶ δ μιοῦ ργὲ αὐ τοῖς
ὅτ τ τυ χό. ἀ τ ὰρ τὸν αν τ ἐ ω πᾶ ἵνα μ ἦ θεο μά.
καὶ αὐ τ ἐ φαν τ ἐ αν τ δι ὰ σω μ ᾖ ἵνα
μ ἦ τοῦ ἀόρα τ πε ὶ τ ἡ μο ἐ αν χα μεν. καὶ αὖ τ
ὑ ωτ ἐ μ τ παρ αὐ τῶν ὑ μ ᾖ ἵνα μ ἦ ἀ φθαρ τ
κλ ρονομή σω μ. ἐν ἀ ἀπ ἐ ὰρ αὐ τ οὐ δ ἐν.
ἀπαθὲς καὶ ἀ φθαρ τ καὶ αὐ τοῖ ὁ τ αὐ τ καὶ θ ὲ πᾶ
δι ὰ πο τ ἀν θρω. διὸ καὶ τοῦ τ ὑπ ἐ μή, ὅτ τ
ἐ αὐ τ ἀ πᾶ φ ὲ ᾖ καὶ δι ὲ σω ζ. καὶ ὅλ ως τ κατ ὰ
μ τ σ ζ. τὰ δι ὰ τ ὄν αν τ ἐ ω πά σι αὐ τ ὲ νο.
τοῦ ὧν τα καὶ τοσ αῦ τα ἐ ᾖ ν. ἀ φ δι ὰ τοσ αῦ τα τοῦ
ἐ λε σ ᾖ ἐ οι κε τ ἀ φορ ῶ τ ἐ ζ πε ὶ ᾗ τοῦ θεμ.

88

ΨΑΛΤΟΣ ΓΩ;

ἔτι σὺν τῷ παρακλητὸν. Καὶ ἵνα μὴ δόξῃ τὸ Φυσικὸν
τὸ δεῦρο αὐτὸ Καταμενοῦν εἶναι. οὐδὲ τοῦτο ἐλφόντος,
αὐτὸ τὸ ὑποστῆναι λέγοντος. ὡς περὶ αὐτοῦ λόγου τοῦ
λόγου. ὅπου γε καὶ ἀναμενεῖν ὀξύνωσον οὐ μόνον
ἀλλὰ καὶ ὑποδέχεσθαι τὸν ὀξύνωσον θέ. ἀναθὸν δὲ
καὶ ἐν ἑκάστοις εἴπερ ἀεί. καὶ πληρο
ῦσθαι μᾶλλον προσδιδόναι τὸ σοφὸν οὐ τὸ κε κα
ρηγμένον. ὅταν οὖν μὴ ἀνοῦ λόγου ἔτι οἱ τοσοῦτοι
δὲ δεῖ θεόν. μὴ παρὸν δέχωμεν. φησὶ καὶ δὲ ὃν οἱ κ̄
ὃν τῷ ἀνῷ λόγοι μὴ παρὸν δέχωμεν. ὃν οἰκεῖ δὲ ὃν
μὲ καθ' ἑαυτόν. ὃν οἰκόσω ὃν αὐτοῦ τοῖς κ καὶ ὃν πε
πατήσω. ᾗ δὲ οὖν διὰ φύσεως καὶ τὸ αὐτὸ λόγῳ.
ὡς τέφου πρὸς κωφὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον καὶ τὸ
ὃν οἰκοῦσι, συμπροσκωφὸν καὶ τοῦτο φρόνιμον. διὰ τὸ ὃν οἱ
κοινωνοῦσι τοῖς. καὶ τὸ οὐκ ἐστὶν. τὸ δὲ καὶ περὶ φρόνου
πν̄ς. τοῦ τέφου περὶ θεοῦ δοξασθέντος αὐτοῦ, τὸ βοᾷ
ἐστὶ αὐτὸ ἐμφανῶσαι. ἀμήν οὖν τῷ πνεῦμα καὶ αὐτοῦ τῇ σαρκὶ
τὸ κ̄ν ἀμὴν φρόνιμα πε πλανᾶσθε. καὶ χλαλάζω οἱ ἀπόστολοι
τὸ δίκτυον κατέσπασε σ̄ τὸ σαρκὶ φρόνιμα τοῦ τὸ καὶ οὐ τὸ
θεό. φανῶσι ἀνῷ δαι τῷ σαρκὶ τὸ θε. καὶ καθὰ
τοῦτο δίκτυον κ̄ πε πλανᾶσθαι καὶ πεπεισθαι. ἐ
ναὶ ὃν τὸ ὡς ὁ ἀπόστολος διδάσκει. ὄξα πεφανέρωται τὸ
ὑπὸ ἀγγέλοις ἐκτυπωσε κ̄. γενόμενος ὑπὸ νόμου ἵνα
τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράσῃ. καὶ τὸ ἵνα ὁρισθῶσι χλαλα

πε. Κοειν. ιν ωσκεταγ τ̀ χ̀ε τ̀ κ̀ὺ ἡμ̀ὼν χ̀ὺ.
ὅτι διὰ̀ μ̀ὲ πτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμ̀ὲῖς τῷ πτω
χ̀ὲί̀ᾲ αὐτ̀ὸῦ πλουτήσωμεν, αὐκλὶν πὸ ἀν ὁμοι τῶν πτὲ τὸλ
μηθ̀ τ̀ ὓν̀ει π̀. ἂ πτὲ ἄγνωσ τ̀ ὁ τε π̀ τ̀ πῶ αὐ τοῦ.
Καὶ τ̀ ἂχ̀ὼρ̀ί̀σ̀τ̀ὸν τ̀ ἒὺν̀αὐτ̀. ὃ θ̀ Κ̀ὲ ἀλλ̀ὰ λ̀ῆ̀ψ̀ῃ ἑαυτ̀.
πτωχὸς. ἵνα ὂξ̀ιοχρέοι Καταλαμβάνεσθαι σὺν τ̀ αὐ
τῷ ἣῖ̀ν̀ὲῖ̀ς. πτο πλ̀ὲ Καὶ μ̀ὲῖ̀ς. Κ̀ὲ ὓμ̀ὲῖ̀ς Καὶ ὕ̀τ̀ὸ σ
τ̀ὲύ̀ν̀ὰτ̀ε τ̀ ὓπ̀ὲρ̀μ̀ὰχ̀ρ̀ὸν τ̀ τ̀ὲὼσ̀ὲ ἣῖ̀ν̀ ὰπ̀ τοῦ χ̀ὺ. ἵ̀ν̀ὰ
πλ̀ὲὼὲί̀σ̀ π̀ὰρ̀ὴ τ̀ὸῦ̀ τ̀ὲῶ̀ τοῦ θ̀ὺ. διὰ̀ τ̀ὸῦ̀τ̀ο
ἣῖ̀ν̀ὲά̀φ̀ὸ̀ν τ̀ὸ πῶ αὒτ̀ Καὶ τοῖς πὰθ̀ὸ̀μ̀ῆ̀ τ̀ὸῦ̀ λ̀ὲὸῦ̀ τ̀ὸῦ̀
ζ̀ῆ̀σ̀ὰν̀τ̀ὸς. ἒμ̀ὸὶ δ̀ὲ μ̀ὴ̀ τ̀ὲύ̀χ̀ὸι τ̀ὸ̀ Κ̀ὲ χ̀ὲσθαι. ἣ μὴ
ὄν τῷ τὲῷ, τ̀ Κ̀ὺ ἣμ̀ῶ̀ν χ̀ὺ. δ̀ὶὸ̀ῦ̀ ἒμ̀ὸὶ μ̀ὲ̀ σ̀ὺ̀ ἒφ̀ὴ̀ τ̀ῶ̀
Κ̀ῲ τῶ̀ μ̀ὸ̀ς μ̀ὲὼ. Καὶ πᾶ̀λ̀ὶν̀ ὅ̀τ̀ὶ Κ̀ὲῖ̀ ἣ φ̀ὴ̀σ̀ὶ̀ν̀ ὃ ἂπ̀ὸ̀σ̀τ̀ὸλ̀ὸς
ὓμ̀ῖ̀ν̀ ἣ μ̀ὴ̀ ἲν̀. χ̀ὲ̀ Καὶ τ̀ὸῦ̀τ̀ὸ τ̀ὲῶ̀ μ̀ὲὼς. Καὶ ἣ φ̀ὼ̀ν̀ὴ̀
οὐ Καὶ ν̀ τ̀ Κ̀ν̀ τ̀ δ̀ὸξ̀ὰ ὲ τ̀ὲῶ̀ σ̀. Κ̀ὺν̀ὼ̀ ὣ οὒ τ̀ὸῦ̀τ̀ὲ
π̀ὼσ̀ τ̀ὰὸ̀ θ̀ὲῶ̀ τ̀ὲῦ̀ φ̀ὰὸ̀. οὐ Καὶ ν̀ τ̀ Κ̀π̀ῷ̀ ἅ̀π̀ὰν̀τ̀
Κ̀π̀ὸ̀ μ̀ὲ̀ ὃ δ̀ὶὰμ̀ὸν̀ὲ̀ π̀ τ̀ χ̀ὰὸ φ̀ὸ̀ μ̀ῶ̀ σ̀ὰ τ̀ὸ̀ λ̀ὲὼ σ̀. π̀ρ̀ὰ
τ̀ὸῦ̀ τ̀ὰχ̀ὺ̀ μ̀ὲ̀ λ̀ῆ̀ψ̀ὸν̀τ̀ τ̀. πῶ̀ ὅ̀λ̀ὼ σ̀ ὃμ̀ὸὶ ὲ̀ Κ̀ τ̀ τῶ̀
» πὲῖ̀ ὸὖ̀ ὅ̀τ̀ ἣ μ̀ὸ̀ς̀ ὲ̀. ὃ π̀ὸ̀τ̀ὲ τ̀ἣν̀ ἣ φ̀ὼ̀ν̀ὴ̀ ν̀ τ̀ῶ̀ ἣῶ̀ χ̀ῶ̀ χ̀ὸ̀ν̀ὲ
» ἂχ̀ὰ̀ ὃ π̀ὲ̀ ὂν̀ὲά̀σ̀ν̀. ὸὔ̀ τ̀ ἒὸ̀ῦ̀ Καὶ τῶ̀ ἣῶ̀ χ̀ῶ̀ χ̀ὸ̀ν̀ὲ
» αὖ. ὓπ̀ὲὺ̀ ἒ ἣ τοῖ δ̀ὶδ̀ὸ̀ τ̀ π̀ὰρ̀ὰ̀ τ̀ λ̀ὰμ̀β̀ὰν̀ὸν̀τ̀ὰ.
» Καὶ μ̀ὴ̀ σ̀ε λ̀ὲ̀π̀ῂ ἣ φ̀ὴ̀ σ̀ὶ̀ ν̀ ὰπ̀ὲ̀ χ̀ῂ τ̀ὲ λ̀ῆ̀. οὒδ̀ὲ̀ σ̀ὺ̀ ἣ μ̀ὴ̀ τ̀ὲ λ̀ῆ̀
» Καὶ π̀ᾶ̀ σ̀ θ̀ὲὸ̀ μ̀ὲ̀ θ̀ὲὸ̀ μ̀ὲ̀ ἵ̀ν̀ὰ π̀ὲ̀ χ̀ῂ τ̀ὲ λ̀ῆ̀. Καὶ αὖ̀ τ̀ ἒὸ̀ῦ̀,
» π̀ὲρ̀ὶ̀ τ̀ ἂ μ̀ῆ̀ τ̀ ὄ̀ν̀τ̀ χ̀ὰ, οὒδ̀ὲ̀ ἲ σ̀ε φ̀ὸ̀ σ̀, οὒ τ̀ ἒὸ̀ῦ̀,

ἐκκλ. καὶ ὁ συλλαβὼν τὸν λεγόμενον φαλαγγάρ.
πάντα γὰρ ὑμᾶς φασὶ δεῖν χῶ ἰῦ. τοῦ πάντα
οὐ παραδεδεγμένου. οὐ γὰρ ὁ ποιήσας τὸ ὂν
πάντα κτίσας εἰς τὸν ποιήσαντα. ἀλλὰ τὸ ποιήσαν εἰς
πολλὰ ἀναιρούμενον. καὶ κατὰ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ
παύλου. αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα. κτισθέντα ἐν
χῶ ἰῦ. καὶ καθὼς παλιν. ἵνα ἐπουρανίωσιν
ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις. ὅτι τε πρώτοις οἷς διὰ τ
ὀκκλ. ἐπουσιωθεῖσι τοῖς αἰῶσιν. ἐν οἷς λέγει ὅτι χῶ ἰῦ τοῦ
κῦ ἡμῶν. ἐν ᾧ λέγει παρεστῶ καὶ τ
ὅτι πεποιθὼς ἀλλὰ τ ταπεινώσεως τοῦ. καὶ πα
λιν καὶ διεκδιηγεῖται ἡμῶν περὶ κτισμάτων
ἁγίων καὶ ἀμώμητον καὶ ἀνεπιλήπτους
ὑπ ἐμοῦ. περιέρισσεν ἀναιρῶν τὸν ὑποθέσιν. ὅτι χῶ
ἰῦ ἐφάνη τ. καὶ πᾶν λόγισμα τῆ ἐμοῦ λ. ἵνα
τὸν ἕνα κτίσαντα ὑπ ἀναιρῶν τὸν ἀγγ. ταπεινῶν
ἐμὲ καὶ ἀναπαύσας τὸν ἀμφοτέρων ὅτι
σώματι. τοῦτο διὰ τ ἐμοῦ. ἀποκτείνας τὴν
ἐχθρὰν ὅτι τῶν σαρκικῶν ἐμῶν. καὶ ὁ τὸν λόγον. πλεί
λόγον ἐστὶ. οὐδὲν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐνοικεῖον ὅτ ἐστὶν σὰρξ
τοῦτο ἐστὶ κτίσις θεοῦ ἐστιν τ ποιοῦσι ἀπεκεί
να ἐκ τοῦ γὰρ αὐτοῦ αὐ τ βλεπόμενα ἐστὶν ἐμοὶ καὶ

τοῦ τροδάτου φυλοσσ. ὑπὲρ τοῦ φυλάσσοντος
διὰ τοῦτο καταφρονῶ. ὑπὲρ καὶ ἀπιθοῦντε
καὶ ἀπειθοῦντος. καὶ ἱερεῖς δικαιοσύνων. καὶ δίκαιοι
καὶ ὅσιοι ὡς καὶ ἱερεῖς ὦσιν καὶ πανηγυρ. ἐπὶ
σωτηρίᾳ λαοῦ ὦσιν. τουτέστιν. ὑπὲρ
δὲ πᾶν χριστ. τουτέστιν. καὶ ὡσαννὰ ἐπὶ
καὶ πάντα χρεία ἁμαρτίαν. καὶ διὰ τοῦτο
ὡς ἀντὶ λαμβάνων. ὀφλόντων. αὐτὰ τοῦτο
λέγω. λαμβάνω δὲ δι' ὑπομονῆς. καὶ ὡς ἀντὶ τοῦ
κοπιῶ θλίβομαι. ἀντὶ δι' ὑπομονῆς
καὶ ὡς θλίβ. καὶ ὡς ἀντὶ ψυχαγωγῶ. καὶ μὴ
γενέσθαι. ἵνα ὡς ἀν τοῦ ὑπομονῆς μὴ θλίβομαι
καὶ ὡς ἀντὶ τοῦ λεγῆ τὸ ὅτι μὲ τὸ ὑπὲρ
πᾶν ὅτι μὲ. ὅπερ ἀντὶ καὶ τὸ φύσει
ἦν φυσικὸς. ὅσα οὖν λέγει περὶ ὁ ἀπόστολος
ὑπὲρ διὰ τοσοῦτον ἀν τοῦ λέγ. ὅπερ σωτηρίας
διὰ τὸ ὅτι λέγ. ἀντὶ τοῦ φησὶ χε. ἐπὶ σωτηρίᾳ
λαοῦ. ὅτι τὸ ὑπὲρ πᾶν ὅτι. σωτηρίᾳ φησὶν
δωρεᾶ καὶ τὸ φύσει. καὶ σωτηρίᾳ καὶ πανηγ.
σωτηρίᾳ καὶ σωτηρίᾳ διὸ. καὶ διὰ τοῦτο χρὴ
ἔλεγεν ἀντὶ τοῦ καθήκοντες οἰκτιρμοὶ καὶ ὁσιότ. πε
τὸ ὁσιοῦ τοῦ ὁσιουσθαι ἤτοι ὅλως ἐκ κρεῖττον
καὶ ὑπὲρ τὸ ὁσιότητα. μετὰ τῶν παλαιῶν καὶ

οὐδεὶς κτίσις ἀλλὰ σαρκὶ· ἀλλὰ κτίσις γεγονότως
καὶ ὑστεροῦσιν χρόνοις παρόντως ἵνα πᾶς καὶ ἄγιον
πνεῦμα ἔνσαρκον. καὶ πᾶς· ὅπλα φησὶ πρὸς ὠφέλειαν
διαπέμπεται ὡς ὁ σατανᾶς ἐν κυρίῳ σὺν τῷ
σεπτῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. καὶ τοσοῦτον ἀφεστᾶσι
τοῦ χωρεῖν· οὐ κεκτῆσθαι αἱρετοῖς ἀλλὰ τῶν θεῶν. ὡς
ὁ τῆς σαρκὸς ὢν ἄγιος πνεῦμα, τῶν θεῶν ἑπόμενα τῶν· καὶ οἱ
λοιποὶ τὴν αὐτὴν ἔχοντες διάνοιαν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ· ὁ πνεῦμα
φησὶ τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ, ἐκ θεοῦ ὄντος θεοῦ· ὃν τὸν τῶν
ἁγίων πνευμάτων ὀνομάσας· ὁ υἱὸς θεοῦ ὢν ἐκ μὴ μετέχοντος
θεοῦ τοῦ πνεύματος θεοῦ ὄντος· καὶ ὅτι μὲν λέγει
ἁγίου· ὅτι πνεῦμα ἄγιον ἐλέγετο ὂν τοῖς προφήταις
καὶ ὁ μακάριος παῦλος· ὅτι δὲ πολλῷ μᾶλλον τὸ πνεῦμα
ἁγίου ἐλέγετο ὂν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς
ἐν σωτῆρος ὑμῶν ἐστι μὴ ἐκλείπειν
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ παράκλητον ὂν ὑμῖν κέ
ὅτε μέλλει ὅπου καὶ τὰ σὰ μὴ πάντα γινώσκειν· καὶ ἐκεῖνο
τοῦ ἡγίου πνεύματος· ὅπερ δὲ πάντα ἐκείνου τοῦ

πρὸς λφ΄. ὅτι χάριν ὁ ὁδηγὸς ἐνοικεῖ τοῖς
κατακολουθοῦσι τούτῳ· καὶ διὰ τί πάντων χῦ· καὶ
ὅτε λφ΄ φησὶ παῦλος ὑπὸ τ̄ θῦ κεκλῆσθαι αὐτ̄, ὁ
δὲ φησὶν ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου. καὶ
καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί· ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν τὸν
ἔθνεσι· ἑωμαίοις δὲ ὑπὸ τοῦ χῦ· κεκλῆσθαι
λφ΄ τε φησὶ πέτρος αὐτούς· ὑμεῖς δέ ἐστε καὶ ὑμεῖς
κλητοὶ ἰῦ χῦ· τὸ δὲ πνᾶ τὸ ἅγιον τ̄ παῦλον κλ̄
τ̄ παρμενᾶ κεκλ̄κέναι φησὶ κύριος τοῖς ἔ
θνεσιν ἀφορίσαντα τ̄ χῦ· καὶ τότε θαυμαζ̄
τ̄ ἰῦ ἡ πρὸ τ̄ τῶν πάντων ἅγιε· παραδόντες ἑαυτοὺς
κεκλ̄κέναι τοῖς ἔθνεσι τ̄ χῦ· καὶ ὅτι μὲν ὁκ πεισθῶ
τ̄ πε παῦλου ὃς οὐ παρεφθάνομεν· ὡς ὁ τ̄ ὃν τριῶν
λφ΄ ὁ ἅγ· ἐν πᾶσι δὲ πάντα τῶν ἔργων μου· ἢ
τῶν διὰ τ̄ πε παῦλου τὸ ποιεῖν ὡς τοῦ ἅγ̄ πνᾶ

μένῃ· καὶ ὁ θεὸς αὐτῶ συλλήψεται πνῦ· καὶ πᾶ
βάκκος πρὸς φύσιν· φάσομεν εἶναι τοῦ θεοῦ σο
καθ ὁ πε φε· πρὸς φν· οὐν ὑπαρχόδαδ· καὶ
φάσκω ὅτι οὐκ ὢν ὢν ἀν τῶ ὀθ ἐκ καρ τ ὁσφύ
αὐτ καθ ὁν τ χν κατ σαρ κ' πὶ τοῦ θεοῦ αὐ· ὅπ
δὲ ἐκ πρὸς σῶ τοῦ ἡμῶ· ὡς ὁ ταὶ λέγ· ὁ σωτ
δι ὃ μοι διὰ παρ τὸ ὄνομά μ ὠμαν φν· ὑπ τοῖς
ἔθνε σι· διὰ τοῦ τοιν ὡ σε ταν ὁλαὸς μ ὑπ τ
ἡμ ἐκ φνη το ὄν· μά μ· ὅτι ἐγω ἐμι αὐ τ ὀχ
λ παρ φμι· ὅτε δὲ ἐκ πρὸς σῶ τ ἁγ ου πν· ὡς
ὁ τ ὁμ πρὸς φν· ἁγαπ λέ· τά δε λυ κ τὸ πνα τὸ
ἅγ ιον· τ ἀγάθε ον ὑπ ἐ ρ ὠ ν αὐ τ· καὶ πᾶ ὁπω
πρὸς τὸ πω τεύ φ· τὸ δὲ πνα ἐστ λ φ· ὅ πο
ὑμ ἐστ ι σ καὶ οἱ ἀ πο φη σοῦ πι τ τοι φι λῶ
πω δὲ ἐ φ πε τὸ πνα τὸ ἅγ ιον τῶ φι λῶ πω· πο
καὶ ὑμ λέ· φν· τ ὰ ἀρ χ ῆ τοῦ τω τοῦ αἰτ ί ὁ τοῦ λόγ·
καὶ ὁ μ πρὸς φν· ἱε ρε μί α λαὶ τ ω ὑ ῆ τ πα λαι λέ
γε· καὶ ἰλύ πη σαν μ ὑπ ᾶς τοὺ τοι ς ρ φ τ ς·
ὁ δὲ πω λ τεύ φ τ ὼ ν ἐ λα ῶ· μὲ λυ πῆ πτο πνα
τὸ ἅγ ιον τ ὑμ ῶ· ὅτ ι ὡ ἐ δε ι σα ν τ ἀ φο ὰ ῆ ἀ πο λυ τρω σι
καὶ ὁ μ δια πρὸς πεὶ πῖ ου δα ι κ ῆ· καὶ παρ ω ξυ σμ ὸ
ν τὴ ν ὑ τὸ β ε μ· ὁ δὲ ι σα ὰ ῖ πρὸς αὐ τῆ· αὐ τὸ ἰδ ὲ
πά φ ου· καὶ παρ ω ξυ σμ ὸ ν πνα τὸ ἅγ ιον· καὶ ὁ
τεύ φ· αὐ τοῖς εἰ σ ὰ χθε ον· καὶ ὁ τε φα ὺ τὸ ν ταῖ ο

κ'

Καὶ γὰρ τοῦ ὅτι ὅμοιόν ἐστιν οὐκ ἔστιν ὅτι ἡ εἰκὼν πρὸς τὴν πρωτότυπον διὰ πάντων ἀκριβὴς ἐστὶ καὶ κατὰ πάντα ὅμοιος· καὶ περὶ τοῦ μὴ εἶναι πολλοὺς κόσμους, ἀλλὰ τὸν ἡμέτερον μόνον· καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ μένειν τὸν κόσμον· καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐκ τῶν ἀτόμων συνεστάναι τὸν κόσμον· καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὸν κόσμον συνεστάναι· καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν τὸν κόσμον συνεστάναι· καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐκ τῶν ἀνομ

οὐδὲ τὰρ φύσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶ διαιρεῖν. κατὰ τὸ
αὐτὸ γὰρ ἀσύμφ. ἀλλὰ φύσει παρὰ τὸ ἓν πάν
τα ἐστὶ διαιρετά. καὶ οὕτως ἔσται λοιπὸν θαυμαστὸν πᾶν
τὸ ἄρτιον. διὰ τοῦτο οὖν φησὶν ὁ θς· ἵνα λύσω
τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. ποῖα ἔργα τοῦ διαβόλου ἔλυσεν
τοῦ θυ. ὅτι φύσει ἀνὰ ποιὰς ὁ θς ἀναιρεῖ τὰ. πᾶν
τρίτον διαβόλου. εἰσὶ παράνομοι τοῦ θυ καὶ εὐρίσκε
ται παρὰ θεά. ταῦτα ἐστὶν ἁμαρτάνειν ὅτι λόγος, ἀρέσκει
δεκτὸν τῷ διαβόλῳ παρατυγ. καὶ εὑρίσκεται παρ. κα
διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ κς· ἔρχεται ὁ ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἵνα δὲ ὁ ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου
οὐδὲν ἐν ἐμοὶ εὑρήσει. ὅτι ὡς χς, πολλὰ μὲν ἔχω
οὐδὲν τὶ ἴδιον ποιοῦσι πρὸς κατηγορίαν τοῦ ἀρχοντος
τούτου. ἢ καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν εὑρίσκει ἐν αὐτῷ τὸ πλάσαι τὰ
μὴ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ χυ· ἵνα τελέσῃ τὸ σεῖσαι κατηγορίαν
ὅλου τοῦ ἀνομήματος καὶ σωτηρίας· ἵνα τελέσῃ καὶ ἀφανίσῃ
μαθητὰς οὖν ἀφανοὶ σοφίζοντας καὶ μὴ ὑπο
τὸ δέτου πάθους νόμος ἐπὶ τὰ ἀναθεῖ ἀφεθῆ
ἀσεις· μαὶ τὸ δὲ καὶ νμ. καθὲ περὶ ἐμπροῖτ ἴσα
τοῦτ φευνοῦτ λείπ· τ πιελόγοτσ χμ τοῦ
πάσχω ὁ ετατικὸν πρὸς ἐμὲ χέουσαν· ἀν δὲ τοῦ
ἐσῦ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογοῦμαι ὑποῖ ὑπὲρ χῦ· καὶ ἐπὶ
χνοῦς καὶ ἀδικίαν· καὶ πρὸς ἁμαρτίας· καὶ ἐτέρων
δὲ τῶν πνι οἰ ἐφ ευ. ταῦτα δὲ οὐδέποτε καὶ

αὐ ἀπ· οὐ τε θεὸ ἀ τρε· ἀ μὰ τῦ μο· ὃ χου σ· λυ που
καὶ ἀδ· μου σ καὶ ταρ ασο μ̄ς· καὶ μο τὲ παν ἀχο·
τ πα· καὶ τῶ· οὔ τν ὄ̄ οὐ μαι λεπε· πρὶ τοί νω προ
λέ μ̄ς μο· μαι τ· φ αν τασ· καὶ μ̄λ αο φ̄ν· καὶ ἀλ·, ποι
ί λοι πε αὐ· τὸ γὰρ ὑπο μ̄ δοκ· σ φ ρε· ἂν αι τ̄ φ ρε· μ̄ς·
φ αν τα σ̄ αὐ μο μ̄ σ φ· καὶ τ̄ γε νό μ̄ς· φ δὲ ἐ πὰ λ· φ
ε· τ· ἀ λλο τρι δέ κα τὸ ἀ τῦ τοῦ κῦ· ὑ φ ὑ πό ρξ ι δι ἀ αν
μοί σε· τι· τ̄ λό του δρο ῦ· μοῦ τε τεῦ φ θαι τ̄ ἀ τρε ῖ
φ ο λῦ· π̄· καὶ ἀδ· μο ρί αν· καὶ ταῦ τ πε σθαι τὸ ὑ πο φ·
α τευ ῖ σι· καὶ λῦ· τὰ ἀ λω τὲ ὅ πι ταῦ τ μ̄ λοῖ ς̄ ζ̄
τῶ πνι, ἀ λλὰ δ ί κνῦ ὀ κό φε κ̄· ἀ τυ χῶ μ̄ τε τρά φ κ·
φ δὲ τῷ ι δί νο· σ ὁ κ̄ ζ̄ ἐ πὶ δί κνῦ φ ο συ μ πα· τὸ σ
ὰ με τέ ρα τῦ· ἵ να καὶ αὐ τ̄ οὕ τ̄ ω νοή σω μ̄ τὸ πά τ̄,
καὶ αὐ τ̄ ἀ πα θὴ ὁ μο λο γῶ μ̄· ὡ ς πε ρο τῶ αὐ τ̄
σ̄ σαρ κὸ ς αὐ τ̄ ἐ λυ τρω σά μ̄ν, οὕ τ̄ καὶ τὸ νοή σα
τ̄ τῦ αὐ τ̄ τ̄ νί κα ν ὑ πὲ ρ ἡ μῶ ν ἐ σταυ ρ δί κνῦ λῆ ων.
ἡ γὼ νε νί κη κα κ̄ τ̄ κό σμ̄· καὶ ἀ λλ̄ δὲ τὸ δόν τι ἡ μῶ ν
τὸ νί κος· ἀ λλ ὡ ς πε τὸ αἷ μα οὐ κοι ν̄ τῦ σ̄ ε μέ ο
νον θη· ὡ ς πε τ̄ ἀ πί στοις· ἀ λλ̄ α σε ῖ ον· οὕ τω
καὶ νό μ̄ σ λῆ ο μ̄ς· οὐ κ ἀ νῖ ν ἀ νε ν ἡ φ ω ε ῖ κ̄ μ̄ς·
καὶ οὔ τ̄ ἀ λ̄ λῆ οῖ τε λῆ θ̄· καὶ τε λῆ ἀ νοῖ ς̄ ὁ χ̄ ς̄·
οὐ χ ὡ ς τ̄ θε ῖ κ̄ τε λῆ σ̄ ἡ ἀ νί μ̄ τε λῆ σ̄ μ̄ γα πο ῖ ν̄
ὁ ἐ ἡ ἀ σε ῶ· οὔ τε ὡ ς ὁ λο τε λῆ σ̄ τ̄ καὶ δι ἀ
ε ὁ μο λο γου μ̄ς· ὁ ἐ ἡ ἀ λλ̄ τε λον δ ὁ σε ν ἡ ἀ σ· οὔ τε

δὲ κατὰ προκοπὴν ἐκ προόδου τινὸς δικαιοσύνην
στέρνοις. ἀλλὰ καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς ἵνα φῶς τῆς
τέλη καὶ πάθη ἐκ καὶ ἀγοῖς ὁσιότ. διὰ τοῦτο γὰρ ὅλο
ἔλεγ. νῶν ὑμῖν τετάρακται. τὸ δὲ ἐν ὦ τοῦτο ἀπὸ
ὅτε ἐθέλεις. ὅλως τοι τὸ ὀνείδισμα τοῦ
κεῖνο ὃν ὡς παρὸν ὠνόμαζ. ὡς δοκοῦσι φύσ
τῇ νόμος. φύσει γὰρ καὶ ἀλλὰ τὰ πάντα φύσει φύσ
σῶ καὶ οὐθέσει τὸ κύριον στέρνοις, οὔτε κατὰ φύ
οὔτι κατὰ πράξεις αὐθυποφέρεσθαι δικαιοσύ
μαρτύρια δικαίους. ὅν μὲν γὰρ τὰ μὲν φύσει. καὶ τὰ
ὑπὲρ σὲ ἐκείνοις τὴν τύχην. κατὰ τί πλοῦτος ἐπὸ
ρῶν. διὰ τοῦτο μὴ ἀνθρ. ὁ δὲ τὸ σοφὸν καὶ
φύσει δύνασθαι; ἀριστοδέκτειον τῇ δύνασ
ὑκ τὸ πολιτικὸν τῇ δὲ πολιτικῇ πανταχοῦ.
τοῦ διδασκόντος ἀπὸ δύσασθαι τὸ πλεῖ. καὶ
δύνασθαι τὸ νέον. καὶ ὄντος τῶν πάντων
ὅτι καὶ ἀνοσιώτερον ὀκε. καὶ χωρὶς ἀμφ. ὅτι καὶ
νὸν ὅλως ἐν. ἵνα δύνασθαι τοῦ ὅλου τοῦ. καὶ
ὅσα μὲν αὐτὸ σωτέρας ὃ τὴν φύσ τελεῖ
ἔστε αὐτὸ ἀνεδόξα ὅσα ἀθέλ. τοῦ τέρπεσθαι
σὶ τὸ δίκαιον. αὐξήσεις ἐπὶ τῶν ἀπαθῶν
νόπ. πάν καὶ δίκ. καὶ ὅσον καὶ λυ. κινδυ
καὶ ἀναφαίν. διὰ τοῦ καὶ ὁ π διαφθαρ
τοῦ αὐτοῦ σωματικὰ κάτω οἷς τοῦ ἰδίου

τῶν προσώπων αὐτῆς· ἡ μεν αὐτῶν σαρκὸς κέντρον
δάκνον· τὸ δὲ πνεύματος τὸ ὑδατι τὰ χεῖρα ἡ καθαρὰ
εἶδος· καὶ ὁ ἡ θεὸς τὸ σῶμα· κεντρὸς δὲ καὶ μάχαιρα τὸν
κεφαλὴν καὶ σαρκὸς αὐτὸ τὸ πνεῦμα· τὸ ἔσω τῆς δικαίου
τοῦτ' ἔστι τῆς ψυχῆς ἐστιν· περὶ ὧν καὶ φησὶν· ὅτι
πνεῦμα ὑπερεῖδε πρὸς τὴν ἐμὴν· ὡς τε τὴν ἐκπορεύσεσθαι,
οὐκ ἐν τῷ θεοῦ ἐμφάσεως· ἀλλὰ τὸν ἀποχωρεῖσθαι
ἀπὸ καὶ ἐμφάσεως θεοῦ ὁ θάνατος ἐστιν· καὶ ἡ τοῦ σώματος
μίξεως, ἡ δὲ ὀνομαζομένη ἀπὸ τοῦ· καὶ οὐ χωρὶς ἡ μετὰ
καὶ πρὸς ἀδου καταλλαγὴν κυλύσῃ τὸ θεοῦ· πρὸς
τὸν ἀνέπαφλα ὅλης τὴν θείαν ὑπερεῖδε πρὸς·
καὶ πρὸς φῶς πρὸς μὴν νύσσουσιν· ἡ δὲ τὸν ἀποχωρεῖσθαι
διὰ τοῦ ἡδέος· ὅπερ ἐστὶ μετὰ τὸ ἀνεδόξαστον θάνατον·
τοῦτον τὸν καθ' ἡμῶν διαλύσει ἀναστρέψωσιν καὶ τὴν
καὶ τὸν οἰκεῖον ἡμῶν τὸ σῶμα· ἐπὶ τὸν ἀν ὁ θάνατος ἡ ἀφῆ
ἡμῶν καὶ τοῦ ἔσω καὶ τὸ ὄξω σωματικόν ἐστιν ὁ
λόγος· τοῦτο δὲ σῶμα καὶ τὸν· ἡ δὲ καὶ ὑπερεῖδεν
δέδωκεν ἡμῖν· ἐπὶ κεκαθαρισμένον τοῦθανάτου τέλος
εἰλικρινῆ τὸν λύσει· ἡ τὸ κατὰ φύσιν ἀναστρέψει τὸν
χειρὸς παρατηρούσιν ἀναστρέψει αὐτῶν· τί οὖν ἡμῶν
λύει ὁ θάνατος τὸ ἔσω ἀνθρώπου· πλὴν σαρκὸς ἄλλο καὶ ἐμὲ
σῶμα πρὸς· οὐ χωρὶς τὸν τοῦ φυσικοῦ ἀναστρέψει τὸν
κατὰ τὸ σῶμα· ὅπερ τυχὸν ἀναστρέψει αὐτὸν καὶ
παραμένει· ὑπερεῖδε τὴν ἰδίαν τοῦ ἀνθρώπου ὁ χρι

ἀν πίλυτε ἀμ πιδοιε. τίν δὲ καὶ ἀχ̄ς καθῶ
ὁθε. τ̄ πλάσει τ̄ πλάσι, ἡ τ̄ πεάξι τ̄ πλάσῃ.
ἀ τ̄ πλάσε τ̄ πλάσῃ καθῶ, ἐαν καθῶ ὡς θε. καὶ
ἐγαν ὡς οἱ ἀροῖ. ἀ δὲ ἀσεν τ̄ πεὶ θῦ βύγο. κα
θῶ ὡς ἐ τ̄ πεάξε τ̄ πλάσῃ, πεὶ ἀ ἀ ἀ θῶ τοίνυν
τ̄ πεάξ. καὶ καθο ποιᾷ τ̄ πλάσ. ἀν τοῦ ταχ βύ
ποιᾷ. καθῶ τ̄ ἐ πὶ ἐῖ ἀγαθ. ἀλλ̄ πᾶ λύγε.
ἐαν θῦ λόγος τ̄ ἐ κεῖ. π τοίνυν λόγε. ὡς ταχ
λι θῦ ἐ ἀλδαιμόνι. καὶ θῦ ἀθῖ πεὶ λαθ.
φ ὁ ἀχ̄ ἀν ἀν ὑπόκλασ κ̄ ἀγῖ, ἐ πλείσθε.
ὡς παῦ λόσα ποσαῖ δ., τοῦ τοταχ τ̄ ἐ κ̄ ἀ νάσι
τὸ πεῖ σχ̄. θῦ ὁ ποσ ος τ̄ ἐ κεῖ. πεὶ ἀ ὡν ποῦ
σεῖς. ἐκ δὲ ποεῖ τ̄ ἀῖ τ̄ ὑπάξι ἐ σχ̄. λόγ δὲ
βύτερα ὀξοῦ. καὶ ποφ ἰάν βύ αὐ τ̄ ὁ ποῦ λ̄. πλῆθ
πεῦ μ̄ χ̄ ἐ ἰ ὧ. κ̄ τ̄ ἐ αὖ ἀ σι ὰ. ὡς πεῦ μ̄
λύτε ποῦ ἐ πρόωῖον βύ σω μ̄ βύ μ. αὖ τε δὲ σῶ
βύ μ. ὑ δ ἀῖ ος. οὔ τε ποῦ ἐ πρόωῖος ὑ δ ἀ
σῶ μ ταχ βύ ε τυχ λέ ται. ἐ φ̄ ἀ ἀν πο ρά τ̄ τὸ
τ̄ ς τ̄ φ̄ θέ ται ὄν. σῶ μα δὲ ἀ ἀ οὔ λύτε κ̄ τ̄ χ̄.
ἔ ἐ πεῦ σε ἔ τ̄. τοῦ τέ ῖ, πρᾶ τ̄ πὸ σῶ μ. τ̄ δὲ φ̄
ἄν ω ποῦ κ̄. ποῦ κ̄, οὐ τ̄ κ̄. ἀλλ̄ κ̄ τ̄ ἐ λ̄
ἀ μοῦ. ἐ ἐν ἐ πεύ ς τ̄. ὁ ποῦ τα τ̄ λ̄ ῖ ὧν ποῦ τε.
πολ ᾶ λόν κ̄ πολ δόν τ̄ τ̄ λόγ τ̄ πεῦ θῦ. ἀλλ̄ τ̄
ἀῦ ἰ κλ̄. οὔ τε οὔ τ̄ πᾶ ρ̄ φ̄. οὔ τ̄ οὔ τ̄ πᾶ ρ̄ ἰ δ̄.

ὡ τοῦ Καισαρείας διωνυχικὴ παιδοῦ ἀλλ' ἐπὶ πλείω
τοσοῦτο περὶ τὴν θυσιῶν πάσης. Καὶ εἰ καὶ καὶ τῶν
ἱερείων τὸν μοσχὸν τὸ ἰφθεῖσι. Καὶ οὐλοτριχὸς
ὅτι δὲ οὐκ ἦν ἰδιωτικὸν τὸ τῶν λαῶν. οὐ τε δόξαν σωμῆς θυϊκῆς διανοίας ἀγροῦ ἀγαθῆς
ἀλλ' εἰ καὶ ταῦτα ἐστὶ ὡς τοῦτο ὁμολογεῖ. Καὶ τὸν
δὲ προσκωμῆσαι δόξαν καὶ ὅσο μόνον τῶν ὡς τοῦ
λαοῦ. Καὶ ἐλπὶς τοῦ σωτῆρος. δι' ἐμοῦ τοῦ Κυρίου.

ss=sss=sss=sss=sss=sss=sss

περὶ τοῦ ὡς ἐπὶ φαγέσθαι τοῦ καὶ κατὰ πολλὰ
τὰ κρέα ἐπὶ τοῦ καὶ ἀγοῦ δύναται ὁμολογοῦμεν
ὡς τοῦ ἐν ἀδικίᾳ τοῦ ἁμαρτίας. τοῦ θυσιαστηρίου
δύναμις φῶς θυσίας. Καὶ λαμπάδες τοῦ δοῦναι φῶς
ὑπολάμψας. ἐπὶ τὸ ὀλίγον ἐξ ὑστέρου. Καὶ ἐστὶ καὶ μὴν γενοῦ Καὶ. ὅτι δὲ ἐξ ὁ πόλος ἐξ ὑστέρου
ἡμέρας τοῦ τυχὸν τοῦ ἐπὶ θυσίας ὑπερέχει. ἀφ' ὧν ἐστὶ τὸ
λόγου τοῦ ὑπομένειν. ἡ ὅσον ἐξ καὶ σῶμα ποιεῖ ἀντὶ
ὁμοίως. ἐπὶ ὡς ἡ ἀντιλαμβάνεται τοῦ ὁλοῦ πολλαπλασίως
μορφῆς. ὡς περὶ ἄλλου σημεῖον ἀπὸ τοῦ σαφῶς. ὅτι πῶς ὧν
πλείστης. ὡς περὶ μορφῆς. τὸ πλείω τοῦ λόγου
θεὸν νοήσεται, οὐ τοῦ καὶ μορφὴ τοῦ δοῦλον, μορφὴν θεοῦ τοῦ ἀόρατον
συμφυῆ. σὺν τοῦ ὄντι καὶ καταφάσκομεν ὁμολογοῦμεν
ἵνα τὸ μὲν ἀνόλεθρον νοήσεται. τὸ δὲ ἀνέντευκτον ἐξ ὁμολογοῦμεν

σω τ̄ τῦ· ἀ τ̄ λγ̣ὶ τ̄ μοε φὸ̣σου· μοτε α̅ τ̄ σύ ϙ̣ μοσυμ̣ς̣.
διὰ τοῦ ν Οκεω̄ αὐτ̄ς, ἀ μοε φ̣ὸ̣λγ̣ύσω· Καὶ λύτω ὅλ·
ἔ τῦ τ̄ αἰλ̣ὸ̣τ̄ λγ̣ω τ̄ φ̣ύ̄σ̄· ἀπο· χε· σω̄ τ̄ σω̄·
ὁ θ̄ παὶλ̣ὸ̣ς̣ τ̄ νοτε φ̣ύ̄σ̄ τ̄ μ̣ς τυε ῖ πολ̣ὴ τ̄ αλ·
ὃ δ̄ τ̄ ἰ ω̄ τ̄ ὁ ε τ̄ αν ἰ κ̄ τοῦ σω̄ μ̣ τ̄ ἰ πο ϙ̣ ξε· ἵ να ἰ κ̄ α τ̄ ἐ ἰ
το παῖ τ̄ ὁ ἰ λ̣ο τ̄ ω̄ μ̣ ε ω̄ τ̄ κ̄ α τ̄ ω̄ ϙ̣ λ̣ὸ̣· δ̄ λ̣ ϙ̣ ὅ τι
ὁ πε ῦ π̄ αῤ χ θ̄ ἐ λ̣γ̣· πε ὸ̣ τ̄ ὸ̣ν σ̄ ϙ̣ λ̣ ἰ τ̄ π̄ ὸ̣ δ̄ ι μ̣ ἰ α̅ σ̄,
οὐ κ̄ ἰ ν̄ ἀ ν̄ ὸ̣ς̣· ἀ λ̣ λ̄ ὰ θ̄ ἐ ἰ ν̄ π̄ ε ὸ̣ τ̄ ὴ ν̄· ἀ ὸ̣ ε α̅ τ̄ κ̄ α ὶ ἀ π̄ α̅ ὼ ν̄·
οὕ τ̄ ω̄ σ̄ ω̄ τ̄ ο· χ̄ ε ὀ̣ν̄ ὸ̣ δ̄ ι̅ χ̄ τ̄ σ̄ ϙ̣ λ̣ ἐ π̄ ε σ̄ ϙ̣ ύ̄ ε τ̄ α ι̅· ἐ π̄ ϙ̣ δ̄ ὴ
ἀ κ̄ ο λ̣ ο θ̄ ῦ τ̄ ὼ ὀ̣ ϙ̣ μ̣ ὸ̣ τ̄ ῦ τ̄ ο π̄ α̅ κ̄ α ὶ ὅ τ̄ α̅ ν̄ α̅ τ̄· τ̄ ο ῦ μ̣ ὲ λ̣ ε ω̄ σ̄ ὲ ῖ τ̄ ε
φ̣ ο ν̄· ϙ̣ π̄ α̅ θ̄ ὸ̣ τ̄ ὅ χ̄ τ̄· ϙ̣ π̄ ε ὼ τ̄ ὸ̣ ὃ ξ̄ ἀ ν̄ α̅ π̄ ὴ ν̄ ε λ̣ ϙ̣· τ̄ ο ῦ δ̄ ὲ
π̄ α̅ ῦ λ̣ φ̣ ο ν̄ τ̄ ὸ̣ τ̄ ο π̄ α̅ ῖ· ὼ ϙ̣ ἐ τ̄ ῦ θ̄ χ̄ τ̄· Καὶ ὅ π̄ α̅ ὸ̣ ς̣ ἰ C̄ χ̄ τ̄·
ὁ δ̄ ο ω̄ ἐ ω̄ τ̄ ἀ ν̄ π̄ λ̣ υ τ̄ ε ὑ π̄ ε ϙ̣ ὼ· ο ὐ· χ̄ ὅ τ̄ ι ο ὐ θ̄ χ̄· ἀ λ̣ λ̄ ὸ̣
Καὶ ἀ ϙ̣ ὸ̣ ὃ χ̄ τ̄· δ̄ ι ὸ̣ μ̣ ν̄ μ̣ ο ε μ̣ ν̄ ὺ θ̄ ἡ ν̄ τ̄ ἰ ν̄ χ̄ τ̄· ἀ ν̄ τ̄ ε ε ϙ̣ ὼ· ὑ π̄ α̅ ν̄ τ̄ ε ε ϙ̣ ὼ· ὑ π̄ α̅ ν̄ τ̄ ε ε ϙ̣ ὼ·
ὁ κ̄ α τ̄ ἐ ϙ̣ ὼ δ̄ α ῦ τ̄ ε ϙ̣ ὼ φ̣ ϙ̣· δ̄ ι̅ α̅ τ̄ ο ῦ τ̄ ο π̄ α̅ τ̄ ε ϙ̣ φ̣ ὸ̣ κ̄ α τ̄ ἐ ε τ̄ ῆ
ὀ ν̄ ο ϙ̣ μ̣ ῆ π̄ ο λ̣ ὴ τ̄ α ι̅ τ̄ ῆ π̄ ε ϙ̣ σ̄ ϙ̣ ω̄ δ̄ ὲ ἐ π̄ ὶ δ̄ ϙ̣ ξ̄ ϙ̣ ὑ π̄ α̅ ϙ̣ ξ̄ ε· ἀ ὸ̣ ε α̅
π̄ μ̣ ὲ θ̄ ῦ ν̄ ὸ̣ ὸ̣ ῡ μ̣ ε ν̄· Καὶ ὁ ὐ τ̄ ἀ λ̣ η θ̄ ἡ ν̄· ὁ ε ϙ̣ τ̄ δ̄ ὲ ἀ ϙ̣ ο ῦ̄ τ̄ α λ̣ α
φ̣ ω̄ ν̄ ὴ Καὶ ὑ π̄ α̅ ϙ̣ χ̄ ο ῦ̄ ἀ λ̣ η θ̄ ἡ ς̣· ο ὐ κ̄ ἐ ν̄ δ̄ ι α μ̣ ε ϙ̣ ῆ π̄ ε σ̄ ω̄ π̄ ι̅ τ̄ ὴ
ν̄ ο ϙ̣ μ̣ ῆ· ἀ λ̣ λ̄ ὰ φ̣ ω̄ ν̄ ὴ κ̄ ε ν̄ ὸ̣ σ̄ ϙ̣ Καὶ ἀ λ̣ ύ τ̄ ω̄ ὁ ν̄ ω̄ ϙ̣· ἵ ν̄ α̅
ἀ ὐ τ̄ ὸ̣ τ̄ ο ῦ π̄ α̅ ὸ̣ ὁ μ̣ ω̄ λ̣ ο τ̄ ο ῡ μ̣ ε ν̄ ἀ λ̣ η θ̄ ῖ ν̄, ὁ α ὐ τ̄ ὸ̣ Καὶ ἀ λ̣ η θ̄ ἡ ς̣
ν̄ ο ο ῖ τ̄ α ἀ λ̣ η θ̄ ῖ ν̄· π̄ ὸ ω̄ ὖ ν̄ ϙ̣ ο ν̄ χ̄ τ̄ ὸ̣ λ̣ ὸ̣ θ̄ τ̄ ῶ ν̄ π̄ ε ι̅ ν̄ ὰ π̄ τ̄
τ̄ α ὰ ν̄ τ̄ ω̄ ν̄· ἀ τ̄ α ϙ̣ θ̄ ὲ ὸ̣ π̄ τ̄ ἰ ὸ̣ ν̄ ἰ ὸ̣ ν̄ τ̄ ὸ̣ χ̄ τ̄ ὸ̣ ν̄ ὸ̣ δ̄ ι̅ α̅ γ̣ α σ̄ ϙ̣ ὸ̣ ς̣·
π̄ ω̄ σ̄ α ϙ̣ τ̄ ὲ ὰ̄ ϙ̣ α Καὶ τ̄ ῶ π̄ ε ῖ· Καὶ τ̄ ῶ α ὐ τ̄ ῶ π̄ ν̄ ἰ· ἵ ν̄ α̅ μ̣ ὴ
Καὶ τ̄ ὸ̣ π̄ ὰ̄ Κοι ν̄ ὼ ς̣ τ̄ ἰ ν̄ π̄ λ̣ α ν̄ ὰ ὐ μ̣ ὰ ς̣ λ̣ φ̣ ο ῡ· ὰ Καὶ

ἀγνοῦσι καὶ σαρκικῶν καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου παθητικοῦ.
οὐ τῶν ἀνθρωπίνων μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων
λογισμῶν. διὰ τοῦτο λέγει θεὸν πεπωνῶναι ὑπὲρ
κακοῦ τὴν ἀνοιαν καὶ τὴν ἀπειρίαν. ἵνα μὴ πο
νηρὰ σαρκὸς ὁμολογούσης φύσει καὶ τὴν πρὸς τὸ
θανεῖν τοῦ λόγου ἀναθῶσι θεότητι. ἰδίαν τε σοφὴν
ξαυτῶν οὐδοκιμάσῃ. οὐ γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ σοφὸς ἐκ
ἀναλαβὼν ἀνθρωπος ὁ θεὸς λόγος, ἀλλ' ἐκ θεοῦ σοφὸς
ἀνθρωπος ὁ θεὸς λόγος. σοφὸν δὲ τὸν ἄνθρωπον
φησὶν ὁ ἀπόστολος ἐκ τοῦ πείθειν καὶ διδάσκειν.
καὶ τὸν ἀληθῆ σοφὸν ἀνθρωπον, πανταχοῦ ὁ θεὸς λόγος. ὁ δὲ ἀφ'
ἑαυτοῦ σοφὸς ἀνθρωπος ἐκ ἔστι καὶ ποιῆσαι οὐ δύναται. ὁ γὰρ
ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος λέγει καθ' ἡμᾶς ἐκ ἔστιν ἀληθής. οὐδὲ γὰρ
ἐν ἀνθρωπίνῃ σοφίᾳ τὸ εὐαγγέλιον. ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. ἐν
τοῦ μονογενοῦς δηλονότι λόγου πλουτοῦντος τῷ πλήρει τῆς θεότη
τος τοῦ πατρὸς καὶ ποιοῦντος καὶ σοφοὺς καὶ
ἀληθῶς ἀνθρώπους καὶ ποιήσαντος καὶ
ἱερατικὸν ἡμῶν καὶ τὸ αὐθεντικὸν. ὡς προφήτας τε ἔθνη σώσοντας.
καὶ ὀνομαστὸν χῦ. ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος γράφει. ἵνα καὶ ἀνὸς
ἦ δίκαιος καὶ δικαιοῦντα. οὐ γὰρ ἀνθρώπου πέρι τὴν ὀρθὴν ὡς οὐ μὴ σκοφῶν
λάβῃ. διασύροντες τὸ σῶμα χείρονα ἐαυτῶν φέρουσιν. ἀλλὰ θεοῦ
τοῦ μονογενοῦς λόγου ἀξιοῦσθαι τῶν πλουσίων τῆς θεότητος
τῆς τοῦ σωτῆρος πλάσεως ἀνθρώπου καὶ ποιήσεως κυρίου. ἵνα καὶ
ὡς ἀνθρώπου ἀναστάσεως τῶν. ἵνα καὶ κτίσεως καὶ
ἀληθῶς ἐν αὐτῷ. ἵνα τὸ ὑπὲρ ἀνθρώπων σεσωκὸς πνεῦμα πρὸς
τὸν πατέρα καὶ θεὸν τῶν καὶ ἀναστάσης τῆς ἀπολύτεως
τῶν ἀνθρώπων καὶ περιποιήσῃ. ἀλλὰ λείπει ὅτι τῆς πάντα

ἵνα ἐλθόντες ἐκ πίστεως κἂν μέλλωσι τελευτᾶν
θανάτῳ ἀδίκῳ. ἀλλὰ τὸ μετὰ κρίσεως τοῦ
ἐπαναστῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαν διὰ τοῦτο ἁμαρτίαν
πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις κατάκριμα εἰς
κατάκριμα ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς
δικαίωσιν ζωῆς. ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς
τοῦ ἑνὸς ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ
πολλοί οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ
ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.
νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ
παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία
ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ
ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ οὕτως
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης
εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν. τί οὖν ἐροῦμεν ἐπιμένωμεν
τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ
γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ
πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι
ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς
τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν
οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ
νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός οὕτως
καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.
εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι
τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς
ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τοῦ μηκέτι δουλεύειν
ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν

καὶ δεδού/λω. τοῦτ καὶ ὑμῖς ἀμαρτεοῦσθε τῶν ὡ. καθὼς
τοῦ π. ἡ ποιεραν τοῦ ἀγοῦ φύσιν. ἡ ποιήσατε τὸν χὸν πρὸς
τὸν διδόν τ. καὶ ἀφεύκτον τοῦτον τ ἀμαρ διὸ εἰ ζῆς. καὶ
ὁ πλησίον | καὶ τυχὸν σαρκικὸν πρὸς ἐ. πότε ματθίν πε σ.
οὐσωε πίφαμα. οὔτε τὰ ἐκ τῶν φίλων φίλει ἐφ ἐν
τοῦ, οὐτε ὁν ω καὶ ὑμῶν ἀχωρίλοιδωμ. ἡ κύλφον τ. μὴ
φονεύσετε ἀπο π ἀποκτενόντ τοσωμ. ἡ δὲ τὸ πλὴ
δωαμις ἀποκτάνα. καὶ π ἰσαρκικὸν τὸ καθὼ μ οὐ
σωφονεύσετε ω καὶ συμφθήσεται. π δὲ καὶ ὁ
πλησίον σου ἀ σου καταξιωθήσεται. πάντα ὀνομάσ,
ἐγ ε. ἐποιήσατε τοὺς δύ φυλακὰς καὶ ἀκλησιάσεις πυλῶν.
λίαν πλὴ σαν τὰ αὐλαί. ἀλλ ὑμῖς π ἀεὶ φύ ὃ σαν λῆτ
καὶ ὀνομάζετ. ἵνα πλὴ π καὶ φύ ὃ διὰ τοῦ μὴ τ οἰκοδομῆ
ἐπαγ θήσον ται ὠλίτω. ὁ π ἀνοῖ τοῦτ ἀλλ τῶν ὀλ.
ἡ ἐν καὶ τὰ ὁ π φωνὴ κ ὑ ἐ τὴν διδαάσκα. ὁ π ἤκα π
διάνοια τοῦ ἀγοῦ ἐ π τὰ πονηρὰ ἐ π μελ ἐκνε ὃ. οὐ
νοοῦσ τ ὁ π ἐ ἐκνε ὃ ἡ ἐν κ. τὸ δ ἐ π λανος κ ὑ βωτ κ ἐ ως
ἐδ λ ω. διὰ τοῦ ὡ κ ὃ τῶν δαῖ ἀλ. ἐ κ καθ τ κοὶ
ὧν δ ναμ ὃ π χ κ ὲ σαρ. οὐ χὶ αὐδεα ἐ κ αμ α ποι π
τε ὃ φθονοῦσ. ἐ π ἡ π ὲ ὧν χ ἐ ά τοῦ ὁ μ ὁσαντ κ ὑ ὧ τ
δαῖ. ἀ λ ἀ λαυδνὶ τ τοῦ δουλ ως φ. ὃ ὑ ἀν ο χ τ ἐν
να τ ἐ κ ω ν ὲ κ καὶ αὐ ζήσ ὁ τ ἐ λ ἐ τ κ α δ ὑ μ ὡ ς φ ὃ
ὁ αὐ π ὃ. ὃ ὁ φθ ὃ τ π ὲ κ ἐ κοινω νη σ αὐ τ κ ὲ σαρ κ ὶ
αὐ τ ὁ γ ως πλ ὃ σ ὲ τ ὸ σχ ἐ τ ὧν αὐ τ. γ ως πλ ὃ σ ὲ ς,

129

ὁτὲ δὲ διὰ σαρκὸς καὶ αἵματος· ἐστὶ δὲ ὅτε διὰ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν καὶ τῶν ἄλλων μορίων. καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ φύσει. ἐκ δὲ τῆς ἑνώσεως τούτων ὁρισθεὶς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐν τῇ διαπλάσει. οἷα ὡς ἐπὶ φόνευσις τοῦ θεοῦ· καὶ δὲ πάλιν φθορεὺς τοῦ θεοῦ· οὐδὲ πάλιν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατακλίσεως· πρὸς δὲ τὸν σαρκὸς ἀναφθορὰν τοῦ κυρίου· πρὸς δὲ τὸν σαρκὸς ἀνάστασιν τοῦ κυρίου· καὶ πάλιν τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ πρὸς δὲ τὸν σαρκὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου· καὶ ὁ πρὸς δὲ τὸν σαρκὸς καθέδραν τοῦ κυρίου· καὶ ὁ πρὸς δὲ τὸν σαρκὸς ἐπιφάνειαν τοῦ κυρίου· καὶ ὁ πρὸς δὲ τὸν σαρκὸς ἀνάστασιν τοῦ κυρίου

ἐπὶ μέτεστιν ἀλλ' ἡ τοῦ ὁμολογοῦσιν· οὐδὲ ἔφησαν
τεαφὴς, ὃν σαρκὶ τοῦ· καὶ σαρκὶ τοῦ ἀγουτεγομ· ἄμ
καὶ πα καὶ ἀγαθῇ καὶ πλουτοῦσι· σωτῆ τοῦ ἀγαφάσε
τεγομ ἐ κνελφ· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἐμπάλιν ὡς σοφῶν
τῶν ἀποστόλων· καὶ ὡσπερ κώτεολ τῇ πρὸ φ· πῇ· καὶ
ὄξ ονομα κῶ τῇ διωκτικῇ· ἢ καὶ αὐτῶν τῇ κῶ τοῦ
κῶ· τ τοῦ ἑτεγομ ὑπὲρ ἡμῶν φῶν, ἀρνούμεθ' ἀλλ· καὶ
λέτε θεοῦ φθαρτοί· τ οἰκοδομῶν σφ· καὶ ἐπὶ τ γεωῦδη
κνομ· ὃν μὲ πεσῶ σεῖ τῇ, σαεκ μεμνουμ· φων δὲ
γεγομ· καὶ τῦ σεμνομ· οὐ γωελσμ θεοῦ δυλούσ·
ἀλλ' ἀγε κεω σωτῆ σεμνοῶ· τ θεοῦ, μὴ τοῦ
τ σωτῆ ὃν τ ταφωα πολλ τομ· μὴ ἐν τ τῦ ὃν ἀ
γωελζομ· τοῦ τοιαῦ ἐστι τὸ ἐμὲ διὰ τῆ πρὸ φ· τῆ· οὐκ ἀφ
καταλλ τε τ τῦ μ ἄφ ἀδλω· οὐδὲ δωσ τ ὅσιόν σου
ἰδ" διαφθορ· διὸ καὶ ὁ κς ἐ λ· οὐδ ἀεὶ ἀδαὼ τ ἀπ' ἐμοῦ·
ἀλλ' ἄφω ἀπ' ἐμοῦ πίθαμῶν αὐ τ· τοῦ τ' ἐστι πρεσῶν βῆ
δῃ κνομ· διὰ τοῦ ὃν μὲ τῦ τῦ· καὶ τοσ τ θανα τ' ἐ
λύτο· καὶ ὃξ ἄδου ἀνα βῆ φησ τ· καὶ τ τῦ λιμωκτίζ τ·
ὃν δὲ σωτῆ τοῦ φθορ καὶ τ ε τ· καὶ ἀφθορ σῖ ἐστ τ
φουεῖ δῃ κν τ· ὡς τ οὐ καίνος τοῦ ἀγωεῖζ τ· οὔ τ
θε πρὸς ἀνθ' ἧς κατάλλ τ ν διετάτο· οὔ τ μ ν σλεκεω σ
καὶ τ πρὸς ἀ πο χωλ σ· τῦ ἀπὸ σωτῆ ἀν μετάξυ σ·
ἀλλ' τ ν χ ἀπὸ σωτῆ γωελσμ· ἐ τ ἀ πῆ ε ἐ κ ἀδ ἀφθορ
φθορ δαν τ· ἢ δὲ τ ἀγωεῖζ ν ἡ τ σωτῆ καὶ ὀν τ ἀνέκεω σ

τῆ κτισει. καὶ ὡς ζῶσα ψυχὴ λογικὴ. καὶ θεία μὲν πρὸς
ὡς τὸ καθ' εὐεργεσίαν. καὶ δωρεὰν τῶν ἀγαθῶν μετὰ τὸν
ἀγαθὸν δὲ πρὸς τὸ ὁμοιοπρεπὲς συμπαθῆ. καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς
ἀνθρωπον. καὶ θεία μὲν πρὸς τὸ ἐπιδεκτικὸν ἀθανασίας. καὶ
ἀφθαρσίας. καὶ ἀτρεπτου. ἀνόητος δὲ πρὸς τὸ πνευματικὸν
τροφῆς. καὶ αἰσθητικὸν. καὶ τὸ φυτικὸν καὶ κινητικὸν
κατὰ τόπον. καὶ αὐξητικὸν. καὶ τὸ γεννητικὸν καὶ κυ-
ήσεως ἀπλῶς. καὶ ἀνόητος μὲν τῶν ἀλόγων ζώων. καὶ
ἐκνεκρωμένων. καὶ θεία δὲ ὡς ἀγγέλων τοῦ νοεροῦ. καὶ
τῶν οἰονοῦν οἱ τῆ θεία ἀπαθείᾳ πλησιάζοντες. ἢ τὸ αἰσθητὸν
ὡς ἄπτεσθαι. ἢ τὸ ὁρατὸν. ἢ τὸ ὀσφρητὸν. ἢ τὸ ἀκουστὸν
διαπτέτειν. ποιᾶ φωνῆ χρεωμένῳ. ἢ τὸ πρὸς ἃ τὰ
τοιαῦτα ἐνεργεῖν. τοιαῦτ' ἔστιν ὑπὸ
ροὴν ὡς λόγος τῆς αἰρετικῆς διανοίας. ὅτι μὲν κίνησις
διὰ ὑπερβολὴν εὐφροσύνης ἐκκλίνοντος. μανία δὲ διὰ
πορρωτάτω ἐκπεσόντος νοῦ. οὐ λειπόνου δὲ διὰ
πενίαν ἐνδεοῦς πλουτεῖν. νοῦ δὲ σωματικῆ
πάθει. καὶ τὸ δηλοῦν ἐξ ἀφῶντος. καὶ τὸ κατὰ νοῦν τοῦ,
διὰ πιστὸν ἐκ πεσόντων θεοῦ. ἀφρόνου δὲ διὰ μανί-
αν ἀφροσύνης. καὶ ὑπὸ τὸ ὁμοιόχρωμον παρα-
τηρῶ. λαλῆσαι τὰ ἀπίστευτα. ὅτι δ' ἔστιν ὁ τοῦ
ἀφρονος. ἀφ' οὗ δὲ τοιαῦτα τοῖς ἐναντίοις
καὶ πάντως. ὡς φησὶν ὁ παῦλος κατὰ νοῦν. καὶ πάντ
γραφὴ ἀνήρ. καὶ ὁ πεπόδε χρῶμαι πνεύματι ὑπερόμῳ
σαρκὶ. καὶ ὑπὸ τῶν τίνων ὁ πλούσιος καὶ

κζ΄:-

περὶ πνεύματος ἀθετοῦντων τὴν ἁγιότητα:-

÷ τοῦ αὐτοῦ κατὰ παρόντων τῶν αἱρετίσεων:-

Τὸ πνεῦμα ἀπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ κατ' ἐμὲ. ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐκτίσθη. καὶ δεῖται ὑλικῆς οὐσίας πρὸς τὸ εἶναι. πᾶν δὲ τὸ γενητὸν καὶ χωρητὸν αὐξήσεως καὶ μειώσεως ἐστὶ καὶ διαφορᾶς τῶν διοικητικῶν ὀνομάτων καὶ ἔργων. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγίου, διηρωῶται παθόντα τὴν ἁγίαν καὶ μακαρίαν τοῦ μεγάλου μυστηρίου πίστιν. ἀλλ' ἐξ ἑνὸς μονάδος μὲν. ἀϊδιος ἀναπαύεται. οἱ δὲ αἱρετικοὶ καὶ μετὰ πνεύματος τὸ ἀπὸ τοῦ κτίσματος καὶ ὑλικοῦ καὶ ὀνητοῦ καὶ φθαρτοῦ διοικητικοὶ καὶ ὀνητὸν σωματικὸν τὰ μέλλοντα πνεύματα. διαιροῦσι δὲ καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος τὸ μεγάλου πνεύματος τὴν μεγαλειότητα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος τὸ ἁγιάζον καὶ ἁγιαστικὸν καὶ ἁγιότητα. πλὴν πνεῦμα ἐστὶ διὰ ὃ καὶ πνεῦμα ἐστὶ καὶ ἁγιότητα. ἰδιότητα δὲ καὶ πνεῦμα ἐστὶ καὶ ἁγιότητα. ἰδιότητα δὲ καὶ πνεῦμα ἐστὶ καὶ ἁγιότητα. ἰδιότητα δὲ καὶ

ὁ ἐλεήμων ὁ θ̄ς περὶ τοῦ τ̄ σωτ̄ρος διοῦ παν τὸ
πεῖ τῆ ἁμαρτίαν ἐμὲ μὴ κλῖναι πλέ̄ς.
ἐπὶ κατορθ̄ πᾶσ ἁμοὶ κεῖμαι ἐπὶ γῆς. καὶ πᾶ
ἐπὶ τῆς ζ̄ω ἐπὶ τῆ κατόρθωσιν. ἀλλ᾽ οὐ πεῖ τῆ κατ᾽ ἐπὶ
τῆς ζ̄ω. ἀλλ᾽ ἐπεὶ τῆς πεῖ τοῦ σωτ̄ρος τὸ χεῖρος
ὥ τῆς ζ̄ω. καὶ μὴ χαίρωσί μοι τοῦ ἐχθροῦ τὰ λέγε.
ἵνα ὁ σωτ̄ρ ὀν τῶν ψ̄ζ. καθὼς σὺ πέμπτ οἰκονομῆ
τὸ σεῖσ καὶ τὸ ὕδωρ τῶν πηγῶν τῶν ἀνθρ̄ων. ταῦτα διὰ
χάρ ἰσοῦ. τοῦτ καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοῦ κεῖται
ποιῆσεν μοῦ ταῦτα. ἀνεπιτ̄δ̄ων ἐπιδημοῦντ ταῦτα
δοξάζ ὁ καὶ ὑλοτ̄ ἐ τοῦτ ποιῆσ. ὅτε πῆ ὀν αὐ τὰ
ἴλεσ ἀφ᾽ ἡμῶν τοῦ. καθόσον ἀπὸ τ̄ ἀνατ̄ολῶν. ὡ
πῶ δυσμῶν ἐμάκρυνε τὰ παραβάσεις. ὡ μετὰ πατ̄ρικ.
πῶ σωτ̄ρ. ἀνέωξε τὰ παράδεισ. ὁ τῶν ἁγ̄ων
ὡ τῆς καρδίας τοῦτ. ἀφέ πᾶσ ὁμῖν κόπ
λεσ. ἀφέ πᾶσ κ
ς

ωνδ' 89 καὶ ὁ μὴ ὢν χαῖτε τα μρϊπλ· ὁ τε πὲ τὰ χεαῦ καὶ ἀπ
εόταμ|θκὸν παρ ἐλχ πνα ἅγιον ἐ πελθόνζομαι ἐπὶ
σὲ· καὶ δωδ ὑμῖν δ βαπτισθῆναι· οὐκ ἔ π' ὀτῖ
πνα ἐπὶ σὲ τελεύσηται· ἃ δωδ μὲ ποτε λαθάσηται
ἐπὶ σὲ· ἀλλὰ πνα ἅγιον ἐ πελθόνζομαι ἐπὶ σὲ· καὶ δυ
νᾶ ὑμῖν δ βαπτισθῆναι· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος ἃ
πὸς ἐ δὲ λῶ λγ· χε θυ δωδ μὶ ο καὶ τὸ σοφία·
ἀλλ ἐκ πὸς τοὺς ἀφρονοῦντ· ὅτι π λγ ἁ ὁ πεοίμη
αὐτ· ὅτι κε ἐκτισε μεν ἀφ χὸς δωδ ἀν ἐστὶ ἀν τὸ
ὧν ἀσι με θα· οὐ κ' ἐκουσ τοῦ ἁφ χὸς τὸ πνμ·
τοτε νῦν ἐκουσίως κλαθάσηται· ὁρᾶ ὅτι π τὸς
πεσμα τ ὄνα σ τε ἐλχ· ε πῇ δὲ πεπλ αί ω τ·
ἀδ ἀπ ἀπλ αί ω ε ὅτ πνμ ἀ τ πε τ τέγος
ἀπ ἄδαμ· καὶ ἐσ θαί τ κατα πεπω κῇ τὸ τέγος
ἀπ, ἀ ὁδὸς ὁ θὲ κατα πέσμα τε ὑμ ῶ τ ἰδ ἀπλ·
λαμ τὲ καὶ ὑς πεῦ ῆ ὁς τ ἀπ ἐσ τα μ τ ἀν·
τ ἀν· καὶ λέ ἐ δ μακάριος ἀπ ὸ παῦλ· ἁ ὁδὸς
ὁ θὲ κατα πέσμα τ ὑμ ῶ ἁ ὲ ἐ κ τ ἐ γ ν ω σ κ· ὁρᾶ ὅτι π τ ὄνα σ τε ἐ ῆ· ἁ δὲ τε ἀκοῦ
πτει τ ἀδ ναε τον καὶ πι στε ὸ ν ἀ κουε παῦλ ον λέ γον·
ὁς ὧν ἀ παῦ σαν με τ δόξ ν· καὶ χαρακτὴρ τ ὑπ ῆ
ἀῦ· καὶ π λγ· ὁς δύ μοε φ ἀ θ ὑ ὑπ αχ ων· οὐ
χὶ πνμ ἀτ ὸν τὸ φ ν αι ο α θ ω· ἀλλ ἐ αυ τ ἐκε
νω μοε φ ὰν δ ν λε· ὁρᾶ ὅτι π τ ὄνα σ τε ἐ φ

χειρὸς πάσαις ἱναχάσκωσι· καὶ ὁμοίως
ὧν· καὶ τὰ τείχεα χεῖσθαι, διὸ παραχωρεῖ ὅπισθεν
τῶν πόρων· καὶ ἐν τῷ τῶν πόρων βύρσαμον· καὶ τὰ
λίθους· καὶ αἰχμαλωτεύσωσι· πολεμοῦσι
σαντες τὸν πόλεμον· καὶ ἰσχυρὰ πόλις ἐστὶν ἡ
νεῦσι· εἰ δὲ στενὰ μὴ χαίρει· ὅτε ὀλίγοι
ἂν ὀλίγους· οὐκ ἐπὶ τείχη μάχεσθαι· καὶ ὅτε μὲν
τὸν ὠκεανὸν· ἡ πόλεμος, διὰ τοῦ πολεμοῦσι
χαίρει· ὁ ἥλιος ἐστὶ τὸ ἀπολωλός· ὡς πλὴ
θύουσι· ποῦ οὖν εἰσὶ θαυμάσιοι γεωλοφοι· μάχη
ὅτι καὶ τὸν πόρον σχῆμα αἰτίαν καὶ σι· ὡς πλη
οἰκοδομεῖσθαι τῶν αἰχ· ἐλίσσεται φύσεται δύῃ
πόρου σχῆμα αἰσίων· καὶ πηγὴ χάριν οἰκοδομεῖται
τὶ ὀδόντα καὶ πόρου σχῆμα οὖσ· οὐκ ἐστί· καὶ πλ
θυσθένειν· ἀπαιρεῖσθαι τοῦτο τὸν πόλεμον ἐστὶ πολύ σφ
πόρων μᾶλλον τὸ λίθου, ὅτι τὸν πόρου σχῆμα αἰσθ
ἰσχύει· εἰ δὲ τοίνυν οὐ ἀπαχθέσθαι τὸ σχῆμα, πῶν
ἀφεῖσθαι καὶ ἀσθένειαν τὰ τοιαῦτα· εἰ δὲ καὶ
πεῖται χαίρει· οὐκ ἀκούει τὸν μὴ ἀπελθεῖν
μὲν λίθου πρὸς βύρσαν· ἡ ἀπειθοῦσι· χεῖσθαι
δαὶ· ἡ οὐ λαμβάνει ἀπὸ ἀλλ' ἐφ' ὅπου λέγομεν τὸν πλ
οὐκ ἀκούει ἀπὸ τὸν κύκλον τοῖς ἀσθενέσι τοῖς
ἀρχαίοις ἐστὶν· ἐφ' ἑπτὰ μεσοῦσι· ἐπὶ φαφιὰ
ἐμοὶ· ὅπως ὃ πρὸς ἐμοὺς λόγους· ἡ πόλεμον

περὶ ἐγκατέχουσα τοιαῦτα· ἔτοιμα καὶ διοικεῖ
τοιῆδε· ἐν οἰκάδι τῇ ἀποκειμένῳ· ἐν τελικυμὶ πυρὶ
ἐστὸν τριάκοντα πέντε ἀνδρεῖς ἐν τοιαύτῃ
πελάγους ἀφανίζον· τελικυμὸς δὲ ἐστὶ οὗ πάντα
ταράσσει ὅσα· ἐμοὶ δὲ πεσεῖν ὧδε τοῦτο τὸ
πλοῖον ἀδιαφθόρως ἔοικεν, τὰ δὲ ἐν μέσῃ οἱ ἔξωθεν·
τὰ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἔμψυχα· ἵνα καταπαύσῃ ὄκεῖ
ἡ τελευταία σημαίνει ἐν οἰωνοῖς· καὶ ἡ πρώ-
τη δὲ λέγει· οὐκ ἐν οἰωνοῖς ἀλλὰ ἐν σοφίᾳ τοῦ θεοῦ ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παι-
δία μου ἃ ἔδωκεν μοι ὁ θεός· καὶ καταξιώσῃ με καὶ πεῦμα
ἅγιον καὶ ἄγαθοι· ἐπὶ ὀλίγα ἐστὶ τὰ πλοῖα ἐπὶ πολὺ
καταφερόμενα· φοιλτάτη δὲ ἡ τοῦ πλοίου σημασία
πέλεται, ἀμήν:

τοῦ ἁγίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐπισκόπου
εἴντου· κατὰ αἵρετικῶν:

Κυρίου ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες σύνδουλοι·
διὰ κατά του· ἀθανάσιοι δὲ κῶς· ἐγὼ ἀνόμη
ζον παῦλος ὁ· παντὸς ὁσίου πατρὸς ἐστὶν αὐ
τοῖς, πεπαῦσθαι· δίστενος δὲ ἡ κατάσωσις·
ἐναντίον τοῦ πλοίου καὶ τοῦ θαυμα-
τὸς ἀνθρώπου καὶ τοῦ θαυμα-
τὸς ἀνθρώπου καὶ τοῦ θαυμα-
τὸς ἀνθρώπ

τὰ ἀφεσιν τῶν παρεθεντων ἀπὸ καὶ ἐωσ τοῦ
ζῆν τὸν υἱὸν θῦ. καὶ μὴ δὲ πλέον φ'. τὸ γὰρ οὐ τ
φασὶ δικαιοσύνῃ φ αὐ τὸ μικρὸν ἐπὶ πλέον καὶ
τὸ ἐλεᾶσαι ὑδέ. ἵνα μὴ τὸ φιλον θ κοῦδ
ὡς ἀμήχανον ὑδὲ. ἀπὸ τοῦ κοινῶ ἀποκεῖνται
πὲ τὰ τοῖ ὧν καὶ ζ π'. ἀγκ ζ δ' ποῦ κεῖται ταῦτ τὰ
καθολικ ικ ὑδὲ οὐδὲ ταῦτ οἱ περ ἐφεσιν. ἵνα δὲ μὴ
ικ τ τελεσιωθ πάλαι ἀγαπησωμεν ἐαν τ οἱ τ τοῦ
ἐφ ᾧ τ ποιεσωτ καλ' ικ τῆ τ ἡμεραφ' ὁ λ μια σαββ
σι. τὰ μὲν οὖ τ παίδευσ ζ πως οἱ ἀπ τ ἐν παρὼ
τοῦτ τ ἐπλησαι. πῶ ὑ μ' εἰ οὖ τοῖ ζ π' ὁ μοιωθ ζ γ αι
τὸ σωμα τ τ λ ὸ τεό τ. ἀπὸ τῆς τοῦ καλ' ἀρξασθ
ἵνα τοῦ ὀφ κυνῆξ σα bs. καὶ πᾶ τὰ ἄλλα τοῖ ὧν τ
ὀφχθ. ἀπ μ' οὖν τῶν. ὀφ τεφ' οὐ κεῖ ζ δ' ἐφ'
ὃ τῆς τ ἀνίν ωσ ὧν μα λφ θ ναι γεννᾶται. ἀλλ τῆς
καὶ οἱ περ οἱ σὺν ικοῦ σωτ bλ. οὐ τὸ σῶμ. ἀλλ αὐτ
τ ψχ ὁ μοιούσιον ἐκ τ πρ. καὶ τοῦτ μ' ὀκ
οὐσ τ πρ. τὸ δὲ σῶμα ἐκ τ ναρ ἀπελθὸν φ γα
πᾶ καὶ ταῦ ὀφεσθαι. ἢ τοίνυν ἀγνοήσαντ ὃ τ ὸν
νι καίασωθ. καὶ ὡς αἰ ετι καὶ παρὸ φείδ ε ται
ἢ φιλονίκ ε τέκνα τῶν πρῶν φησι μὴ φεν ζ
παρ ὀκ φνα ἀ πρ ε ζ ε ται αὐτοῖ. καίτοι καὶ
τοῦ τὸ ἀ τοῦ Ἀπ ωλ ὑμας ὀλ ζ. φ ὁ μοιούσιος λό
τῶν σωμ τ. ἐκ τ ἔχον τὴν τ ἰδ νό. ὁ μοιούσιος δὲ ὁ λ ό τῶ.

περὶ καὶ τῶν περιττομελῶν ὁμοίων καὶ ἀνομοίων τοῖς
ὁμοίοις τῶν σωμάτων τῶν ζώων. καὶ πρῶτον μὲν περὶ
τοῖς ἀρθρικοῖς. λέγω δὲ κτένα. λέγω δὲ τὸν καὶ
περὶ ὁμοιομερῆ κτένα. καὶ ὅτι περὶ αὐτὸν ἡ
μυελοειδὴς φλὲψ καὶ κατὰ τὸ ἄκρον καὶ
κατὰ μέσον. καὶ ὅλον σῶμα μυελοῦται λόγῳ. καὶ
ἀπὸ χυμοῦ ἰσχνοῦ φύεται. ὥσπερ καὶ ὑμὴν φλεβίδιον
ἐστὶ περιτεταμένον. ἐκ τοῦ περὶ τὸ ὀστοῦν
φλοιοῦ. ὃν ὁμοίως τοῦτον περιέχουσιν
ἑαυτὸν ὅλα μόρια. ὁμοιομερῆ δὲ λέγω τὰ οἷα
ἐστὶ περὶ σπλάγχνα. τὸν δὲ ὑμένα μυελοῦσθαι.
ὡς ὅλον περὶ φλεβίδιον. καὶ τὸ μὲν ἄκρον
μυελοῦται λόγῳ. πάσης γὰρ αἰσθήσεως
πλέον ἀπολαύει δεκτικόν. ἔστι δὲ ὁμοίως ὅλον τοῦ
σώματος, περιπλοκὴν μικρὰν ἔχον. δυνάμει τὴν
αὐτὴν ἔχον καὶ περὶ μασχαλίδιον. ὥσπερ οὖν ἐστὶ
αὐτὸ ὅλον. ἀπὸ καθαροῦ μὲν ὁμοιομερῆ τοῦ σώματος.
τὸ δὲ καὶ κεφαλὴν ἔχειν πλάσιν τοῦ ὅλου. ἵνα τὸ αὐτὸ ὁ
μοιομερὲς ἐνδύσῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ φύσει σώματος
πεφυκός. ἵνα τὸ αὐτὸ ὁμοιομερὲς ἐνδύσῃ. ἀλλοῖον δὲ ἔστι μὴ ὁ τὸν ἄκρα ἀ
μυελοῦται λόγῳ. ἵνα τὸ αὐτὸ φανῶσιν. ἐν αὐτῷ ὑπὲρ ἐν
φλοιοῦ πυκνότερα. καὶ ἐν αὐτῷ λυτέον. ἀλλοῖα
καὶ οὐ ταὐτόν. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ἀπὸ δὲ τοῦ φύσει σώμα
τος. ὑγιείαν ἔνδον ὅλα μόρια. ἵνα καὶ τὸ ὅλον
ὁμοιομερὲς ἐνδύσῃ. ἀλλοῖον δὲ ἔστι μὴ ὁ τὸν ἄκρα ἀ
μυελοῦται λόγῳ. ἵνα τὸ αὐτὸ φανῶσιν. ἐν αὐτῷ ὑπὲρ ἐν
φλοιοῦ πυκνότερα. καὶ ἐν αὐτῷ λυτέον. ἀλλοῖα
καὶ οὐ ταὐτόν. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ἀπὸ δὲ τοῦ φύσει σώμα

κ̄
ς̄

151

ν̄ ϊ̄ :—

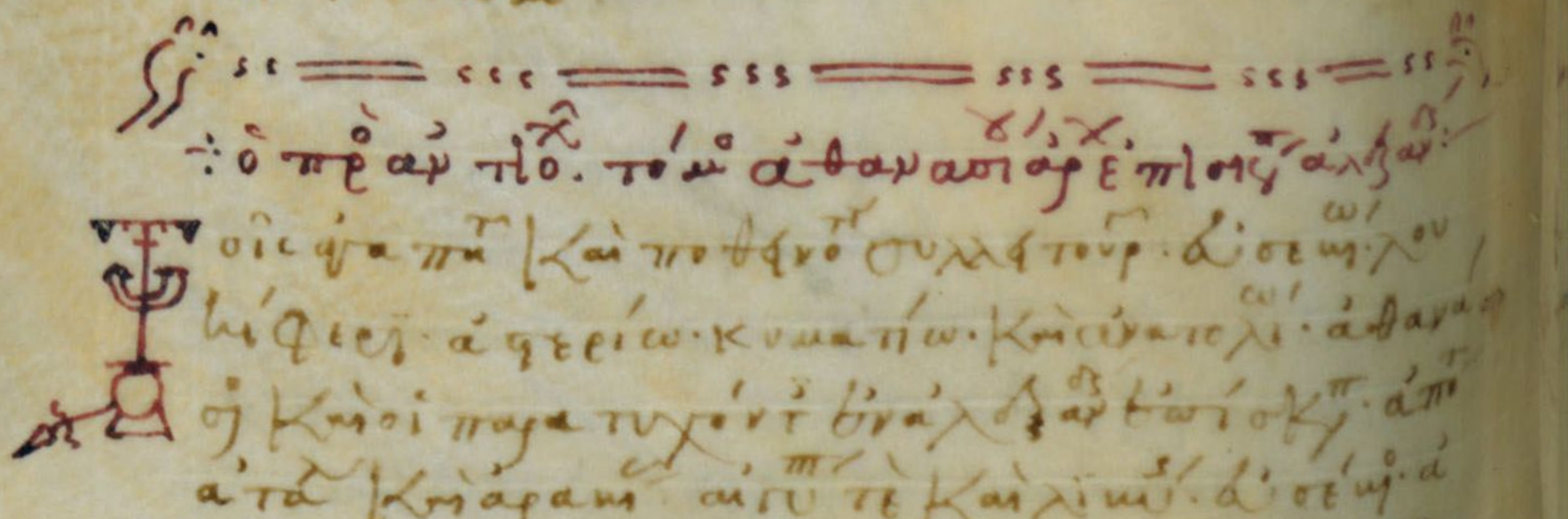
ἐ πλέω· τα πν̄τ· ὁ πνεο ωλ ἡ ἀξέω τὸ ἡμα λι·
ἡγέννη̄τ ὑ̄ ὡς ἐ φο μ̄. Καὶ ὡς κ̄ἐ κπο· ὡς πο τω̄
ἀπο πν̄τ· Καὶ ὡς πμ̄τ ἀπειρ̄ας· Καὶ ὡς ἀ πω
τω̄ς ἀπο φ ω τ· ἀ οἰ ν̄ς· φν̄ ἀδιαλε̄τ· διὸ τω̄ πει
δόξα κε̄τ μεταλωτω̄ν· πε̄ πν̄τ τω̄ν οὐσιω̄ν·
Καὶ ἐ ς ὁ ὐ πν̄τ αἰ ω̄ν τω̄ν ἀ ωλω̄ν·

sss = sss = s.ss = sss = sss = ss

ὁ τοῦ τελ· μακαρίω λ̄ιμεῖ ἀρ· ρ̄ε πολ· ἐ ω̄·
ἐ πὶ τὸ πὶ τ̄ ἀ θο φ̄ι λ̄ ἐ τ̄ ἀ θαν ά τ̄ον ἀρ̄ χω̄
κ̄ ἀ λ̄ξ̄ν· ὁ πὶ τ̄ ἀ ν̄ ὁ ν̄ ἀ ν̄ εἰ χ̄ ὁ θε λ̄·
πνεω̄ν ἄ μ̄ ἀ ὁ ω λ̄ ἐ πὶ πο θ̄ μ̄ ἀ θαν ά τ̄ ος λ̄·
θῦ· ὑ̄ ὸς· Κ̄ τ̄ Φ ν̄ ὸ ς ἐ ς τ̄ θῦ· Καὶ πε ὸ ι τ̄ ν̄ ἡ̄ ς ὁ ν̄
Κ τ̄ ὸ ν̄ κ̄ ς· ἀ λ̄ ἀ ἀ φ ω̄ν· σω ά ν̄ ἀ ρ̄ τω̄ θ̄ ω̄ Καὶ πε ὶ·
Καὶ ἀ κ̄ ὸ λ̄ ο θ̄ ν̄ τὸ Καθ̄ ὁ λ̄ ο ὑ̄ ἀ φ ω̄ν· σω ά ν̄ ἀ ρ̄ τω̄ λ̄ ὁ γ̄ ω̄
λ̄ ἀ τ̄ ρ̄ ε ὐ τ̄ ὰ ἰ ω̄ ν̄ ἀ μ̄· Καὶ τὸ πν̄ ἀ ὅ τ̄ ὸ ἁ γ̄ ἰ ο ν̄ ἀ λ̄ η θ̄ ἐ ς·
ἐ κ̄ τ̄ ο ῦ̄ λ̄ ο γ̄ ο ῦ̄ τ̄ ο ῦ̄ φ̄ ν̄ ο φ̄· τ̄ ὸ ἀ μ̄ ε ί λ̄ τ̄ ἰ κ̄ ὸ ν̄
ἐ κ̄ τ̄ ο ῦ̄ τ̄ ε ῡ φ̄ α ὸ τ̄ ο ῦ̄ φ̄ ν̄ ο μ̄ ἀ λ̄ η θ̄ ω̄ ς τ̄ π̄ ρ̄ ὸ Καὶ τ̄
φ̄ ν̄ ἀ λ̄ η θ̄ ἐ ς τ̄ ὸ ν̄· Καὶ τ̄ ὸ ὐ φ̄ ν̄ ἀ λ̄ η θ̄ ἐ ς τ̄ ὸ ἁ γ̄ ἰ ο ν̄ π̄ ν̄ ἀ·
ἐ Καὶ ὅ τ̄ ι ἂ μ̄ ἐ λ̄ ὶ μ̄ μ̄ α ω̄ γ̄ ἡ̄ μ̄ ἰ ν̄ ὡ ὶ ἀ ν̄ α τ̄ ἐ λ̄ λ̄ ε ῑ ν̄ ὁ ν̄ τ̄ ὸ ν̄
οἰ κ̄ ε ῖ ο ν̄ π̄ ο ι ε ῖ ν̄ τ̄ ὸ ν̄ φ̄ ν̄ τ̄ ὸ ν̄ π̄ ο λ̄ ὺ ν̄ ἀ λ̄ η θ̄ ἐ ς τ̄ ὸ ν̄ π̄ ο λ̄ ὺ ν̄ ἀ λ̄ η θ̄ ἐ ς·
μ̄ ἀ τ̄ ε ῦ̄ Καὶ ὑ̄ μ̄ ἂ ἀ λ̄ λ̄ ω̄ ἂ· Καὶ ὑ̄ μ̄ ἀ ὁ ν̄ ο μ̄ ά· Καὶ ὑ̄ μ̄
μ̄ ἀ ἐ π̄ τ̄ ρ̄ ό σ̄ θ̄· οὐ τ̄ ο ῦ̄ μ̄ ε ί ζ̄ ε τ̄ ὸ ὑ̄ ὸ ν̄ ὡ ς τ̄ π̄ ρ̄ ὸ Καὶ
ὑ̄ ο ῦ̄ ἀ λ̄ λ̄ ὰ τ̄ ὸ π̄ ν̄ ἀ τ̄ ὸ ἀ γ̄ ἰ ο ν̄ τ̄ ὸ ν̄ π̄ λ̄ η σ̄ ί ο ν̄ τ̄ ὸ ν̄ ὡ ς τ̄ ὸ ν̄ ἑ α ῡ τ̄ ὸ ν̄
Καὶ τ̄ ὸ ν̄ ἐ χ̄ θ̄ ρ̄ ὸ ν̄ Καθ̄ ὼ ς π̄ ρ̄ ὸ ς π̄ λ̄ ά τ̄ ε ῑ ο ν̄ τ̄ ὸ ν̄ μ̄ ἀ τ̄ ε ῦ̄

χ̇ι̇α̅

κα. χωϊ ἀντ ἑτέρ. οὐ δὲ τ̄ν. ἀν τ̄ ὁ πλ̄ σ̄ τ̄ ἀγ ο. ἢ
οὐ τ̄ ὁ τ̄ ἐν πῶ ὀφ̄ξω τ̄ ἰνατρ̄ κ̄. οὐ τ̄ ὁ τ̄ ἐ πομ̄ δὲ ὼ
τ̄ ἀμφ ά ἄμ. οὐ τ̄ ὁ κ̄ α κ̄ ὲ ἐ π̄ τ̄ ὧν ὁσ ον τ̄ λ̄ α̅. ὁμ ῶ
τ̄ νόμ ο δ ὼ. οὐ τ̄ ὁ θ̄ ἀμφ ά ἄμ κ̄ ἡὸ θ̄ ε ἰα κ̄ ών. ὅτ ι
τ̄ πο φ̄ τ̄ λ ε λ ύ ο. ὁ δ ι α β ι ά ζ ῶ τ̄ π α λ α ί κ̄ ὰ τ̄ κ α ι ν ὰ δ α
β ά κ̄. ὅτ ι π ε ρ ὰ τ̄ ἡ ν ὼ σ ῆ κ α ὰ κ π α ῖ λ α ὼ τ ν τ̄.
οὐ κ ὰ ὶ τ̄ ὧν τ ν τ̄. ἀ σ τ ε ν ὼ ς οὐ κ ὰ ὶ δ ε ἀ σ τ ε ν ῶ. ὁ φ ε
λ ο ῦ μ̄ θ α ν ά ζ ο υ κ ε ὰ ὶ τ̄ ὶ φ ι λ ε ῖ ν ῶ. ὁ ε α τ̄, οὐ κ ὰ ὶ τ̄
ὁ ε α τ̄. ἀ ὶ τ ι ἐ κ ε ι ν ὰ δ η. οὐ κ ὰ ὶ τ̄. ἀ ὶ τ ι ἢ ξ ἐ φ.
οὐ κ ὰ ὶ τ̄. α ὐ τ̄ π α ῦ τ α ὰ ν ῖ τ ν α π ὰ τ̄ ὧν ἀ ν ῶ ν ὑ μ ῶ ν.
οὐ κ ὰ ὶ τ̄ ἐ κ ῆ ν ὸ δ ῦ ν α σ α ι ἀ ν ῦ. τ ο υ τ ε ῦ ἢ τ ὸ ὁ τ̄ ἀ ν
λ ῦ τ ο ῦ ἀ δ ο υ λ ύ ο υ σ ω. ἢ ν ὶ τ ὸ κ ε ῖ τ̄ τ ὸ ὁ τ α ν ὸ κ α τ α γ ε λ ὲ ν.
ἀ ν ε ύ ρ η σ ὸ θ̄ ε κ ὰ ὶ κ α τ ὰ μ ὰ ν ἢ φ ε υ ο ν ὁ κ ῆ ν ο τ ὸ τ α φ ὲ ν, π ο ι
ν ῆ κ̄ τ ῶ ν π ε ρ ὶ. ἐ λ ά θ ε ρ α ὡ ς ο ὐ ὁ κ ε ῖ τ̄ θ α ν ά. ὃ ν τ ὰ
τ̄ τ̄ π ε ῦ ν σ ο ῦ μ̄. ὃ ν τ α ὰ ρ κ α ὶ τ ο ῦ τ̄ τ ὰ θ ε ὸ τ ὰ ὁ ω ᾶ. τ ὰ
ο ὐ σ ί. τ ὰ ὑ π ο σ τ ά σ ε ι τ ὰ δ ό ξ α. τ ῶ ὁ ν ό μ ῃ τ̄ θ ῦ. κ α ὶ α ὐ τ̄
τ̄ ὑ μ ὲ ὃ ν π ε ῖ. ο ὐ τ̄ ὁ ἀ μ φ ὰ τ ὸ λ α ῶ τ̄ ὁ σ ῳ ῖ ὁ κ̄. κ ὰ
τ ὸ κ̄ τ ὰ ἀ ν ῶ ο. τ ο υ τ ε ῦ ἢ α ὐ τ ὸ ὃ ν τ ὲ α ῦ. ὃ ν ὧ π α ῦ
τ ὸ π λ ε ί ω ν τ̄ θ ε ὸ τ̄ ο ἱ κ ῆ σ ω μ̄ π ῖ ν. τ ο ῦ τ ὸ λ ά χ ο μ ε ὁ ν ὸ ν α
κ ῆ χ ε λ ο μ̄ ἀ π ὸ τ̄ π ε ῦ. ἀ τ̄ ἢ ν̄ π ν ε ῦ. ο ὐ δ ὲ τ̄ π ε ῦ
λ ό ν τ̄ κ ὰ θ ε ω ῆ κ ε ν α ι κ ὰ ὶ ὃ ν α ὐ ῶ ι σ τ ε ύ σ ω μ̄. ο ὐ τ̄ ἢ ς
ἀ ε ὶ π α ρ ὸ τ ὸ κ ε ῖ τ̄ π α ρ ὰ ὶ ν ῖ ν ἀ ε ὶ π α ρ ὸ κ ε ῖ τ̄. κ ὰ ὶ δ ὶ ὰ τ ο ῦ τ̄
ἀ π̄ ἐ ν ῃ ἐ ν ἢ ς ἐ ν α θ ὺ. π ε ῦ π α ρ ὸ κ ε ῖ τ̄. κ ὰ ὶ
ἢ ς ὁ ν ὲ α ὐ τ̄ κ ῦ ἀ ν ῃ ἐ ν. τ ὺ. κ ὰ ὶ ἢ ς ἢ ν ο ν π ν ᾶ. τ α ὐ τ̄

φρονᾶ. οὕτω καὶ οὐ τοῦ λόγου ὁ πλάνος τοῦ
καὶ τ̄ ἀγίου πνς̄. ὡς ἀγαθοῦ ὄντος τοῦ ὑιοῦ. ὁ ἁγιος πατὴρ
τ̄ ἁγίου πνς̄. οὗ καὶ ἀν τοῦ θεμελιωτοῦ. μετ τῆς
λέξ" πλὴν ἵνα μὴ φρονᾶ κέναι πρὸ τοῦ. ἀλλ' ὑπὸ πάσαν
πλάνον ἀτοῦ μὴ τοῦ τ̄ φρονᾶ καὶ ὑ" ὑποβολὴ κακοῦ.
μὴ δὲ φρονῶν, διὰ τοῦ κ̄ τ̄ οὐσίαν τοῦ πνς̄ φρονᾶ
τ̄ ὑὸν. καὶ διὰ τ̄ ταυτότητα τ̄ φύσεως. μία γὰρ θεο
καὶ μία φύσις τοῦ τ̄ φῶς πλάσις. καὶ οὐ βέβη
κε τ̄ τ̄ περὶ ξένου δὲ τούτ. τ̄ τ̄ ὑιοῦ καὶ τ̄ τ̄ ἁγ
πνς̄ ἀμέλει καὶ καθ' οἱαιπαθέν τ̄ ὡς ἐφεκτέον τ̄.
τῇ ὑποκρίσει ὅπως πίθεν τοῦτ. καὶ αὐ τοὶ ὅσοι φ
ρεῖν μὴ οὐσίαν τ̄ τ̄ κάρωσις περιεμάνδρου καὶ
ὡς πλοῦ. καὶ ἀνεβεμελίζει ἡ ἀμφίσις τῇ περὶ
ἀμφίστηκεν ὡς χειμαίνει καὶ σαλεύει καὶ παλοῦ
τοῦ ἀνεμόεντος. καὶ οὐ ἀλεξιπλοῦν μ̄ καὶ ναυ
λᾷ ὡς ἀλλ' ὁ τελοῦ τ̄ ἀλλ' ναυαγεῖ δὲ ὡς εἰφά
ρετ τ̄ κακῶν. παῦ τ̄ περὶ τ̄ τοῦ λόγου πίστ. καὶ μὴ
παρ τοῦ ἀνεμόεντος σωτῆρος τῆ τοιούτ τ̄ λέ
ξε. μεχπόνα καὶ ἀλεῖται ὑ" φρονᾶ τ̄ ὄντ καὶ ὑ"
τῇ πεῶν ὁμολογ. θῆ τ̄ πίᾳ. καὶ τ̄ λοιπ τοῖς τοῦ τ̄ ἁγ
κάρωσιν μὴ κὺ χειμάζεσθαι. ἀλλ καὶ τὸ π τοῦ
κ̄ τοῦ οἰκονομίαν τ̄ σεῦ. ἐν ᾗ καὶ π τοῦ
ἐνόκωσ φιλονεικῆσι περὶ ἀλλ. ἀμελεῖ
ναι καὶ τοῦ τοῦ κύκνου. καὶ ἀπεῖν μοι

λ° ιϛ΄.

Κ

Ἐκ τοῦ ἁγ· περὶ τ̄ ἀϊδίου ὑπάρξεως τ̄ θεοῦ καὶ τ̄
πρόνοιας αὐτοῦ. καὶ περὶ τ̄ τοῦ σατανικοῦ.

οὐδαμοῦ μὲν ἀν πάντα πρέπει λόγιος ἀνήρ. καὶ οὐ δεῖ θ̄ο
λογεῖν ἀλλ' ἀεὶ μεθ' ἡσυχίας ἐκτ· ἐπὶ καὶ μακρὸν ἀπὸ
γίνοιτο πολεμεῖ καθ' αἱμυθίου· καὶ ἀλλοιποῖ ἀκοῦ
αὐτοῦ ἀστεῖος ἀνὴρ πλωθρός· οὐ τοίνυν ὀξὺς ἐκὼ
τὸ πρὶν αὐτὸν ἀντιτάττεσθαι· ἀμὴ δεῖ σιγῇ ἢ περὶ τ̄
αὐτοῦ ἀντιβάσεως γίνεται· πολλὰ καὶ μὴν καὶ πάσῃ λό-
γῳ τ̄ ἀγαθοῦ λείπεται· καὶ δίκαια λέγοντι τ̄
τοιούτῳ τ̄ αὐτῷ τ̄. τ̄ καὶ σαλεύοντι πρὸς τ̄ καὶ ὀρθῶς· ἀλ
λὰ δυσανεύσαντι λόγου· διὰ τοῦ τοιούτου ἀμα
λαμβάνου· τ̄ ὑγιοῦς τ̄ θυ· διοὺ τὰ πάντα γάρ, ἀρχὴν
καὶ τέλειαν τ̄ πρὸς σεμνῷ ἀκαλοῦντι πολυθεΐᾳ·
διὸ πρὸς ἐλευθέρως ἐξελλήνι καὶ ἀφωσιώμενος· πρὸς
μὲν τ̄ ἀκαθάρτου ἀμαλεκίτου ἀνανεύοντα· ὀξὺς ἐλλη
δὲ καὶ ὀκτ· ἢ ἰουδαϊκῷ τ̄ ὑπὲρ ὁμολογοῦσαν τ̄ θυ·
καὶ φυσιοῦντ τ̄ ὀλεθρίαν ἀρνησιν· τ̄ κυριακὴν τ̄ λόγον τ̄
ὃς δὲ ἀρνησιμεί με πρὸς τ̄ ἀνθρώπων; ἀρνήσομαι
αὐ τ̄ ὑμᾶς πρὸς τ̄ πρ̄ μ̄ τ̄ ὑπουρανίοις ὁμολογοῦντας δὲ
τ̄ ὑϊ̄ ὀκτ̄. καὶ ἀφεῖναι τ̄ πρ̄. πλαδόμενον αὐτῷ
λόγον; καὶ ἐπαινεῖσθαι· παῦσαι ὁμολογοῦσα ἡ
ἐμοὶ ἔμπροσθεν τ̄ ἀνθρώπων· ὁμολογήσω κἀγὼ τ̄ ὑμᾶς πρὸ
τ̄ πρ̄ μ̄ τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τοῦτο δεῖ ὧν τ̄ τὸ παρὰ
σχεῖν· καὶ νῦν ἀπηλλοτριωμένων τῶν ἐλλήνων τ̄

159

τῆς τ̄ πρ̄ς· οὐ γὰρ ἀλλοίου ὄντος γεννᾶ τοιόνδε· ἀλλὰ
τοιοῦτόν οἷόν περ καὶ τὸν πατέρα. ὅτι τῶν ἁγίων πνευμάτων
δύο δεῖ ὄντα καὶ ἄλλο ἅγιον. τὸ μὲν καὶ τὸν υἱὸν. τὸ δὲ
μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις διδασκαλικὸν εἶναι καὶ κοινόν. τὸ δὲ
τοῦδε μόνου δόγματος. ὅτι μὲν καὶ οὐ περὶ τούτων. ἀλλὰ
καὶ περὶ τῆς περὶ διαλλαγῆς. πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ τὸ τελεῖν
ἡμᾶς ἐκ μετανοίας. πρὸς τὸν θεὸν καὶ πατέρα. καὶ ἄλλο παρακλητοῦ
μέν. ὅταν οὖν πέμψῃ τὸν παράκλητον. τὸ δὲ τὸ περὶ
ἁγίου. ὅτι οὐκ ἀποφαίνεται τὸ ἅγιον ἀφ' ἑαυτοῦ
λαλήσει τοῦτο. ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει. τὸ δὲ τὸ περὶ
μέλλοντος. ὅτι ὁ πέμψας με πατὴρ μενεῖ. καὶ
καὶ νομικὴν φωνήν. καὶ διὰ τοῦ τὸ δύο παρίστησιν
αὐτὸ τὸ καὶ τὸ σε. ὅτι τῶν νόμων τὰ φ̄ τὰ ὑμῶν
τέλεσιν. ὅτι δύο ἀνθρώπων ὑμῶν τύπει ἀληθείᾳ. ἀλλὰ φ̄
ἡμῶν ὑμῶν τοῖς πέμψασιν. καὶ ὑμῶν τύπῳ πέμψαντος
τοῦτο. ἰδοὺ τοῦ δύο τέσσαρα. καὶ ἡμῶν λόγος δύο φ̄ν αὐ
καὶ ἀλλ. τοῦ τολμᾶν. οὐδὲ τῶν τύπῳ ἑαυτοῦ σωτῆρος
οὐδ' ἀλλ. τοῦτο μὲν παρὸν τῶν. τὸ μὴ ὀφεῖλον
μεθυσκόν. ἀλλ' ὑπὸ δύο. καὶ τοῦ μὲν ὑῶν τύπῳ ὁ πρεσβύ
ρων. οὐ τέ φ̄ ὁ υἱὸς μὲν φ̄ πρ̄. καὶ υἱὸς θυτικὸν
μονογενὴς ὁ υἱὸς ὢν τύπῳ. καὶ τῷ πεῖ διαλεκτῷ ἀφ'
δύο ἀκόλ ἀνθρώπων λόγ. ὅσο συλλογισμῶν σοι πρεσβύτερος
καὶ τ̄ τ̄. ὅτι ἀπεκδεκτὸν τῶν ἀποστόλων καὶ ὁμοῦ

ὡς υἱὸς· ἐπὶ δὲ ἀμφοτέρ· ὑὸν θεὸν νοῆται ὁλοκλή
ρου ἀμφοτέροις ὁμολογούμενον· ἵνα μὴ ἀρνήσωνται φανε
ρωθέντα ὑπὲρ κόσμου· ἵνα μὴ πρὸς τὰ πρᾶ· καὶ ἐφανε
ρώθη· καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τοῦ τοιούτου ξενάγματος λέ
γει· τρέννητος ἀΐδιος· καὶ ὑπαρξιάτιδος· ἵνα μὴ
πρὸς· ἵνα μὴ ἀγνοήσῃ τὸ τέλος· τὴν μονὰς διαίρεσιν
νομίζητε· ἀλλὰ ὑὸν τελείαν νοήσητε τὸν υἱόν· ὃς τὸ μὲ φα τῆς πρὸ
τρὸς ὑὸν ἁπλόης· καὶ τὸ τέλος ἀφίησιν ὃ θεωρεῖ
ται ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀναφαίνεται· μεμνημένος τοῦ κυρίου τάλλα· ἀ
ποφθέγματος ἁγίου· ὡς θεὸς ὁ πρὸ· ὃς οὐ τὰ πάντα· καὶ ὡς
ἰς· χς ὁ διοὺ τὰ πάντα· μεμνημένος τοῦ λόγου πρὸς· ἐκταθὲ
πρὸς εἰς φόβον φανέντα σε· τοῦ τὸν υἱὸν μαρτυροῦντα· ὅτι
ἦν πρὸ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν πατέρα· τὸ δοξάζων τὸν υἱόν σου
ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· τοῦ τὸν πατέρα δοξάζοντος τὸν
υἱὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρὸς τί· τὸ μὲ καὶ αὐτὸν δόξασον αὐτῷ· τὸ δὲ
καὶ τὴν δόξαν πρὸ τοῦ κόσμου μαρτυρεῖ· ἔχρῃζε τὸ δόξα
σόν καὶ ὑπαρχ· οὐτος ὁ υἱὸς ὢν δεδοξασται φανέντα καὶ
τρέννητον· οὐτος εἷς ὢν υἱὸς μὴ γεγεννημένος· ἀλλὰ γεγεννη
μένον φανὲν ἐξ ἐμοῦ γεννήσεως καὶ διαιρέσεως· ἀδιαιρέτ
δὲ ἔχρῃζεν λέγει ὅτι ἐξ ἑνὸς ὄντες· καὶ ἡ φανέρωσις ἐξ
ἑνὸς· πῶς οὖν καὶ φανερώθησαν, πάντα τὰ ἔθνη πε
ρὶ ἑαυτοῦ καὶ τὸ τέλος μὴ τὸ οὖν ὃν καὶ τὸ ἐλθὼν πρὸ
χῦ κε· τοῦ τὸν φανέντα αἰωνίως ἐπὶ χρόνου τὸν πρὸ
νου τὸν ὑὸν· καὶ ἀΐδιον ἀπὸ τοῦ πρὸ· καὶ ὑπαρχοντα τοῦ

κϛ̄

περὶ ϋ πατρ̄ς̄. καὶ τὸ τελ̣ε̣ῖ̣ον καὶ τ̈ ἁγ̄ῑον καθ̣ὲ̣ αὐτ̈ὸ̣ φύ̣σ̣ι̣ν
ἀγαθ̣ὸ̣ν. καὶ θ̣ε̣ὸ̣τ̈ητ̈ος οὖ̈σ̣ῑ ὁ̣ ϋἱ̣ὸ̣ς̄ τ̈οῦ̈ πατ̄ρ̄ὸ̣ς̄ οὐ̈σ̣ῑὰ̣ καὶ
μ̄ῑᾶ̣ς̄ τ̈ῶ̣ν ὁ̣λ̣ω̄ν θ̣ε̣ο̄τ̈ητ̈ος. τ̈ὸ̣ μ̈ὲ̣ν γ̈ὰ̣ρ̄ πατ̄ρ̄ὸ̣τ̈ης̄ καὶ
ϋἱ̣ὸ̣τ̈ης̄ κατ̄ὰ̣ μ̈ὲ̣ν τ̈ὰ̣ς̄ ἀ̣ῑτ̈ῑώ̣σ̣ε̣ῑς̄ τ̈ὸ̣ μ̈ὲ̣ν ϋἱ̣ὸ̣ς̄ καὶ
μ̄ε̣ῑζ̄ό̣ν̄α τ̈ῶ̣ν. ἐ̣λ̣ά̣τ̈τ̄ω̄ τ̈ὸ̣ δ̣ὲ̣ πνεῦ̈μ̄α. μ̄ε̣ῑζ̄ό̣ν̄ τ̈ε. ἑ̣α̣ϋτ̈ὸ̣ τε
πεν̄ν̄ᾶ̣ μ̄ὴ̣ καὶ π̄ε̣φ̣ῡκ̄ὸ̣ς̄ καθ̣ὲ̣ α̣ϋτ̈ὸ̣ ἀ̣π̄ὸ̣ π̄ε̣ρ̄ὶ̣ ὁ̣ ϋἱ̣ὸ̣ς̄ τ̈ὸ̣ μ̄ο̄λ̣ὸ̣ν.
τ̈ὸ̣ π̄ρ̄ τ̈ῆ̣ς̄ κατ̄α̣π̄α̣ύ̣σ̣ε̣ω̄ς̄ μ̄ὲ̣ν̄ φ̣ὴ̣σ̣ὶ̣ τ̈ὸ̣ δ̣ῑὰ̣ τ̈ὸ̣ π̄ε̣φ̣ῡκ̄ὲ̣ν̄α. οὐ̈κ
οὖ̈ν. καὶ ὁ̣ ὁ̣μ̄ο̄ῑο̄ς̄ τ̈οῦ̈ ὁ̣μ̄ο̄ῑο̄ύ̣. οὐ̈ καθ̣ὸ̣ κ̄ε̣ί̣σ̣ο̄ῡσ̣ῑ σ̄ο̄ῑ σ̄ο̄ο̄λ̣ο̄ῦ̈μ̄ε̣ν̄
χ̄ρ̄ὴ̣ π̄ε̣ρ̄ὶ̣ τ̈ῆ̣ν̄. τ̈ε κ̄ω̄λ̣ε̣ῑ μ̄α̣ρ̄τ̈ύ̣ρ̄ω̄ π̄α̣ρ̄ὰ̣ θ̣ε̣ὸ̣ν τ̈ὸ̣ν̄ σ̄ὲ̣ν̄ τ̈ῶ̣ν ὁ̣λ̣ω̄ν θ̣ε̄ὸ̣ν̄.
ο̄τ̈ῑ α̣ὐ̈τ̈ὸ̣ς̄ ἀ̣ὐ̈τ̈ὸ̣ π̄ δ̣ε̣κ̄τ̈ῑκ̄ὸ̣ν̄. α̣ὐ̈τ̈ὸ̣ς̄ χ̄ρ̄ὲ̣ α̣ὐ̈τ̈ὸ̣ π̄ε̣ π̄ο̄ῑῆ̣σ̣α̣ῑ
τ̈ὰ̣ π̄α̣ν̄τ̈α̣. ο̄ὐ̈ τ̈ο̄ί̣ν̄ῡω̄ π̄ῑε̄ρ̄ὲ̣ τ̈ὸ̣ π̄ο̄ῑῆ̣σ̣α̣ῑ τ̈ὲ̣ π̄ε̣ π̄ο̄λ̣ῡλ̣ο̄ῦ̈.
ὁ̣ κ̄α̣ὶ̣ π̄ε̣ρ̄ὶ̣ τ̈ο̄ύ̣τ̈ω̄ ἂ̣ν̄. κ̄α̣ὶ̣ τ̈ο̄ύ̣τ̈ π̄α̣ρ̄ὶ̣ τ̈ὸ̣ φ̣ύ̣σ̣α̣ῑ. κ̄α̣ὶ̣ ἀ̣ὐ̈
π̄ο̄λ̣ὺ̣ τ̈ὸ̣ δ̣ω̄ῶ̣α̣ τ̈ὲ̣ π̄ε̣ π̄ο̄ῑῆ̣σ̣α̣ῑ ὡ̄ῶ̣ φ̣α̣ῑν̄ε̣τ̈α̣ῑ χ̄ρ̄ὲ̣. δ̣ῑὸ̣ φ̣ῶ̣ς̄ α̣ὐ̈ π̄α̣ὶ̣
ὁ̣ π̄α̣ῦ̈λ̄ο̄ς̄ ὀ̣ξ̄ο̄ύ̣ τ̈ὰ̣ π̄α̣ν̄τ̈α̣. κ̄α̣ὶ̣ δ̣ῑο̄ῦ̈ τ̈ὰ̣ π̄α̣ν̄τ̈α̣. κ̄α̣ὶ̣ φ̣ῶ̣ς̄ δ̣ὴ̣
τ̈ὰ̣ π̄α̣ν̄τ̈α̣. κ̄α̣ὶ̣ π̄α̣ῦ̈. δ̣ῑὸ̣ α̣ὐ̈ τ̈ῶ̣ν̄ ζ̄ῶ̣ω̄ν̄ ζ̄ῶ̣ω̄ν̄. κ̄α̣ὶ̣ μ̄ῦ̈ν̄ο̄ῡ μ̄ὲ̣ν̄
κ̄α̣ὶ̣ ὁ̣ μ̄ο̄ῑ. ἀ̣ν̄τ̈ῑλ̣ε̣δ̣ὴ̣σ̣ω̄ τ̈ὸ̣ ὂ̣ν τ̈ὸ̣ π̄ω̄ῶ̣ ζ̄ω̄ῶ̣ν̄ ὁ̣ τ̈ῑ δ̣ὴ̣ π̄α̣
τ̈ῶ̣ν̄ π̄ε̣ρ̄ὶ̣ θ̣ε̣ο̄ῦ̈ κ̄α̣ὶ̣ τ̈ὰ̣ λ̣ο̄ῑπ̄ὰ̣ κ̄α̣ὶ̣ τ̈ὰ̣ π̄ν̄ᾶ̣. ἀ̣ν̄τ̈ὶ̣ τ̈ο̄ π̄λ̣ε̣ο̄ν̄
χ̄ω̄ῶ̣ν̄. κ̄α̣ὶ̣ μ̄ὴ̣ ἀ̣λ̣λ̣ᾶ̣ τ̈ὶ̣ π̄ε̣ρ̄ὶ̣ ὄ̣ν̄τ̈ω̄ν̄. ἀ̣λ̣λ̣ὰ̣ χ̄ρ̄ό̣ν̄ω̄ τ̈ῑν̄ὶ̣ ὑ̄π̄ὲ̣ρ̄
π̄έ̣ν̄τ̈ε̄ ἑ̣κ̄τ̈ο̄ῦ̈ π̄ε̣ν̄ν̄α̣ῦ̈ ὑ̄π̄ο̄ π̄ω̄ε̣ύ̣ ὃ̣. ο̄ὐ̈ τ̈ο̄ῖ̣ς̄ ζ̄ῶ̣ο̄ῑς̄ ο̄ἷ̣ τ̈α̣ῦ̈φ̣ε̄
κ̄α̣ὶ̣ δ̣ὲ̣ ἀ̣π̄ε̣ῑλ̣ο̄ῦ̈σ̣ῑ τ̈ὸ̣ π̄ν̄ε̣ῦ̈μ̄α̣ τ̈ὸ̣ ἅ̣γ̄ῑο̄ν̄. π̄ε̣ῑτ̈ὲ̣ ὑ̄π̄α̣γ̄ὲ̣ τ̈ὸ̣ ϋἱ̣ὸ̣ν̄ σ̄ὲ̣ ο̄ἰ̣κ̄ο̄δ̣ο̄μ̄ῶ̣
λ̣ί̣ζ̄ο̄ῡσ̣ῑ. ο̄ὐ̈κ̄ ὀ̣ξ̄έ̣ν̄ω̄ς̄ δ̣ὲ̣ ὅ̣σ̣ο̄ῑ μ̄ὴ̣ τ̈ὰ̣ τ̈οῦ̈ ϋἱ̣ο̄ῦ̈ κ̄α̣ὶ̣ τ̈ὸ̣ π̄ν̄ᾶ̣
τ̈ὸ̣ ἅ̣γ̄ῑο̄ν̄. δ̣ῑὰ̣ τ̈ὸ̣ ὑ̄φ̣ὲ̣ν̄ π̄ε̣ῖ̣ν̄ π̄ε̣ κ̄α̣ὶ̣ π̄ε̣χ̄ε̣ῑν̄ π̄α̣ν̄τ̈ὶ̣ τ̈ῶ̣ π̄ε̣ρ̄ὶ̣
μ̄ῑζ̄ὸ̣ν̄ τ̈ῆ̣ μ̄α̣ρ̄τ̈ύ̣ρ̄ε̣ῑ τ̈ὸ̣ π̄ν̄ο̄ῦ̈ τ̈ὸ̣ ἅ̣γ̄ῑο̄ν̄. ο̄ὐ̈ τ̈ο̄ῦ̈ π̄α̣τ̄ρ̄ὸ̣ς̄ μ̄α̣ρ̄τ̈ύ̣ρ̄ο̄ῡ μ̄ὴ̣ τ̈ὸ̣ ϋἱ̣ὸ̣ν̄
μ̄α̣ρ̄τ̈ύ̣ρ̄ε̣ῑν̄ τ̈ὸ̣ π̄ν̄ε̣ῦ̈μ̄α̣ τ̈ὸ̣ ἅ̣γ̄ῑο̄ν̄ π̄ε̣ρ̄ὶ̣ τ̈ο̄ῦ̈ ϋἱ̣ο̄ῦ̈ ο̄ὐ̈ τ̈ο̄ῦ̈ π̄α̣τ̄ρ̄ὸ̣ς̄.

με Κε" ὁτὰ ἀ μ̄ς· καὶ τὸ ὀξ̄ς· καὶ ὁ ἰ ὡ ὁκτοὺ τ̄ γ̄ ὠ ὠ ὁ
ὁπ ὁτὰ μ̄ ἐ ἐ ς̄· ἐ κ τ̄ πρ̄ ὁυ ἐ ὁ ὡ ὰ μ̄· καὶ νὰ μ̄ τ̄ ἀ̄ πρ̄
ὁ ὁ ὡ μ̄ ὰ μ̄ ὁ̄ ὁ πᾱ ὁ ν ο μ̄ ς̄ ἑ· χ̄ ὁ ὲ ὁτὰ μ̄ ὰ ὁ̄ γ ν α λ ἐ τ̄ ῳ·
χ̄ ὁ ὲ ὁ ἰ λ ο ὡ τ̄ ᾱ ς̄ ἐ ὁ ω ὰ μ̄ ὁ̄ ὁ ὰ ν ὁ ν τ̄ κ̄ τ ὁ τ ε ε ν μ̄ ὁ̄, θε̄
ὁ ὰ μ̄ κ α τ ὁ ι κ ὸ· ὁ ὐ κ ὁ ἰ ὁ α τ̄ ῳ ᾱ ὁ̄ ὁ τ ὰ τ ὁ ὐ ἐ ᾱ ὁ̄·
καὶ τὸ πν̄α̅ τ̄ ὁ ὐ ὁ ἰ κ ᾱ ὁ ὰ ν ὰ μ̄ ὁ̄ ὁ ὐ τ̄ καὶ τὸ τ̄ θ ε ὸ
ἀ ὁ ὰ ι ρ ε τ̄ λ ὁ ὲ ὁ ὐ ὰ ἰ ἐ κ τ̄ ᾱ ὁ̄ θ ᾱ λ ὁ ́ ν κ ὰ τ α μ ά ρ τ α ν· ὁ ὰ ν π ε ι
ἀ ὁ ὰ ᾱ ὁ̄ ὁ ν ᾱ ὁ̄ ὁ· κ α τ α ν ὲ· ὁ ὐ χ ἰ ὲ ν ὁ ἰ κ τ ε ῖ π ε ρ̄ α̅ τ̄ ὰ ὁ ω ν ἰ τ̄ ᾱ ὁ̄.
ἀ χ ω ὲ ἰ ᾱ ὁ̄· καὶ ᾱ ὁ̄ ς̄ τ̄ ὰ ὠ τ ὲ ~~ὁ ὰ μ ε ν~~ ὲ ν· ἀ κ ο ν ὁ ́ τ̄ ν̄ τ̄ ἀ̄ π ο ᾱ ὁ̄
ω ᾱ ὁ̄ ὁ ω τ ο ὠ τ̄ ὁ̄ κ α ὶ φ α ὁ ́ κ ο ν· ὁ τ α ν ε ᾱ ὁ̄ ὲ χ α ε ὶ ο μ̄ ᾱ ὁ̄ ὁ ὁ ι·
τ ὸ ὁ ὲ ὰ ὐ τ ὸ π ν̄ α̅· καὶ ὁ τ α ν ε ᾱ ὁ̄ ὲ ὁ τ α κ ὸ ν ῑ ὁ ὁ ι· καὶ ὁ α ὐ τ̄ ὸ
κ ε̄· καὶ ὁ τ α ν ε ᾱ ὁ̄ ὲ ἕ ν ε κ α μ̄ ᾱ ὁ̄ ὁ ὁ ι γ· ὁ ὁ ὲ ὰ ὐ τ̄ ὸ θ ὲ ὁ ὲ ἑ τ ε ρ ε τ̄
τ ὰ π α τ̄ ὴ ν π̄· καὶ κ ὲ ἀ λ ὁ ́ β α ο τ̄ ὸ̄ χ α ρ ι ὁ ́ μ̄ τ̄ ε ̄ π λ ὰ
κ ὸ̄ καὶ ὡ ́ ν ι· ἀ λ λ ὰ ὁ ὲ τ̄ ἡ κ α ὶ τ̄ ῳ ὐ ὐ μ̄ φ ὼ ν ε ὼ ς̄· τ ὸ ὁ ὲ
ὡ ᾱ ὁ̄ ὲ ἰ π̄ τ̄ α ν τ̄ ὰ ἰ τ̄ ῳ ὁ ̄ κ ε̄· καὶ τ ὸ ὐ τ ὼ σ ω ς̄ ο τ̄ κ ε̄ καὶ
τ ὸ α ὐ τ̄ ῳ̄ καὶ ὑ π ε ρ ω φ ὁ ́ μ̄ ᾱ ὁ̄ ὁ ὲ ὰ ὶ ὡ ᾱ ὁ̄, ὁ ὐ κ ε ́ τ ὸ π ω
π ὴ καὶ μ̄ ᾱ ὁ̄ ε ὐ ε ῖ ω τ̄ ῆ ὁ ̄ ὁ τ α σ ι ᾱ ὁ̄· ὁ ὐ δ ὲ ὑ π ὸ τ̄ ῶ ν ἀ γ γ ε λ ω ν
ὑ π ο τ ε ᾱ ὁ̄ τ̄ ῆ ὁ ̄· ὁ ὐ δ ὲ ὑ π ὸ τ̄ ῆ ὁ ̄ ἁ γ ι ω σ ὐ ν ῆ ὁ ̄ ὐ
π ο ω ῖ τ̄ α ὐ τ̄· ἀ λ λ ὰ τ ὸ μ̄ ὲ π ε ῖ τ̄ ὰ ὁ ω ρ ᾱ ὁ̄ θ ε ὸ̄ ὑ ἱ ὸ ς̄
κ α λ ᾱ ὁ̄· καὶ ὁ λ ὲ ψ α ν ὁ ὸ ὠ ὸ ς̄ τ ὸ ὠ ῶ ὐ τ ῶ κ ῶ· τ ὸ δ ὲ ἐ
ἑ ὸ ὠ τ̄ ὸ̄ ὑ ῳ ὶ ς̄ τ̄ ῆ ὁ ̄ ἀ ν ὼ ῳ· ὐ τ ὸ π ὸ ἰ κ ὸ ν τ̄ ὰ ἀ π ο κ λ ε ῳ ῖ τ ῶ
τ ὸ ὠ ῶ ὸ ν; ἀ ν ο ῖ ς̄ ὁ ὲ τ̄ ἑ· ἀ λ λ ὰ τ̄ ὑ π ε ῖ ο τ̄ ὸ̄ τ ὸ ὐ κ ὰ
μ̄ ῆ π ε ῖ τ̄ ὸ̄ π ὸ ὁ ́ κ ῳ ὐ· ὁ τ ὰ ὶ ὼ ῳ τ ὸ μ̄ ὲ σ τ ε μ̄ ῶ κ ὰ ὶ μ̄ ᾱ ὁ̄ ὁ ὰ ὸ
π ε ῖ τ̄ ὸ̄ π ὸ ω ῖ ὁ ν ᾱ ὁ̄ ὁ ὰ ὶ ὁ ́ τ̄ ν̄· τ ὸ ὐ τ ὸ ὁ ὲ ὰ ὐ τ̄ ὸ̄ ἡ κ ᾱ μ̄ ὲ ́ μ̄

τὸ πα πάντα οἰκον θ̄ καὶ ἐπὶ τ̄ ἡνα λ̄ν̄ τ̄ς καλάμου
ἐρίσκετ̄ δ̄ λ̄ο̄ ἀ ἐκ τ̄ ἀσων μ̄ μάλλο πρεσ̄ τὸ τ̄
σώμ̄ ἐν τελεπλόου ε̄. ἐπλεδωκό τ̄ ἑαν̄ τ̄ ἴσον
μηϊκ̄ μέφω. διὰ φιλανθρ̄. καὶ τ̄ τ̄ πανσοφ̄
ποήσαι. ἀπερ ἀχ̄ τὸ τ̄ τοιαῦτα. ὅπ ἀγγελ̄ τ̄
μαλλ̄ τ̄ ἀσωμ̄ πρεσ̄ σώμ̄ δεδώκε αν̄ τ̄. μὴ
τοίνυν ἀσωμ̄ μηϊκ̄ φων̄. τοῦτ ἐστ̄ ἀκαλάμ̄ τ̄ ὁ
καὶ ἀπὸ τῆ πρὸς ἀρνη τ̄ σαφ̄ σεαυτ̄ προσχέων.
ὅτι μὴ κατα μόνη το πῖς. μηδὲ ἀπο τελεῖ τ̄ ὁ
λὰ ἀκόνι των τ̄ ἀποφ̄ φεύξ̄ τ̄ τὸ πνεῦμ̄. καὶ
ἀπ̄ τῶν τοιούτ ὁμολώσι. ὅτε φ̄ ὁ ὄντως φῶ
τὸς ὑπ̄ χ̄, οὐ χῶ πνεῦμ̄ ἁγ̄ τ̄ τὸ φῶς ἀπ̄ τ̄
ἀλλ̄ ἀν̄ τ̄ ἐκείνω σε μορφ̄ δοῦλ̄ χ̄. ὅτι ὁμολώ μ̄ τ̄
ἀνῶν τε νόμ̄. τοῦτ̄ ἐστ̄ τὸ καταμόνας. τοῦτο τὸ ἀπ
τῆ ἀναίσθησίαν τὸ πάθ̄, τ̄ δόξ̄ τὸ καὶ ἀξίας
αὐ ὑπολ̄ψ̄, ἀ τ̄ ἀνθ̄ μορφ̄ ἐ παν̄φρίαο κ̄ τ̄
ποιν̄λ̄ τ̄ πρεσ̄ ἐπ πελονεξ̄. φόβ τὸ πᾶ καὶ σωμ̄ ὁ
λ̄ μὴ πτοηθ̄ τε. οὐ κα πᾶ ἀναισθησ̄ τ̄ ἀσωμ̄
πρεσ̄. διὰ τ̄ πὸ σῶμ̄ αὐ κεν̄. δέδωκ̄ τοῦ αὐ τ̄
τὸ σῶμ̄ ποιν̄λ̄ χ̄. οὐς πεφύκασι σχ̄ν φύσ̄ τ̄ ὑπ
ὀρχ̄σαι. μᾶλ φόβ οὐδ ἐλαττόνε πτ̄ τ̄ ἀν̄ φύσ̄
ἀσωμ̄ καὶ πρὸ τ̄ σχ̄κ̄σι. ὥστε ἀ ὀρχ̄σωσ οὐ κα
μ̄, οὐ κᾶν πᾶ μ̄ ὀρχ̄σωσ. οὐ δὲ ἀ ἀπο φ̄ χω
ρίζω ἀ πὸ τοῦ πνεύμ̄ τος.

κγ΄ λς΄ :

ϗ sss = sss = sss = sss = sss ϗ

τοῦ ἁγ͞ι ὀπτεῖος ϗ χ͞υ :—

καὶ ὑποταγήσεται· ὡς καὶ κε καὶ ὁσα μοναὶ
πολλαὶ παρεξαιροῦνται τὸ θεῖκὸν καὶ ἀποφλεγμα-
τίσεται ἕως ἂν ἕλκει ἕννοι· ὅταν γὰρ φῇ ὑποταγῶ
τὰ πάντα· τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς· τοῦ τὰ πάντα
ἀνοῖς· ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα· ἵνα ᾖ θεὸς
φῇ· ὡς καὶ περὶ τοῦ μελλόντος ὃν πᾶσι ἀνομάζομεν ὡν κς
ὄντα μὴ ὄντων· καὶ ὁ ἀναλογισμὸς ἀπὸ μικρῶν καὶ
τῶν παρόντων καὶ τοιούτων· προσιών, ὑποταγήσ.
καὶ λατρεύω τῷ· σκοπούμενος ὅσα καὶ πόλεων
ὧν οἱ μὲν κατὰ φύσιν ἄρχουσι· καὶ ἁπλῶς ἔχουσι·
καὶ ἐπὶ μὲν τὰ μικρὰ τὰ καὶ πλάτιστα καὶ μυριάδων·
οἱ δὲ τὰ πάντα προσελθὼν οὐ κατέλαβον· ἀλλὰ καὶ
ἀπάτης ὄχεῖε· καὶ κακουργίαν ἐμηχανήσατο· ἐπὶ
τῷ μὴ καὶ ἀπαλλάξαι τὸν φ πλάνην καὶ ἀποκτεῖναι
καὶ ἀποκόψαι τὸ· φ τοῦ πρόσκτημα· φ τοῦ ἐπὶ πλεῖον· φ κόλασιν φονῶν·
τὰ πάντα προσέχοντα· διαφθορᾶς πάθος· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀκ.
λοῦ μᾶλλον ἀλλοιωθέντων αὐτῶν· χῦ γὰρ τοῦ θεοῦ ἕκαστος
ἄξιος οἷα πρὸς τὸ συμφωνῆσαι καὶ ἀκολουθῆσαι· τῷ ὑῷ τοῦ
τοῦ τῷ θεῷ πατρὶ τελείῳ γενναθέντι· ἑκατέρῳ δὲ καὶ ὁσαὶ κ.
τὸ πολὺ αὐτοῖς· καὶ μεῖζον τὸ ὑπερέχον ἐπὶ πορτίου
πλῆ· αὐτῷ φῇ θῇ· αὐτῷ ἄνον· αὐτῷ φῇ ὑῷ τοῦ· αὐτῷ
ὑῷ ἀνου· αὐτῷ βοῶν οὐ· αὐτῷ ἀπὸ· αὐτῷ ἀπὸ· αὐτῷ
πατρὶ· οὐ κύκνον· οὐ περδόνων δύο· οὐ χῦ πῇ· οὐ

προσκυνῶ σοι τῷ μόνῳ δυνατῷ χαρίσασθαι καὶ λογισμοὺς πονηροὺς
φεύγειν καὶ σὲ μόνον προσκυνῶ σὲ τὸν ἀληθινὸν
θεὸν οἰκονόμησον καὶ ποίησον μετ' ἐμοῦ τὸ θέλημά σου ὅτι
σὺ εἶ ὁ θεός μου. οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος θεὸς πλὴν σοῦ τοῦ
ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ ἁγίου. ἵνα μὴ τὸ πνεῦμά μου ἐκλείπῃ καὶ
τὸ σῶμά μου, ἐκπόνωσόν με ὁδηγῆσαί με ἐν τῇ ὁδῷ σου τῇ
ἁγίᾳ καὶ εὐθείᾳ. καὶ δὸς αὐτῷ τὴν σὴν ταύτην
αἴτησιν. καὶ μὴ κατὰ τὰ ἴδια πονηρὰ ἐπιθυμίας καὶ
ὀργάς. ἀλλὰ ἀποκάλυψόν μοι καὶ οἰκτίρησόν
με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. καὶ ἐν σοὶ ἐλπίζω πᾶσαν
ἡμέραν. καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
ἐστί. καὶ ἀποκάλυψόν μοι ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός
τῶν ἁγίων. ὅτι σὲ ἐπεθύμησεν ἡ ψυχή μου καὶ
τὸ πνεῦμά μου καὶ ἀπὸ νυκτὸς ἐζήτησέ σε πρωΐ. ὅτι καλὸν
ἐστὶν ἐξομολογεῖσθαί σοι καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου
ὑψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. ὅτι σὺ εἶ ἡ βοήθειά μου
καὶ ἡ καταφυγή μου καὶ ὁ ὑπερασπιστής μου. ὅτι σὺ εἶ
ὁ θεός μου καὶ ὁ ποιήσας με καὶ πλάσας με ἐκ κοιλίας
μητρός μου. ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου καὶ ὁ ἐλεήσας με
καὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήγαγές με καὶ ἐκ τῶν ἐπιθυμιῶν
τῆς σαρκός μου καὶ ἐκ τῶν ἡδονῶν τῆς ψυχῆς μου
καὶ ἐκ τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς καρδίας μου καὶ ἐκ τῶν
ἐνθυμήσεων τῆς ψυχῆς μου καὶ ἐκ τῶν λογισμῶν
τῆς καρδίας μου καὶ ἐκ τῶν ἐνθυμήσεων τῆς ψυχῆς μου
καὶ ἐκ τῶν λογισμ

τὸ σωμα μὴ ὡς ἐκεῖνο. ὡσαύτως. ἀλλ' ὅτι ἐκ τοῦ θῦ
τοῦ φῶς καὶ τέκνα παρελθὸν ἐν μέσῳ ἀμείνω ζωὴν
μετὰ σώματος λόγου τὸ σῶμα συμπληρωτικὸν τοῦ υἱοῦ
ἵνα ἓν ὦσι τοῦ θῦ. ὃ ἐξ ἁμαρτίας σπορᾶς. Καὶ ἀ
πελθὼν κατέβαινε. Καὶ τοῦ σώματος τελέως πρω
τοτόκου. ἐπὶ πᾶσι ὢν ἀπ' ἀρχῆς ὑπόστασις. Καὶ ἐν πρόσω
πον ἓν μία ὑποστάσις τοῦ λόγου καὶ τοῦ σαρκὸς τῆς
αὐτοῦ τοῦ θῦ. ὁμοούσιος ἡμῖν ἀνάρχως καὶ ἀτελευτήτως
ὁ περιβαλόμενος. ὃ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὅλον ὑιὸν εἶναι ὁμο
ούσιον τοῦ θῦ. ὁ περιβαλόμενος. ὅλον τοῦ πελάγους καὶ
ὁμοούσιον. Καὶ ἐν δὲ καταβαίνειν ἐχων ὑπόστασιν ἀεί.
Καὶ ἐν δὲ πρόσωπον. οἷον τὰ κατηγορούμενα τῆς ἁγίας
γραφῆς περὶ Χριστοῦ. ὅτι δύο ὑποστάσεις τοῦ μο
νογενοῦς ἰῦ χῦ. Καὶ ἀμφοτέρων ὁμολογοῦσι. Καὶ πάσῃ
ἁμαρτίας. φωνὴ ἐξ ἀπ' ἀρχῆς περιβαλλομένου.
λόγου σωματικῆς ἀπ' ἀρχῆς ὑποστάσεως τὸ
σῶμα. ὁμοούσιον τῶ θῶ. ἀξιεῖ. Καὶ ἀλλ' πᾶσι τῆς
τοῦ ὑποστάσεως υἱοῦ περιβολαίου. ἀλλὰ ὑπο
στάσεως ἓν σύνολον τῆς σαρκὸς ἀπ' ἀρχῆς ὡσαὐ
τοὶ φῶς. Καὶ ἀλλ' τῆς ἀναλλοιώτου τοῦ. ἀλλοτρίου σώ
ματος τοῦ υἱοῦ τοῦ θῦ. Καὶ ἀλλοτρίου σώματος τοῦ υἱοῦ τοῦ θῦ. ὃ ποτὲ μὲν
λαὸν καὶ σάρκα. ὡς πρὸ τοῦ θῦ φῶς. υἱὸν ἀλλ'
ἑτέρου ὄντα τοῦ λαοῦ, πρὸ τοῦ καὶ σάρκα ἔχειν φῶς
υἱὸν τοῦ ἑτέρου ὄντα τῶ θῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ καὶ αὐτὸ

διὰ τ̄ πνα τ̄ ὃς ἐφάνη. οὐκ ἐπίστησο ἀν οὐ παλαιὸν
βλάβος κατὰ τ̄ πν̄α τ̄. καὶ τὰ ἄδωρα
ἀνδράσι δὲ κυσὶ πωλεῖ κ̄. ἢ τὸ οὐ σ̄ τῷ πν̄ι ὅτι τ̄
πατέρα κατεπαλαίστο θε. ὡς κατ̄ λαὶ φ̄ὴ τερ φη
ὅτι τῶ σ̄ φύτ̄ τ̄ πε ἐφανέρωσα σε. ὁ δὲ λυτρωτὴς τὸ
ἀδαμ τὸ φανερωθ̄. ἀλλ' ἐκ τ̄ ἀδαμ τὸ σχ̄μα πε
χ̄υ τ̄ σ̄ωθ̄ω. σωθ̄ήσομαι τ̄ μετ' ἐμοῦ χ̄ς ἀπ̄ νις.
καὶ περὶ μὲν ἀνος καὶ τὸ ὀφεῖ, ἀσ ἀπ' ἀρ̄χ̄ς κ̄ίσεως τ̄
κοσμ̄ κατ̄ τὸ ἀόρ̄τ̄. καθ' ὃν χ̄ὸς σταυρ̄. οὐ πνευμ̄
δραμὸν. ἀλλὰ κοινωνικὸς τοῦ λ̄ πρὸς τὸν θν̄ κατ̄
πνευμ̄τ̄ν, διαφορὰ δὲ πολλὰ κατ̄ τὸ ἀθάν̄α. κατ̄
τὸ ἀλάθες καὶ ἀ πνευμ̄τ̄. ἐθαυμάζε καὶ ἀ παρ' θεος
μὴ διωτελιάδα τ̄ πίνῃ τ̄ σε τ̄ ὀξάν̄τ̄. πρ̄γ̄ίστη
μοι τοῦ νο φ̄ὴ. ἐπὶ ἀνδρεοὺς γὰρ ὠκο. διωτελίαν
δικαίου σι τ̄ πν̄α τ̄ ὀξάν̄τ̄ ὃν πρ̄ φ̄ώσφορ μετὰ
κυνοῦ ὠλον τὸ δῶρ. καὶ παῖν τὸν χ̄ὸν. ἐν ᾧ ερο
ποίνς τ̄ς τ̄. καὶ πὸ οἰκουμ̄ὸ ἐποίεσ. κατ̄ τ̄ τῶν ἀγτ̄λ
χαρὰν ποιῶν τ̄. δόξα ὑν̄τ̄ις τ̄ θ̄ῶ καὶ ἐπὶ γ̄ῆς εἰρ̄
χαίοντ̄ σωτ̄ὲ ἐπὶ τ̄ χ̄ῦ πν̄ός. οὐκ ἐπίστησο χαρὰ χαίου
οἵαν ὡς πν̄ωῆ πατὴ χαίουσι ἄνοι. καὶ πν̄ι ὅτι ἐπὶ
πλοῦ ὄ̄ιος τ̄. ἀλλ' ἐπὶ φ̄ὴ χαρὰ χ̄ῦ χαίουσ. καὶ
φῶς τ̄ ὑπὲρ λύπης φθ̄ικ. οὐ κοινωνικὸς αἱ χωλοί.
ἀλλὰ λυτρωτ̄ καὶ τ̄ ἀπ' ἀρ̄χ̄ὴ ἐπὶ τοῦ τ̄. ἐ χ̄ὸς
καθ' ὑπερβολὴν φ̄ὸς ἐ καὶ σκότος καὶ τερ φ̄ὸς ἐ

λϛ΄ ιϛ΄:-

φανοῦ τ̄· οὐ χὶ | καὶ πῆ ὀνομ̄ ἀω πῆ ὑπνοῦ | κλαυσμ̄ὸ
ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν τ̄ κακοδοξι᾽ ἀχοῦ, τοῦτ᾽ ἔχ̄ καὶ τὸ ὄνομ̄.
ἵνα λοιπὸν οὐ αλωτῆναι καὶ παρὰ τῶν ἀγαθῶν. καὶ
μανίαν τῶν κακῶν τ̄. τὰ καὶ οὐ τ̄ διὰ τ̄ πῆ ὀνομ̄
δυσωδ̄ αἰσχυνόμ̄ καταγνῶναι δυνάμεθα· φασὶ δὲ πάντες
ἀσεμ̄ πεπωκέναι. καὶ ἀνωμ̄ δίκαι. μ̄ κεῖται τοῦτ᾽ ἀπὸ
κείνων καὶ τ̄ παρόντος τ̄ ἀπορρ̄ κ̄ τ̄ λεγόντων·
ἀφεστηκ̄ ἀχρῶν μ̄ ἀπὸ μ̄ νουθετοῦ· καὶ δεῦρ̄ παρόντ̄· ἀφ᾽ ὧν
ὅτι δεῖ ἐγγὺς ἀπολοῦσθαι· καὶ ἀπὸ μακρόθεν ἀπολλύμενοι
μᾶλλον καὶ ὅτι καὶ πῶς φ̄ περὶ τ̄ τοιούτ φ̄· ὁμοί
ως ἐκλ̄· καὶ ὅλ̄ αὐτὰ τὰ μόρι· ἐπὶ δὲ καὶ τ̄ ἡ
τοῦ μ̄ αὐ τ̄· περιέχοι καὶ αὐτὸ ὡς ἐλεύσ̄ τ̄ ζωῆς
πήγ καταπίω τ̄ ἀκτεῶν· τοῦτ̄ ὅτι δὲ αὐ φ̄ καὶ
τῷ τ̄ ὑπὸ τῆς ὀλισθ̄ αὐ πνεύσ̄. ἵνα πῶς διὰ
τ̄ ὅ σωτ̄ ὅτι μὲ οἰ ἀ τ̄, κατὰ γὰρ ἀσκῶ ἐπὶ πλ̄
τ̄ τ̄ ἐφ᾽ ἁπαξ ἀπολ̄. οὐ κ̄ ἠ σε πεσκωοῦμ̄· ἀλλ᾽
ἐπὶ τ̄ ἐπὶ κ̄ σε καὶ ἀφ᾽ ἁπαξ ἀπολ̄ πλ̄ᾶ· ἀλλ᾽ τ̄ ἐπὶ
τ̄ κ̄ ἠ σε σαρκωθ̄ τ̄ τ̄ θυλ̄, πεσκωοῦμ̄· ἐφ᾽ ὧν
καὶ ἀφ᾽ ἑαυτ̄. μεθ᾽ ἑαυτ̄ τ̄ κ̄ σε μάτ̄·
ἀλλ᾽ ἀπὸ τ̄ ἐφ᾽ ὧν σῶμα· καὶ οὐ πᾶ τὸ τοιοῦτ σῶμα κε
φαλ̄ αὐ τ̄ ὅλ̄ πεσκωοῦμ̄, οὐ πᾶ τ̄
λόπ πεσοκωλαν βελοντ̄, μακεμόν αὐ τ̄ ἀπὸ
τ̄ σαρκ̄ὸ̄ς· ἀλλ᾽ ἀπ᾽ τ̄ καθ᾽ ἑαυτ̄ πεφ᾽ πῶ· τὸ λ̄ σαρξ
ἐφ᾽ ἑαυτ̄ τοῦτ̄ καὶ ὑπὸ σαρκικ̄ τ̄ ἐπὶ νῦν ωοκόπτ̄·

τ τολταρουῶ· οὐτ ἀφειῆ ὡς λβ τῶ κω· ἀπ' ὧν
ἀπὸ τ σώματ ἵνα σε περισκωπίσω· ἢ τ οὐτ αὐτ
εῆ· ὡς μβ ῆ ἀφεὸν ἰουδαῖα διὰ τὸ σῶ ἀντῶ.
διατ' οὐ ἀνοῖ ὡν, πυῖ στεωτ θν· ἀλλοῦ τολοῦ τ ὁλβ.
ποτε κώφιαγ τ θν· ὑνσωματ ὄντ· καὶ ἀγίνωσκ ὅτι
δε ἦν· λεῖ κῖέαν θε, σωσασθαι με καθαρίσμ· καὶ
οὐ πεδιὰ τ' σαγ καὶ ἐνδαῖ κτίσμα τ τ ὑλοτ, οὐτ
διὰ τὸ ἄγναπ λδ δαιμονι πα ὅ κτί σι· ὀξουνθέντ
τ σαγ, ἢ μὸν δεδυῶ ἦν· ἀλλ ὡς ὁν κτιφῶν α τ κτίῆ
τ παντ ποτε κωφ· καὶ ἐ καθαιρεῖζ τ· οὐτ καὶ ἡσαῖ
μορφοῦ α τ ων ἀπ φαίσαν· καὶ μὸν λάτα μῆ τ κεσ,
ἰάθη· καὶ ἀ με θαλασσ ἐ παφρεῖζ ω τοῖς κύμ;
ἢ κουστ τ σαι κωφ λδ· καὶ πε πασ τ χαμῶν· οδε
ἀστεγνῶ του φλὸς, πύσ μῆ τ σαι κὲ τε θεραπευτ
παρ' τ λδ· καὶ τότε μᾶζον καὶ παραδοξθ· ἰσ ταῖς
τοῦ τοκαὶ τοῖς ἀστ μετ' ἐσκυβαλοῖσι· καὶ ἐ πάντ
τοῦ θεοῦ κρεσ μῆ τοῦ κυ· αὐτ ταῖς ἦν τὸ σῶ μα·
καὶ ὡ αὐτῶν ἢ τ ὁλ· ὁ μὲ ἢ λί ἐσκοτ ἀλλη· ἢ δὲ ἐλι
θέσ μασ· αἱ πε τεμ ἐσχίσθη· καὶ τὸ κλιν πε πτω
τ ταῖ ἐσχίσθη· καὶ πολλαῖ σῶ μῆ τ κε κοιμη μῆ
ἀνε ῴχθη· τῶν τα δε ισχυσ· καὶ ἐξελθό τες ἐκ πτε ῶν οἱ ἁ
γιαι οἱ τολ μῶν οἱ, διε λθ οῦ σ ἁγίαν ἐφα νίσθη σαν μῆ τῶν λδ
πρ θεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἑκα τόν τα ρχ ὁν τ ὁ πε κεν τύρ ωνοσ καὶ
οἱ μετ' ὄντ α ἰησ μῆ ου ε λ ἰῆ σ· καὶ ἰδόν τες τὸ σεισμ καὶ τὰ γε
νόμ ενα· ἐφοβήθησαν σφόδρα· λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υὸς ἦν οὗτος·

κεῖν τὰ μὴ ὑπ σαρκὶ· τ τοίνυν πρὸς λ φθορὰν ὑπὸ
τ λ̄ σαρ· ἐπὶ τῶν παντ ἀνομῶ ἐλάβετε· καὶ παντ
ὄκνει ἀναχῶναι· καὶ παντ τὰ μὴ λυτεωσαν ἀν
π οἱ ταν τ ὀξουδερκωτ· οἰδὰ ταν τ κατηγορεῶν
τῶν ὑῶν τ θυ· ὡς πολλ ὧν κτίσμ· οὐκ ἐχα
ελαφ αὐτ· καὶ παν τ ἴσ μόσω ἀξιολ μον ὁ
μονογ τὰς μο ὠσ τῶν θῶν χάρ τ· ἀπ πεμψσουτ
ὑπ τ μονογ ὑν σαρκὶ· πολλ ὡς αὐτ ὀκ παρ
σαρκ κ̄λ· ἵνα μὴ λυτεώσ πὰ μ τοῦ θανα κὴ
τὰ μὴ· οὐ θέλω αὐτ ὑν σωμ γενέσθαι· ἵνα μὴ
τ ὑπερ μ̄ ἀραδ ξ̄ θανά· οὐ μονογ λέγ τ λ̄ ὁτι
σαρκ γενέσθαι· ἵνα μὴ ὑν ταύτ μ̄ σπ μ̄ γένη
τ πρὸς σὲ πρὸς σ̄· κὴ ταῦ ζῴοιῶν οἷς οἱ κύσαν
μον· κλαφὴ τῶν αἱ πῦ· ζῴοιῶν ὧν· ἵνα μὴ δια
τ κλῆ πε ταῦ μ τ σαρκ καὶ, τ ὑν οἰῶν οἷς σ̄ μ
ὀδ ἔλκυσ δ̄ο λ̄ αὐτ μ̄ αἱ ἑλκ φων.
μφα διαμολ κ̄ τ λ̄ ἡ σὶ πεσ φεσθ διὸς ἐ
πειδ ἑαυτ κακοποίσω· οὐκ ἀπ̄ τ σαρ
γενόμ τ λ̄ προσκω, ἀγχαρ μου σπ̄ ἀπ̄ ὁ φ
αὐτ· καὶ οἱ διαφερῶ τ τ λ̄ ἀ πὸ τ σαρκ· οὐ μὴ
μ̄ λυτεωσ τ ἀπ̄ γενέσθαι· οὐ δὲ κατὰ λυ
τ θανά τ μ̄ζου· ποῦ δὲ ὅλ οἰάσει· καὶ κατὰ
αὐτ διελκύσ τ σαρ· πνε λ̄ ὁ σπε· ἵνα καὶ τὸ λ
ωσ θλετ· οὐ προσκυνῶ μ̄ ἀπ̄ τ κτ̄ σμάτ σαρ.

174

λ ὁ ιϛ.-

σρῖαν, προσκαιρίως. οὐ χῶς ἰσθύνιον πρός
τοὺς. ἀλλῶς δὲ ἀπ' προσλαιῶν τ' τ' ὁδὸν πορφ.
κὰ δικαιοῦ" κὰ κτί τ' ὡ κτίσαντ πρός. ἵνα θν αὐτ
τὰ παρ' ἑλλήνεως τ' κόσμ πρὸς αὐτ τῶ πεὶ κτίσε
ν πολ τὰ πῆ τὰ θνοίωσις κὰ τὰ ἐπὶ τ. οὐ τωρ κὰ
τ πεῖ κὰ ὡ τ θε τ' πνῦν ὁ κόσμ. κὰ τ' ἐν οἷς αὐ
παθοῦ" πρὸς κωοῦς. κὰ οἱ ἀδελφ παῦ διαφερόντ ὡ
ἰων τῶν. προσφορεῖν τ παῦ τῶν ἁγ τ' κ' ἀμῆ ἰνῶν
τέρων ἀπ κὰ τὰ μονὰ" ἀπ τῶν κῶν ἐν χ' ἁγ.
κὰ ὡς ἀλλ ὁς" προθνο τ' αὶ χρέα ἢ ἀναγνωσθήσ
ται ἐν τῇ ἐκλ τῶν πεττῶν:—

τῶ ἁγ πν κὰ ἀλλ ὁς" προθνο τ' ὑμῶ μαζί λων
φιλοσόφ. ἀθανάσ" ὡ κῶν χαίρ φν:—

ἐπ τυχῆ τοῖς ἐντ τῶν φῶς πρὸς σοῦ. τ' μ' ὃ ἐύλ"
ἀπιόντ". τ' δὲ πυ πέτραν ἢ μὴ μένοοντ. μὴ τ
ἀλγοῦντ μὴ τ πρὸ τὴν διαμονῶντ, ἐπὶ
πολὺ θαυμάσ, ἐπ ὑλῶν ἀλ θ" ὄντ πᾶσι. τοῦτ
ὡς τ' οὐ τῶν φαντ. κὰ πλ' φωτ λαμπρ ἀ πολει
ραν ἀς, οὐδ' ἐ πεσόντ ἢ πνευ φαίδ" ἀναπ χῶν τοῖς
οὖ τῶν παρόντων οὐ παρ". κὰ τοῦτο ἢ τοῦ σ̄ε̄
ἀθανα τα" κὰ ὡ. ἡ τῶν ἁγ τῶν πλατ κὰ κτν κ
νῶν ὡς τ' οὐκ. φαν ἢ τοῦ. οὐ κ ἐπ πεσόντ ἀν
ὁκ". ἀλλ' ἀπ πλ' ἐχ ἀπ ξετ πλ τοῦ τῶν ἁγ. ἵνα

κ̈ / ζ΄:—

λολῦ κτλ. Καὶ ἐγὼ μὴ ὁμολογῶ, μὲ κεφαλὴν
χύσαι πέντε ὑγρά. Καὶ δι' ὅλης τῆς ὁδοῦ ἔπαιδε
αὐτ. ἀλλὰ διὰ τὸ ὑπὸ μηδενὸς ἐγκρίνεσθαι ἀπὸ
ἀπ[ὸ] καὶ ἀφ τοῦ σίαν ὡς δυνατὸν διαμένειν ἀφο
ζῶ αὐλον. τῶν τοιούτων τῶν ἀς ἐν οὐρανῷ κατ'
πεφ ἀπόδρα μὴ ὑπαιτίαν. οὐδὲν ἀλλ' ἐπιβαρεῖν
ἀλλὰ μόνον τὸ π[ρ]ὸς τὴν θεοῦ μεμονάδα. ἵνα ἑνοῖς
ἐσόμενος λόγῳ οἰόλιτανεσθαι δὲ τοῦτο μηδαμῶ
θάσσ. καὶ πρὸς κωλύσου τ' ἐ θεῶν μὴ! σὺν δὲ τινι
τοῦ ἀπ' ἐμοῦ πάθε. τάχ' ἂν ἀπὸ φρονοῖ ἀφοίπ
τῶν ἐλθεῖν. Καὶ πρὸς ὅσα καλ. καὶ ἡ καὶ αὐτὴ καὶ αὖ
τὰ πρὸς ὃ τεθ φ[ι]λ[ο]σ ὅσα ὑπομονᾶσι ἐνέπε τοῦ
φιλονεικοῦ θεοῦ καὶ τῶν καλ. ἵνα μὴ ὡς ἐλθ
χρὴ ὃς ὧν τὰ πολλὰ μὴ. ἀσχαν τὰ ὃ. ἀλλ' ὡς ὑπο
μένοι κόσμῳ μὴ τὰ πλεῖστα τ' ἀλλ. κεφάλαιον γὰρ
τὰ μὴ καὶ πρὸς τῇ πεῖρα ὁμολογεῖ. ὀρθότερόν ἐστι καὶ
ἱκανὰ πρὸς ἀσκησιν αἰτεῖσθαι ἀναιτίας. καὶ μὴ λῦ
τὰ ἀρέσαι. ἢ ἐλ[ε]ῖ τ' τῶν δυνάμεων. καὶ ὅσα ἐν ἡμῖν
καὶ ὡς τὸ πρᾶγμα τὸ ἄριστον ἀσκεῖν. προσφυῶς
ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὀρθῶς φρονοῦντ. προσφυῶς
τοῦτ' οἰόν τε μὴν!—

ss̈ sss sss sss sss sss
τοῦ αὐτ. εἰς. προσευξόμεθα ἐκ κατέναντι
ἐλευσόμεθα πῶς; ἐν δεσμ[ωτ]ηρίῳ;—

ι τε πολεφθορά. και τε βιβλίου καθαφθορά.
και ετι πλείω τούτων χρήσις; ου τοίνυν τη φύσει
δίκαιόν εστι βιβλία διαφθείρειν. οι μεν γαρ και τον
διδάσκαλον τιμώσι. και τους γονείς. και τους φίλους.
και τους πολίτας. και τους ξένους. και τους άλλους
απαντας. ου χρή. ή που και τα ζώα ούτω διατείνεται
λέγειν τους ανθρώπους, αλλά και εφ' ιππου ζώου τους
πολίτας. ως και ο κύριος εν τη βίβλω διδάσκει λέγων.
ζώον πέρκη και δίεσθαι. και πότερον αν τον δίεσθαι. πλείω
ότι ο κύριος πολλαχού τη βίβλω διαφθορά. ως και
ομολογούμενα απόβλητα. ισον και δίεσθαι. ισον και δίεσθαι.
ίδιον των αμφοτέρων. και ο ων απολέσθαι τον απολέσαι
τε πολλώ μάλλον. και ει και τον ζώον τον πέρκην
πλανάσθαι. τον λόγον μάλλον ή τον ιππον. ή λέγομεν τον
πεπλανήσθαι. και απολέσθαι τον κύριον. ή λέγομεν
εύρον αφιέναι τοις αίχμαλώτοις και τοις τυφλοίς απα
γγέλλω. πότερον αλήθειαν ουσίαν ο χωλός. και πό
τερον αιχμαλώτους μόνους ή και άλλους τινάς αιχμαλώτους
είναι φατέον. και ή μεν τον ζώον πέρκην και ει τον απολλύμε
νον πολλών των χρόνων πλανώμενον ήν το δε αίρεσθαι
τε. και απολλύναι τον δραπέτην παρούσης. και ει τον
τον ζώον τον πέρκην και αναπλήσαι χαίρω. και ει λα
θείν δεσμόν. χρήσιμον ζώον πέρκη και
μαθείν. ότι το μεν γεγενημένον αόριστον. το δε πράξαι ποιεί.

ἐαυτ̃ ἀποχ̃ ἀφεῖ τ̃ τὴν ἁ̃ σω φρεσῖν
πλε̃. πεῶτ ὡ̃ς ἀπεκλείσθην πρὸς κφ̃ ἀ̃ πβ̃
φῖλος τοῖς κ̃ φασὶ λε̃. κ̃ φθοῖ τ̃ ἐλατῆρα ἀκτι
νῶν κ̃ θεοτόκ̃. ἐλάτρευσεν φ̃ ὁ ἁ̃ πα̃
ντ̃ν. ἐλάτρ̃ αὐτ̃ κ̃ ἀ̃ ἐαυτ̃. κ̃ φοιτ̃ αὐτ̃
φοῖκας. κ̃ ἁ̃ τα πὶ φοντ̃ συλλαμβάνου
σι. ὁ χε̃ ὁ σωτ̃ρ. ὁδηγ̃ τ̃ πε̃ ἁ̃ μαρ
τ̃ λῦτε̃ ὀξόνου. κ̃ ὀυκ̃ ἀφ̃ κ̃ τάχ̃. κ̃
ἐν φαίνεται κ̃ ἐ ὠσεοῦ σ̃ τὸ τέ ῃ ἀνῶν.
ὑ̃ τως τ̃ φθορ̃ ἀ̃ ῃ. ἀ πο τε̃ κ̃ καὶ τῶ τοῦ τ
αὐτ̃ ἁ̃ τ̃ κ̃ λέ ται κ̃ ὡ̃ ἁ̃ πᾶ πε̃ αὐ τοῦ
πε̃ λύ ετ̃ ἁ̃ τ̃ κ̃ λέ ται κ̃ ὡ̃, ἐν ᾧ οἳ πω̃λ̃ον
δεδε̃ λύ ουσ̃ ἁ̃ γε̃. κ̃ πε̃ ὸν οἷα πο̃
κ̃ λύ ου τ̃ πω̃λ κὶ τα κε̃ λάει αὐτ̃ ὑ̃ πο̃ τοῦ
κ̃ μετ̃ λε̃ ὸν ἀ̃ γε̃ λον πω̃λ τοῦ τ ἁ̃ γε̃.
μετ̃ λὸν φ̃ οὐ τ̃ ὅ ὡ̃ πᾶ ἐ̃ λίκ̃. ἀπὸ μά
ᾶ πᾶ κ̃ ἁ̃ γα̃ κ̃ ὀκτ̃ σω̃. μετ̃ λῶ φοντ̃
κ̃ αἱ δεκά κ̃ ἀ̃ γε̃ λοι. ὁ ποῖ ὡ̃ τ̃ τε̃ φ̃ τα ὡ̃ ν̃ οὐ
πτ̃ ρω̃ ν. ὡ̃ σ̃ τ̃ ὁ ἁ̃ πό φ̃ λ̃ πε̃ λῶ̃, πᾶ φ ὡ̃
ᾶ̃ πε̃ λ̃ ὡ̃. ἀε̃ ν̃ ὁ τ̃ λά φ̃ τα ὑ̃ ὸ θυ̃ α̃ φ ω
ἀλλὰ κ̃ πο λὺ ἁ̃ π ἰσα λε̃ ᾶ̃ ἔ χο ν̃ τ̃. τῶ ν̃ τα γὲ
τῶ ᾶ̃ ἐ πω̃λ̃ ο ν̃ τ̃ πω̃λ τοῦ τ. κ̃ ἡ θε κα̃ τ ὠ
πω̃λ̃ κοῦ τ̃ ὁ ὡ̃. ὡ̃ σ̃ τ̃ ὡ̃ ᾶ̃ πε̃ τῶ̃ ν̃ πω̃λ τοῦ τ ω ν̃
λῦ ο ν̃ τ̃ ὀ τομὸ ὲ κ̃ ἡ τῆ ᾶ̃ ῃ δι ὸ τ̃ τ̃ ἁ̃ γ̃

δεσ. ὡς καὶ ἐπὶ τῆς τυφλῆς. ὅτι οὐδὲ τῶν
ἁμαρτωλῶν ἐκ τοῦ φαίνεται. διὸ καὶ οὗτοι ἵνα καὶ πρὸς τὴν
ἀπορίαν τοῦ ἐλέγχου μεταβῇ. ὅπως μὴ λύσωσιν ἀφῶνε
ζητοῦσι δεύτερον. ὅτι, τοῦ μὴ δεδεῖχθαι φίλαργυρεῖ. ὁδε
συναπλέκει πονηρά. καὶ ἄλλο τι μεθ' ὧν δεδεῖχθαι. ὅτε ὁ
κλέπτης ὑπὸ κερδοῦς. ἀλλὰ καὶ ἀδίκης. ὃς δὲ καὶ πάρ-
τα τὰ πλοῖα καὶ τὰ πένητα. ἀλλὰ δὲ τὸ κοινὸν πάντων
ἦν. καὶ τελευταῖον ἐνδεικνύεται ὅτι τῆς αἰσχρᾶς ἕνεκα
χρείας τὰ τοιαῦτα ἐποίουν. καὶ χρείας αὐτῆς ἵνα
καὶ πρὸς τὰ τοῦ μαθητοῦ. καὶ λύσῃ τὰ μαθη-
τοῦ διαπορούμενος. οὐ τοιγαροῦν φησὶ πρὸς τὸν μαθη-
τευόμενον τὸν κατέναντι καὶ σοῦ. διὸ καὶ πωλοῦσιν
λύσατε αὐτόν. φησί μοι. καὶ σὺ δὲ τὸν κατέναντι ὅτι τῶν ἀ
κόνδυτον περιφορητὸν πλουσιακήν. ἀναγκαίων
ἐποίησα. ὡς καὶ ὁ παῖς ἀπὸ τῆς τεχνῆς. οὐκ
ἔχουσι ὡδε μισθοῦσθαι. ἀλλὰ τὴν πλοῦτον ἐπιζητοῦν-
τες τάχιστα καὶ ὁπωσοῦν ὅτε. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς φησὶν
οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ λύειν τὰ χαλινὰ ὄνου καλῶς
ποιεῖ. ἀλλὰ πῶλον ὄνου σὺν ὄνῳ. καὶ πολλῷ
ζῶν τὸ ἀλόγιστον ποίημα. καὶ ὡς ἐλάττονα ἐντολὴν παραβεῖ-
ναι τοῦ δεσπότου παῖς οἰκεῖοι. καὶ ὅτι καὶ κατὰ τὴν πλοῦ
σιότητα τοῦ ὄντος. ἀ κοινωνικὰ ἀγαθὰ. ἀναγκαῖα
γε καὶ ἀναπόδραστα φύσεως ἕνεκα, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ
καλῶν. καὶ διὰ τοῦτο ὄντος. τοῦτο δὲ ἐποίησε.

τοιοῦτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῆς καινοτομίας. οἱ τὴν
ψυχὴν περιλυπούμενοι ἀφ' ἑκάστου καὶ κόλου
θόνα μ' σοι. ἀποτελοῦσιν λύσιν τ' προφέρων πολλ.
ὧν τὸ σεσ ἐν τῷ παροῦσι καὶ φιλονεία. ἀμε κε
λέσ τ' ἐναντίας ἵστ καταίνας κῶμ. ἧς τ' ἐποιήσατο
πρ τ' ἀνωίλυσιν. οἱ μὲν γὰρ ὅτι διὰ τ' πειρ τ' ἀλλα
παρακοὴν. ὀξέως μ' ὅτι τ' παρόδ. καὶ ἧς κῶμ
τ' καταίνας ἀπωλώλασμ. ὀξέως γὰρ φ' ὅτι
τ' ἀλλαμ. καὶ καθωλικὸς αὐτ ἀπέναντ τοῦ παρόδ
τ' πειφ'. καὶ ὧδε οἱμ ἧς τ' καταίνας κῶμ ἀπολυ
λύσ οἱμ ὑπὸ τ' ἰῦ. λύσιν τ' πολλ χρεῖν πολλ.
καὶ ὅτε μὴ διὰ τ' ὀλίγ ἀπέναντ τ' παρόδ
οἱμ ἀπολελυσ ἧς τ' καταίνας κῶμ ὑπὸ τ' ἰῦ
λύσιν τ' πολλ. διὰ γὰρ τοῦ τ' ἐλλυόσας καταλιπὼν
πλάνην καὶ ὧν πρὸς τ' πλανωμ.
ὅπως ποιεῖ κατὰ τὸ πειπλανωμ. καὶ ἀφῶν
χαίρει πάντων. σωχαίρει δὲ καὶ ἀντ ἐπιθυμία
παρ ψυχαγωγοῦντ. κατὰ τὸ δὲ ῥῆμα τ' πλοῦ
διακονῖ ἐν ὃ ἀπεφάλας οἱμ ἧς τ' καταίνας κῶμ.
διὰ γὰρ τοῦ πρὸς ἀπολ. ἀδέσποτα διαλύσεσι
τῶ ἰῦ. ἀπλοῦν καὶ αὐτάρκ τὰ δὲ διαλύσεσι μεμαθηκόσ
αὐτ ὧδε. ἀπέχει αἷμα τ' π τ' πέτρ ἧς τ' καταίναν
καὶ λύσιν τ' πολλ. ἀκόντος τ' δ' αὐτ πειτ'
κύλφοτ. καὶ ἰσοῦ φ' ἥττ ἐλθοτ δηλώσεσ αὐτ.

ἀλλ᾽ ὡς σφόδρα ἐρῶν τοῦ φίλου. ἵνα οὖν τὸ βάκος
τοῦτο τοῦ τοῦ καταλαμβάνω. πλατύνω τὸ κοιλί
λιν καθ᾽ ὃ μέλλω. ὅπλοθεν τὸ χείσαν ὁ κύκλος τε,
ἡσύναγε ἀκαθ᾽. καὶ ἀπὸ μὲν οὐ κύμφιπαλλο οὐδέας
νοῦ μὲν αὐτὸ τὸ ὄνομα πάσχουσι. διὰ τοῦτο σωμα
κέπιδα. ἵνα τὸ αἷμα λαλῆται ὄφελη. καὶ τὸ πλα
μὼν ἐπιφέρει. οὐ τῶν γὰρ καὶ διὰ τὸ πυφὸν πολάλφων.
ἐπιφέρεται υἱοὶ ἐπιφέρον. κύνωσα οὖν τὸ σω
τεῦμα ὑμῶν. περὶ μὲν οὖν ἐστὶ σωμάτο ὅτι ἡμῶν
ταφ᾽ ἁγιασμὸν, μὴ ἐξ οὐ τὸ ὀπῶλ. ὃς καὶ ἀλλαχοῦ
λέγει υἱοὶ νῶτε. καὶ τὰ γὰρ ὀπῶλ φόρτε ἐστὶ τε. καὶ ἡ
μεῖς οὖν ἐσμὲν ὁ πῶλ. ἐὰν δὲ λάβωμεν ἡμεῖς πῦρ ἐὰν
ἐξ. ὅτι περὶ αὐτῶν οἱ αἰχμαλωτάζουσι πρὸς τοῦ κύριο.
αὐτοὶ ἐ δύο δεσμὸν ἀλλ. καὶ ἐ ἐξ αὐτῶν δεσμὲ ἐπὶ
δεσμῶ κατὰ δύο. καὶ ὁ φοδεῖ αὐτὸν ὁ φαλίος. καὶ
ὡς οἶμαι ὅτι καὶ τοῦ πόδας κατὰ δύο. πλὴ σύγχα
σιν αὐτὸν διαφόρων μέσων τῶν μελῶν, ἀλλ᾽ φίλαγος τὸ
τὸν ἡδὲ ὁ διὰ τοῦ ὠδῆ δυμός. κεφάλη τὸν αὐτὸν ἐπὶ
πρὸς αὐτὸν. προσάντεν τὸν κατεῖναι κῶμος, ἄλλ
οἱ πῶλ δεδεκώς. λύσαν αὐτὸν μοι. πρὸς οὖν παρέχ
κώμος ἁγιασμὸν οἰκεῖ ἁγιασμὸν. οἱ μὲν λοιποὶ τοῦ θεοῦ ἀμῆ τὰ
μὴ ἐλθῃ. ἀλλ᾽ ἐκ χρόνου κώμος δεδωκὼς πατὴρ πάντων

κη'

Κὰὶ ἵνα πῶ· κὰὶ θεὸς ὁμοίωσεν· οὐκ ἐν τῇ πολιτικῇ
πάντ· ὧν ὧν κὰὶ σῶμα· ὃν χν̄ ἐν τῷ κῷ κῇ· ὡ
ἡδ' ξ κὰὶ τὸ κῡ ἡμῶν πᾶ αἰῶνας ἀμήν:

ἐλθὲ ὑποκείσθω· τὸ πρ̄ μελ̄ κὰὶ εὐσέβιος τοῦ
μοσ̄: κατὰ τοῦ ὁμοουσίου:

Ἀνος κατὰ ὁμοίωσ̄ βυτ̄ρ̄ον· κὰὶ ἐ ἢ οὐτὲ τὸ ἀνος· τὸν
ὁμοίτιν, οὐκ ἐ ἢν αὐτὸν τὸ ἐκ ἢρο εἶναι ὁμοούσιον· ὡς κὰὶ ὁ
μοί ἀνος τῷ ὁμῷ ὧν σφ̄ν̄ κὰὶ ὁμοί ἐμῷ· κὰὶ οὐδ' ἐκ τοῦτ
ἐ ἢ ἀνος τῷ ὁμῷ ὧν· κὰὶ ὅμοι ἀνῶ οἱ ὡς τὸ αὐτὸ ὁμοῦ
τοῦτ ἐ ἢ ἀνος τῷ ὁμῷ ὧν· ἀλλοῖ κὸι κοῦ τὸ αὐτὸ οὐ τ̄.
κὰὶ ἐ πεσ̄ τοιαῦτ̄ πρ̄· ὅμοι δὲ κὰὶ ὅτ̄ σῶν· λύκ̄ κωι·
ἀλλοῖ κῡ· κὰὶ κατὰ τὸ ἀρ̄ γένος· ἀλλοῖ κῡ γε· κὰὶ
λ̄λὲ χευσῶ ἀλλοῖ χευσ̄· κὰὶ κόκκιν αἵ μ̄· ἀλ
λοῖ χαῖμα· κὰὶ τύ τ̄ χρόνῳ ἀλλοῖ χιών· κὰὶ ἄλλα
τοιαῦτ̄ ἐ πεφ̄ κεν· ἐπ̄ ὧν οὖν οὐ χ̄ῖ τοιοῦτο ὡς· ἐπὶ ὧν
ἀλλ' κὰὶ ταυ τὸ ὡς ἀπ̄· ἀλλὰ κὰὶ ὁ πατ̄ρ̄ ἐστ̄ μ̄·
κὰὶ διότ̄ τ̄ ἐμὲ πλείονάς ἐ ἢ τοῦτ̄ ἐστ̄ ἐπ̄ ἐμοῦ
ἐστ̄ πολ̄ μ̄ζ̄· ἀπεδείχθη πᾶ αὐτ̄ τὸ πρ̄ κεῖ· ὡς χ̄ φη
λύ ὑ ον τ̄ κῡ· ἐστ̄ γὰ οὐ χ̄ῖ ὡς ἄνος· ὁ κατὰ ὁμοίω
σ̄ τοῦ πατρ̄ὸς· κὰὶ ἐστ̄ ὁ μολογούμ̄ τῷ ὁμοίω· οὐ τῷ φύσ̄
ὁμολογεῖ χ̄ τῷ τ̄ οὐσ̄· κὰὶ ὁ κατὰ ὁμοίωσ̄ πεφ̄ κὼς πᾶ
ὁτ̄· κατ' ἀλλ φύσ̄ πρ̄ κὰὶ ἀληθ̄ υἱός· κὰὶ ἀληθ̄ ἐστ̄
ὁμοιοαὐτ̄ ἐστ̄ τῷ· ὅπ ἐστ̄ οὐσ̄ α· ἀπ̄ οὐ πεφ̄ κ̄ οὐσ̄

γωνος· καὶ τὸ ἑτερομεροῦ τὰ ἑξάεδρα λέγουσι φύσιν
τὴν κύβου· λέγοντες αὐτοὺς καὶ τὰ πρὸς ὁμοιότητα
τὴν κύβου· καὶ εἰσὶ τῆς ἀστιγμιαίου γ΄ ὁ
ἐστὶν ἀκὶ καὶ τεῖχος κυκλόθεν· καὶ ὅλον οὖν
μεγαμεμηχανῆσθαι τὸ καὶ πάλαι τοῦτο φύσει
ὡς ἐκ τοῦ ὑμᾶς ἐπὶ φανερὸν ἐλθεῖν αὐτὸ πεπυνθάναι·
ἐκ τῶν τοῦ καὶ ὅτι καὶ ὅλου τοῦ σώματος φύσ. ἐστὶ
τοσοῦτο πρεσβεῖον· ἵνα καὶ περὶ αὐτῶν διαμαχόμενοι
ὁμοιοῦσι μὲν τοῦ λέγοντες τὸ τῶν σωμάτων ἕνεκα περὶ τὰ
σωμάτια· πῶς δὲ ἐστὶν μεγαμεμηχανῆσθαι αὐτὸ τὸ
τεθ ἐπὶ φανερὸν ἐλθεῖν· καὶ τί ἐστὶ λοιπὸν ὑμῖν ἀντίξοον
τοῦτο· καὶ μόνα θάνατος· πάντα γὰρ αἰεί ἐστι πλέον
ἐστὶν ἀστιγμαῖον, ὀξυτέρα· ἐστὶ γὰρ ὁμοιοῦσι ὅλον τοῦτο
περὶ τὰ τμήματα καὶ ἐστὶ χερσὶ· διὰ μὲν τοῦτο
ἐστὶν καὶ περὶ μὲν αὐτῆς· ὡς περὶ οὐδὲν ἐστὶ καὶ αὐτὸ
ὅλον· ἐστὶ τε καθ᾽ ὑμᾶς ὁμοιοῦσι τὸ ἐστὶ τῶν σωμάτων· τὸ δὲ
καὶ τὰ χερσὶ ἐστὶ πλοκὴν τοῦ ὅλου· ἵνα καὶ πρὸς αὐτὸ ὁμοῦ
ὄντος· ἐστὶ γε πρὸς ἀπὸ τοῦ φύσει σῶμα τέλεον
οὐ γὰρ ἐστὶν ἀστιγμαῖον· ἵνα καὶ τὸ ὁμοιοῦσι
αὐτὸ ὄντος· ἀκούδε μὴ· ὅταν ἀλλὰ μὴ λυ
πεῖν χ· ἵνα τε πρὸς ἐστὶν ἀστιγμαῖον ὑπὲρ ἐστὶν τοῦ
περιέχοντος· καὶ ἐστὶν λυτέον· ἀλλοῦ κείσεται
μὴ τέλειον· ἐστὶ γὰρ ἀεὶ μὴ ἐστὶ πλεῖστον ὡς ἐπὶ
ἀπόφ· ὅτι ὑφ᾽ καὶ πάντοις ἀδεκφοῖς ὁμοι

ωθῆναι· καὶ λαὸν ὅλον ἐπ' αὐτῷ. διὰ τοῦτο ὁ καὶ
ὑπὸ κ(υρί)ου ἀλ(η)θ(ῶ)ς εἰρῆσθαι, ἵνα δι' αὐτοῦ τοῦτο λάβῃ· καὶ
ὡς ἰδὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεθανεν· καὶ τοῦτ' ὁμολογοῦσι
πεφωτίσθαι· ἐδοξάκυλαι· ἰδοὺ ἡ παρ' ὃν δὲ γαυριλλᾶ
πορεύεται περὶ αὐτοῦ· οὐχ ἁπλῶς περὶ παρ· ἀλλὰ περὶ ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν ἀνδρί· ἵνα δι' ἡμῶν δόξῃ τῷ ἀλη-
θινῷ· διὸ καὶ τὴν πίστιν μεταποιοῦνται φῶς· καὶ
ἀπαγγέλλω· καὶ εὐαγγελίζεται ἡμῖν, ὡς ὁ θεὸς λαὸς
καὶ πεποιήκασιν· ἐκεῖνοι ἔφασαν τε χθές· τοῦτο ἐστι τὸ περὶ τῶν ὀκτακοσίων· τὸν τὸ
σωτήριόν σου ἀπαγγέλλω· καὶ ἑξῆς τοῦτο παθεῖν καὶ ἀναστῆναι, ὃν
δι' ἑπτακοσίων ἔτη πρὸ τοῦ πάθους περὶ ἐτῶν·
ἀναλογοῦσα· καὶ ἀπὸ τοῦ· λαὸν μου ἀπὸ τοῦ· ἰδὲ
ὁ ἡμέτερος καὶ οὐκ ἀλλοτριος· τὸ δὲ πᾶν τεῦχος
ἰς χε θυ καὶ σωτὴρ ὅλου τοῦ κόσμου· ἀλλὰ τῶν
πιστευσάντων καὶ ἁγιασθέντων· καὶ φθορὰ ἡ καὶ

τ῀ ἐννοίᾳ ἡκο῀ τ῀ καταπαύσει τ῀ αὐτ῀ τ῀ πνεύματος ἡνωμένη τ῀ πνεύματι ἡνωμένῳ τῷ θεῷ· καὶ πεπαυμένη τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἀνιέναι τ῀ λ῀· καὶ ὅτι αὐτ῀ τὰ πάθη ἀεὶ παρεμπίπτουσι· πᾶν οὖν δὲ καὶ καθαρτ῀ τ῀ ὂν ἡ ἀληθ῀ ἀθανασί᾽ ἡνωμένη τῷ θεῷ· ἡ γὰρ ἀληθὴς ἀπάθεια, ἡ ὄντως καὶ παντελὴς ὀκνηρία ἐστὶν ἡ καὶ παντελὴς ὅτι ἡ χὶ ἀπάθεια ὑπερέχει ἀναισθησίας καὶ τοῦ τεθνάναι· ἡ δὲ ὅλως καὶ ἀνεπίληπτος καὶ ἀπάθεια· ἐφ᾽ ὑπολαβοῦσα δὲ μηδαμῶς καὶ ὅλως ἀνθρωπίνοις πάθεσι πεπεδῆσθαι, ἡλίκον ἡγήσεται τὸ σῶμα· ὅπου γὰρ ἐὰν ἡ πνεῦμα θεῖον, οὐκ ἐθέλει τὸ σῶμα τοῦ λ῀, πεπεδῆσθαι ὑπὸ τῶν παθῶν, οὐδὲ ἐξιέναι τοῦ λ῀ ἡσαύτ῀· ἐὰν δὲ αὖτ῀ ἡ πνεῦμα τὸ θεῖον σῶμα, οὐκ ἐθέλει τὸ σῶμα τοῦ λ῀, πεπεδῆσθαι ὑπὸ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων· ἀλλὰ καὶ ἐξιέναι τοῦ λ῀ ἡσαύτ῀· καὶ τοῦτο ἐστὶν ὅτι ἡ χὶ ἀπάθεια ὑπερέχει τ῀ ἀναισθησίας καὶ τοῦ τεθνάναι· ἡ γὰρ ἀληθὴς ἀπάθεια οὐ τ῀ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀφαιρεῖν τὸ σῶμα· ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπινον πάθος ἀφαιρεῖν τὸ σῶμα τοῦ λ῀· καὶ τοῦτο ἐστὶν ὅτι ἡ χὶ ἀπάθεια ὑπερέχει τ῀ ἀναισθησίας καὶ τοῦ τεθνάναι· ἡ γὰρ ἀληθὴς ἀπάθεια οὐ τ῀ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀφαιρεῖν τὸ σῶμα· ὅπου γὰρ ἐὰν ἡ πνεῦμα θεῖον, οὐκ ἐθέλει τὸ σῶμα τοῦ λ῀, πεπεδῆσθαι ὑπὸ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων· οὐδὲ ἐξιέναι τοῦ λ῀ ἡσαύτ῀· ἐὰν δὲ αὖτ῀ ἡ πνεῦμα τὸ θεῖον σῶμα, οὐκ ἐθέλει τὸ σῶμα τοῦ λ῀, πεπεδῆσθαι ὑπὸ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων· ἀλλὰ καὶ ἐξιέναι τοῦ λ῀ ἡσαύτ

ιθ΄

Καὶ οὐ μὴ ἐλυτρώθης. διὸ καὶ ἐθανατώθης. ὅτι ὅλως
ὑπὸ μὴ περιῆν οὐ τῷ φανερῷ φιλοσοφίᾳ· αἰνιττό-
μενος· ὅτι ὁ ἀδίκως πάσχων ὑπὸ τυχόντος τοῦ ὑπο μεί-
νῃ· τὸ σοῦ πλέχεσθαι ὑπὸ τῶν πέλας τοῦτ· μετὰ γὰρ ὄνει-
φωνῆς ἀνέχωμεν καὶ ἡδέως ἐπὶ τῷ ὀνείδει τοῦτου
καὶ ὀρθοδόξου πίστεως· τοὺς τοιοῦτους καὶ μετὰ πολ-
λῆς σπουδῆς περιστέλλεσθαι καὶ ὁλικῶς· λοιδορίαν
μὴ ἀφανῶς ἐκτίσεις ἀνθ· χαρ· λυπῶν· τὸ δὲ
συμφώνως φέρειν τὸ χαίρειν παρασκευάζει· ἀξιῶ
τοίνυν πεπαυμένην τὴν εὐλάβειαν καὶ δεῖν τὸν ἀκούοντα
μηδὲ σωφρονεῖν ἢ ἐν τῷ δοξάζειν· καὶ ἡμᾶς περὶ
ἑστηκέναι λόγου· τοῦ διορθωσαμένου. καὶ δικαίως·
ἡδὲ ὡς περὶ ἰδιωτῶν τῶν λόγων μὴ κατάξει· μὴ δὲ τελ-
ευτῶν σπουδῶν πάντως ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει· ἀνε-
πισφαλῶς παρὰ τοῦ μεγάλου ἀδελφοῦ· σεσοφισ-
μένως παρὰ τοῦ σοφοῦ· εἰ ἐπιεικῶς δὲ καὶ δικαίοις
ἡμᾶς· Καὶ ἀλλ· τῶν ποθεινοτέρων:—

ΣΣΣ ═══ ΣΣΣ ═══ ΣΣΣ ═══ ΣΣΣ ═══ ΣΣΣ ═══ ΣΣΣ

εἰ ζῇ τὴν ζωὴν· ὃς καὶ ἐν ἡμῖν κατὰ τὸν ἄνω
ἀθανασίαν· ὃς δὲ ἐν ἡμῖν κατὰ τὸν ἐνοικοῦν
θανασίαν τῶν· οὐ τε ὄντων τῶν αἰώνων· οὔτε ἐν μέλ-
λοντι:—

Εἰ δὲ οὐ τέλεον φέρει λόγον ἐν τοῖς ἔργοις· σπου-
δάσατε· σωφρονεῖν ἐν χάριτι· διάλογος καὶ ὅλη
ποιητέον τῶν· μὴ ἐκ μέρους ἀλλὰ τὸ τῶν ὅλων.

παράδεισος. διὰ τοῦ τοίχου θεὸν καὶ ἄγγελοι γενόμενος
ὡς καὶ δὲ, πάρεστι γελῶσιν. καὶ ὅτου παῦ θεοπάσμα
πεῖ καὶ τὸ ὕδωρ εἰφορ οἶν. οὐ γὰρ ἦν αἰσθητὸν τῶν ἔργων. οὐδὲ
σῶμα φορεῖ εἰ δίκαιον. καὶ ὅκ ἀπ' καὶ τὸ πνεῦμα. οὐ γὰρ ἦν ἴδιον
παῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ὡς καὶ δὲ, ἐλέγε. ἵνα ὅτι μεῖ καὶ ὁ
πρὸ ὑμῶν ὡς δὲ σῶμα φορεῖ πλῆθος τοῦ ἰοῦ. πλεῖστα
τὰ ἀπὸ κτήνων. ἄγων, ὃς τὰ ἀλλ' ὑμῖν λελάλ' ἐν πνεῦ καὶ
ζωή ἐστι. ἵνα δὲ τῶν, οὐδὲν ἐμμένει τὸ ὑγιὲς
παῖδος. ὡς τὸ μὲν σῶμα χωρεῖ θεοῦ. τὸ δὲ
θεοῦ, χωρεῖ τὸ σωμῆ δηλοῦσθαι. σωτὴρ μὴ δὲ πᾶν φύ
νε. καὶ εἰς ἐν ὑπὸ τῶν ποιεῖ. παραδείξ τὰ αὐ χαρίσ
πνευ γὰρ ἁγίου. καὶ τὸ πῶμα ἐν ὑδρίᾳ. ὃν αὐ γὰρ
ἐποίησεν ὀφθαλ' σκευῇ τυφλοῦ ἀνέβλεψε. καὶ
δηλοῦσθαι δὲ θέλει ἐν ὕδατι, ἀνίστησιν. τοῦτο σή
μαίνει ἵνα. ἵνα καὶ ὁ περὶ ὑμῶν. καὶ μὴν δὲ θέλει
ἐν θεραπάδι. τὸ δὲ ἀνίστησιν χαρακτῆρ πίστε πνεύσου. καὶ τὰς χιόνας ὑμῶν ἐν
λαὸν σου, ὅκ ἔστιν εἰκὲ πίστε. αἰεὶ πλοιμόνων.
τὸ δὲ πάσχα ἐμάνου. καὶ οἱ μὲ, τὰ σωτῆρ μὲ
τὸ σεῦ, πέρνασιν τὸν ὑγρὰν ἀνθρ. οἵδε, τὸ τοῦ
θεωρῶ τ, πέρνασιν τὸν. ὅλον ἐξ ἔστιν.
ὁδὲ πῆ καὶ ἀποστολικὸν ἀνέ. ἵνα ὡς τὸν τοῦ θεοῦ
λαοῦ. ἐκ πὲ τὸν τοῦ θεοῦ σωμᾶς. ἀναπαύσ
ὡς σωτῆρ. θεωρεῖ δὲ πᾶ καὶ τὸ σωτῆρ ἴδια ὑ

Kg

ριστοῖς, οὔτε ἀεὶ ποίων· τοῦτ' οἰκειότερον
ὄφειλεμα παρὰ τοῦ ὑιὸς ἐλθεῖν ἡμᾶς
χρεωλυτοῦντα τὰ δαιμόνια· οἱ γὰρ ὑιοὶ ὑμῶν τίνι
ἐκβάλλουσιν· διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ
ἔσονται· εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Καὶ ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ
τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν,
τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει καὶ τὰ σκῦλα
αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν·
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων
τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει
ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν
εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον· τότε πορεύεται
καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα
ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν
ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε
καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπεν· μενοῦνγε
μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.
Ὅτι ἔρχεται ἡμέρα ἐν ᾗ ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. Καὶ ἐὰν εἴπωσιν
ὑμῖν ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε·
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ'
οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
αὐτοῦ. Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν
Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν
πάντας. Ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ·
ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·
ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον
ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας· κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἧ ἡμέρᾳ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

χωλ περιπατ· ἀλαλαχίαν μελῆ ἀφασί-
λευε τετραπέδαν· καὶ κωφὰ κοῦς ἀκοαῖς· ἀρασ
καὶ τοῦτ πνα θελ ου ὃ ἡμαρτ ψοιε· τις ὦ
ἠνεχθη τ ἑαυτ διελθ ξοῦ ἀσιωπ ατ τὸ τκ·
ἀπεγ ὁ πρω φ προυηλ έπ ἡέ κε; ναῶ πας αὐ τ
ὁ κε ωποίη κεν· αὐδιεῶ ου μεγ πρ ελθ
τολμη σω ἡτ" Καὶ κβη ντ μειχλειου λνίνεμ
φ· ωνῦ καὶ μελι κατολιλδν ἀσιωπ προλο μον τ κ
ἀμαρτ ν δ κοντ· πο ἐ ὁ ς ἡτ μ ἀνῶ· καὶ πο ἐ προ
δν ξ κω φ ου κ καὶ κω φ" Καὶ μ ε ποτ κ καὶ τ ου φ λ κὰ
πᾶ ὅμοια τοῦ τοις· μαρτ ν τ πᾶ ἡ τ ὦ ν τ μειλχειω λ
ἡ ναι καὶ ταῦ τ πασ φ ων· ὡς ἀγ ν τ ἐ ἀναγκ ε π"
χ ὃ διδάσ αι ν τ ου τ κ καὶ τ τοῦ μηνιγ ε π" αὐ τ" αὐ τ ου
ἀν αγ κ δι δόναι· ἀ μεφ ὸ τ ἀγ τ αὐ τ προ ἡ ἡ ε ὅλ ὁ ν·
πα ν τ δὲ τοῦ λ ἡ ον τ φ ε γ ν σοῦ πᾶ κ καὶ δ μ ου ἡ ἡ ν
τ" μειχλειον λ τ ἀνίν φ ν σε· τ ἀγ προ ω τ ι ὁ ἡ
κ καὶ τ" τῇ γ ν ε ν ξ ὁ σι· τ ἰδ μεν οι ἡ ε ν λ ὁ· ὁ ν ἀ ἐ
ε προ ι ν ὁ θ ὁ τ" ἀ ν ὁ ν· κ καὶ δ ἀ ρ κ ω δ αν τ ἀ λ ε ἀ ρ ε σ ἀ ζ ε τ αι
λ ἡ· ἀν ατ ω ἀ ἡ ῥ ὦ χ ε ρ ο π οι ν· ἀλ λ ἐ χ ὼν τ φ ἡ
τ" κ τ ἡ σω τ ο ὦ ν ὁ κ καὶ τ τ ὼν· κ καὶ ὁ χ ὁ ν π α σ ι σ ὁ ἡ
κ ε ῖ σ αι· ἡ μ ὰ ἀ ρ α π ν" π ν τ α κ α χ ὁ ὶ λ ὑ ο ι· τ ὸ μ"
μ η ν ι λ ε ἰ π" Καὶ χ ο λ ᾷ" · κ αι τ ὰ ἄ λ λ α π α ὶ ὁ ζ ὁ ι ω ι
τ μ" τ ὸ ν δ κ μ ου ς ὑ π ὸ τ α σ α ι· τ ὴ δ ὲ λ ὺ σ" π ο ὺ τ κ ὰ τ

εἰς τὸ παρὸν διερμηνεύειν χρείαν ἔχειν οἶμαι·
ἀλλὰ τοῦτο καὶ ὄφελος ἐστὶν ἰδεῖν ὅπως ποιητὴς
ὢν καὶ λέγειν πεφυκὼς τὸν τε σῶμα καὶ τὸ σῶμα
αἰσθανόμενον οἶδεν· ὅτι μὲν δὴ τὰ περὶ τὸν κόσμον
καὶ τοῦτον, ἀλλὰ τῶν κρειττόνων θεῶν ἕν
ἐστιν· καὶ ταῦτα μέντοι τὸν ἐκείνου πατέρα
τοῦ ἑνὸς τάξει· ἵνα μόνον ἀρχηγὸν τὸν τοῦ
παντὸς· εἷς ἄναξ τοῦ παντός· καὶ μετὰ τοῦτον
μετὰ κόσμου θεὸν αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ἕνα καὶ
κοσμικὸν θεόν· ἀλλὰ πάντα
διεκρινημένως ἔστιν ἰδεῖν· ἀλλὰ πάντα τὰ ὄντα
ἀνῶν ἐλλόγων· ἔστι δὲ θεῖα καὶ θεωρητικὰ τὰ μετὰ
τὸν θεόν· καὶ θεωρητικὰ μὲν ἀληθῶς· οἷα ἡ ὀπτικὴ
τῶν ὁρατῶν διαφανῶς ἔχει· ὥστε πάντα
μὴ λεῖπειν τὸν ὁρατικὸν παρὰ τοῦ φωτός·
οὗ καὶ παῖδα καὶ μιμητὴν καὶ φαρμακὸν τὸν φῶτα·
καὶ τὰ μὲν φανταστικὰ ἐπὶ χρείαν· ὅσα μέντοι τὰ
διανοητικὰ σκοπὸς καὶ βυθός· καὶ νοῦν τὸ δεύτερον
καὶ λόγον καὶ ἐπιστήμην καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα·
οἷον δὲ φιλίαν καὶ οἰκειότητα· ὅλως τε χρεία τοῦ
μετέχειν τοῦ ἑνός· καὶ πλήρωσιν καὶ αὔξησιν ἀπὸ
τοῦ θεοῦ· καὶ θεωρητικὰ μὲν καὶ αὐτὰ ὄντα
ῥοπὴν τὴν διαφανοῦς· τὴν πρὸς τὸ
ἓν ἐπιστροφήν· τὴν καὶ οἰκείαν καὶ τοῦ
ὅλου τοῦ αὐτῆς ὄντος, ὅσα ὡς μέρη ὅλου κεκλῆσθαι·

τε· ὁτὲ μὲν ξοὺ μ̄ ⁊ ὑὶ ῡ̄, τὸν δὲ πατέρα κε χ̄· ἵλαος μ̄ε χ̄
δωσότ· ⁊ ποίαν ζωὴν ⁊ ἐμὲ πᾶσ̄ πεσεῖσθαι ὁ α̅
πνεῦμ̄ ⁊ λόγου· ὑγιῆ με ζωή· καὶ δεῦτε πάν ⁊
πεόσωπα οἱ ὧν πλῶν ⁊ καὶ πεφορτισ μ̄ε· κἀγὼ ἀνα
παύσω ὑμᾶς· τὸν τ δεοῦντας δι δόντ δι καιο,
σύνην αὐτῆς· ὡς οἰκεῖν σε ναῷ ⁊ ἁγί χ̄υ· καὶ τὸ κυ ⁊
πνεῦμ̄ πεσοίκησω ῷ ⁊ αὐτ· καὶ πλήπ ὑπ τοῦ αὐτ
ἀγνοσύνῃ ⁊· πλήτε ὅτι καὶ ἡ σ̄ ἀνοῦ τὸν ἀρνούμ̄ε·
ἀλλὰ καὶ πιστόν ⁊ ὅτι δύναται ὧν ὁλ̄· καὶ ὅλ̄ος ὁ
λόγος ⁊ ἀγαπήσει, καὶ πλησόμεθ᾽ αὐτ ὁ ὧν οἷς αἰ ωνι· κατ᾽ εἰκόνα
αὐτ· τ κῦ καὶ σ̄ ⁊ μ̄ε πλῆσον· ἀπελεύσον τ μ̄ε κά
μοι εἰσ λεόλαον ἀ ὠνιον· ὁ ὁδὲ δίκαιος ζήσ ὧ ἐκ πί
ωνι· τῶν τα σοι σωτῆρι ὄξ ὢν ε ἰσαὶ ἀγαπητε·
οὐδὲ πλὴν ὡς πιλάβετε διδασκάλ· ἀλλὰ καὶ ἀφ᾽ ἑ
αυτῶν παρ᾽ ἐμὲ λάμπει· καὶ λοιπὸν ὅσα πε ⁊ ἀληθῆ
τὰ ⁊ ἁγνά· ἐ ἴκτε ⁊ δίκαια· καὶ ἡ ταχεῖα ⁊
ἁγαλλιάσεως· δέσμιός τε τ ἀλ̄ δεύτ· ἵνα
καὶ σοῦ τῶν τα φιέρω ⁊ ἡ πῶ οἰ λόγ ⁊· ἐ ε χόμεθ᾽ ⁊
ἐξ οὗ δι᾽ ἀ πλιάδος αἴ ειρ ⁊ τὸ δεῦτ αὐ τῆ· δι᾽ χω
ἰῦ τῷ κῶ ἡμῶν· μεθ᾽ οὗ τῷ πρὶ καὶ τῷ ἁ πνὶ
δόξα καὶ τὸ κράτος ἀ ⁊ τῶν αἰ ώνων ἀ μήν·

ss ss sss ssss sss ||
ἐ ἴκ πα ⁊ τοῦ ⁊ ε ἰ·

Τῶν ἁγίων ὠφελεῖται μεγ πολλ ⁊ ἰσχ· καὶ πᾶσ ⁊ οἱ κοῦ

κατασκάπτω. καὶ μὴ κρεμάσῃ αὐτὴ ἡ κατα-
χρ. ἵνα μὴ μείνῃ τὸ αὐτὸν κατασκάπτ. καὶ πε πτ
ερ τερπνόν. ἵνα μὴ διαῤῥηγνῶ τὰ φρενῖτ φιλιάσωμεν.
ἀντὶ τοῦ ἵνα μὴ ἀγαπήσωμεν ὑπνώσωμεν, καὶ
ἅπαξ ὡς ὁ παῦλος παῦσον ἰσχύω οὐ δύναμαι νοῆσαι
ἰσχ. ἐ σῶμα φθαρτ. ἵνα τὸ φθαρτὸν ᾖ ὁμοῦ
τ ἀφθαρσ. ἐνεδύσῃ τὸ θνητὸν ἵνα τὸ θνητὸν ἐνδύ
σῃ τ ἀθανασ. καὶ τελεσθήσεται λόγος ὁ γε
γραμμένος. κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. ποῦ σου
θάνατε τὸ κέντρον. ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος. τὸ δὲ
κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία. ἡ δὲ δύναμις τῆς
ἁμαρτίας ὁ νόμος. τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι
ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ κυ ἡμῶν ἰ χ. ὥστε ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί. ἑδραῖοι γίνεσθε ἀμετακίνητοι. περισ
σεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυ πάντοτε. εἰδότες ὅτι ὁ
κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυ. ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο
κωλύει ὁ πονηρός. καὶ φθονερὸς ἐστὶν ὁ διάβολος
οὐδὲν. οὐδὲν γὰρ ἔχει ἐν ἐμοὶ ἁμαρτίαν κε. ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο
κινεῖ ὁ πονηρός. καὶ ὀφθαλμιᾷ δὲ οὐκ ἀπω
λε. ἀλλὰ τῇ αὐτῇ τροφῇ. παντὶ ἀπλέλυται.
καὶ αὐτὸ ἐμὲ ἀπᾶ. π δὲ τοῦ τοιούτου. φησὶν
ἀκουε. δύο πειρασμῷ ἐνδύσῃ τοῦτο οὖν. πεν
δελένω οὐκίσ. ἀλλὰ κυ παῦσον σύνκειται οὐ κέρατ
θνα τὰ ἀθανασ συνπέπλεκται. καὶ φθαρτ
σῶμα ἀφθαρσίαν ἐνδύσασθαι. καὶ τοῦτο θνητ
οὐκέτι τὸ ἀθανασ. ἀλλὰ μᾶλλον ἀπαθ. ἀλλὰ μεγε
μᾶλλον ἀπαθ. καὶ ὁ τὸ τῆ θανα ἐπικρατῆ.

2αβη

τὸ γὰρ κε τοῦ ϗ τοῦ κε τοῦ ις ἀφ᾽ οὗ κύει τὴν χαν θ.
διὰ τοῦ αὐ τ τ σωσόν λοτον ἀθάνατ, καὶ ὀθανό.
τ φανίζε παραδόξ ὅτι αὐ τ, ὡς ἀπὸ πυρὸς ἀφανί
ζε καλ. ὁ δὲ λο ἀ φθα σὼν ὡ φ ὲ πὶ τὸ θα
σωὼν αὐτῷ. τὸ γὰρ σκο ὑπὸ τ φῶ κατωτυ.
ζε. καὶ τὸ ἐλαττον ὑπὸ τ μεφ τοῦ λο. διὰ τοῦ
κοὶ νῶ ὑπὸ τῆ δι τῆ, ὁλ διδύ σκε. οὐ κ ἐσ ὀν τῶ
ἀδαμ ὀν τεδυσα μ διερμ χ τῶν. ἵνα γ τοῦ τ
τ χῆ ὀν τύ ον τα ι δωνα θῶ μ. διὰ τοῦ καὶ τὸ ἐπὶ
μεσ ζε ἀ τύ πο μέν ᾳ. ἵνα μ τ ὄκπε ἀ μέλ α
χρωμ λό γ. ἀ φὼ τὰ φ ο καὶ ὁ πε μ ὀν τε σμ. διὰ τοῦ
καὶ λαχά ου ἐ πὶ τ χ τῶν. καὶ τοῦ πει ο ε, ἵνα
μὴ λ ε ὁ χ τέν. καθ᾽ καὶ ὁ ταλ μῶ φ. κε
μερὶς τ λ ε σνο μ καὶ τ πο τε ἰμ. ὅθ᾽ οὐ δὲ ἀλ
λ παρ χ. οὐ δὲ ἑ ρο ἀ λλο τό πλ ρε ῦ ται. ἀφ᾽
ἑ αυ τό πλ. ὃν οἱ ἐμ ρα δι δα σκὺ φα σι, τ ἀδαμ
ἕ να τά φον. ἐ κ ᾶ τας αὐ τ μῆ κα τ᾽ κατά τε τάρ θ
δια με ωσι οὖσι ν. ὁ πε ᾗ οὖ τ ὄχ, θαυμά ζω τοῦτο
τ᾽ οἰ κα ό. ἐ ᾶ τας τοῦ λε. ἀ να ε ώ σα θε λο.
τ πε ῶ τ ἀδαμ, ὃν ἐ κά ω τ τὸ π ποιη θ᾽ ἵν᾽ ἐ
κά νου χώ τ᾽ ἀ μῆ; ἀ πὸ παν τὸ αὐ τ ὰ γ᾽ τ πάν τ.
καὶ ἐπ᾽ ἀ κοῦ ὁ ἀδὰμ. τοῦ τ καὶ εἰ σ τ ἀ πλά
λοι π ἀ κού σ᾽ ὑ μῶν ὁ κθὼ καὶ ἀ να φα εἰ κῇ
νε ῆ. καὶ ἐ πὶ φω σφο ρο ὸ ν τε. καὶ πᾶ ἀ να φν

κ ζ

καὶ ὁ κύριος ἀκολουθήσει. ἵνα μὴ κέντρον ἐπιζ. ἀλλὰ ἵνα
ὦσιν οἷς ἀμέλθ'. ἀναγκαῖον γὰρ ὑπάρχειν τὸ σεσ; σωφρο
νεῖν τοῦ τω καὶ τ̄ ἀδελφ̄. καὶ παῦ τοῦ ὄκτου
ἀδελφοποιῆσ. καὶ ὥς περ ἀποθνήσκειν τοῦ ἀ
δικεῖσθαι αὐτὸν τὸν κεκοι, οὕτ̄ ὑπάρχειν τὸ ζῆν
ἀνάγκη αὐτ̄, ἀναγκαῖον καὶ π̄ παῦ τ̄ σωφρονεῖν αὐ
τ̄ τ̄ τῶν διάνοια τῶν χρή. περὶ φρόνησιν λέγ̄.
ὥς περ εἰν ἀδελφ̄ παῦ τ̄ ἀποθνήσκοντ̄, οὕτως
δεῖ χω̄, παῦ τ̄ ζῆν πολιτικὸν ὄντ̄ τῶν:—

sss sss sss sss sss

πρὸς μακελλῖν εἰς τ̄ ἐξ μελιν̄ ποταμ̄:—
ἀγαθοῦ τε τ̄ σεσ χω̄ περὶ αὐτ̄ φίλε μαχεῖν.
καὶ γὰρ καὶ τ̄ παρόντ̄ πράξαι μ̄. καὶ τοι πρὸ παθεῖν
ὄντ αὐτ̄. καλῶς ἔχει, καὶ τ̄ ἀσκοῦντ̄ οὐκ ἀμελ̄ σωφρο
γὰρ τ̄ ὁμοίω τ̄ ἐπιφρ̄. πῶς γὰρ καὶ μηδὲν τ̄ νόσου
διῇ; ἐὰν μὴ περὶ μὲ πάσ τ̄ ἁφὰς γε φ̄ ἀλλ̄ ὅτε τ̄ ὀχρ̄.
πυκνὸν δὲ τὸ μὴ ἅπτεσθαι μηδ̄ ὅν τῶν χρεῶν. καὶ φιλο
μᾶλλ̄ τ̄ ἐκ τ̄ ἀναγκαίων ἀσκεῖν μὴ καθ' ὑπερβολ̄. καὶ
διὰ τοῦ τοιούτων ἀποδέχεσθαι, πολλῶν ὄντων ἴσ αὐτ̄
μᾶλλ̄ καὶ ὧν τ̄ πρ̄. ὥς περ καὶ κ̄ ὁ πάσ τ̄ γε φ̄. καὶ
γὰρ οὐ τ̄ ἀφ̄ σωμ̄ τυγχάνειν φίλον πρὸς ὠφέλειαν τ̄
καὶ ὧν λόγων καὶ σὺν ἅπασι καὶ ἐπ' ἴσ τοῖς
περὶ αὐτ̄ πολιτεύεσθαι, μετὰ τ̄ ἡδέως πλὴν πιθανῶν
καὶ μηδὲν λύπ̄ τ̄ διαπαντ̄; ἐλέγχ̄ οὕτ̄ παῦ σε

215

τὴν ἀλήθειαν ἐδιδάσκετο· ὡς τεθέωται ἀκούσαντα τὰ
παρὰ τοῦ διδασκάλου· ἀπὸ καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ
θεοῦ πάντα διδάσκει· ἡ οἰκουμένη καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
ἐδόξαν τὸν φῶς· ὃν τρόπον δὲ ἐπαρχεῖται
ἀπὸ τοῦ πατρὸς· οἷον προσευχόμενος ἐποίησαν·
τὸ δὲ ἐποίησαν πρεσβεύεται τὰ ἀμφότερα·
εἰ τῶν θεῶν ἐποίησαν· καὶ τὴν γῆν ὡς ἐπὶ
ταυτὸν τὰ δύο πρεσβεύει· καὶ πάλιν φέρεται ὁ πατὴρ
ἀληθείᾳ ὑπομονῆς καταπεμπόμενος· ἡ δὲ ὑπομονὴ
δοκιμῆς· ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδος· ἡ δὲ ἐλπὶς
οὐ καταισχύνει· οὐδὲ τοῦτο φησίν· καὶ ἐπὶ δὲ φέρεται
τὸν ἀληθῆ· καὶ ἐπὶ ἐκεῖ δοκιμάζει· καὶ πάν
ἀληθῆ προσδοκᾶν· ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐν χρεία τοῦ
διδασκοῦ οἱ φῶτες· ἵνα τοιγαροῦν ἡ
ὁδὸς ἀληθείας ἐστὶν· ἐν ᾗ διανύομεν
πάντων τὸν διδάσκοντα· καὶ ἐπὶ φέροντα φῶς
μόν· καὶ τὴν διανοίαν· καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῇ
ψυχῇ τοῦ φωτὸς ἐν
ἐν τοῖς θεοῖς· ἐν λόγῳ πορευόμενος τὸν κν· ἐν
ἀγαθοποιΐαις πάντων τῶν κῶν· ἀλλὰ τοῦτο ψαλμοῖς
τὸν προφήτην· ἐν τῷ αἰῶνι τὸν ἀν· καὶ τὸν ἐκ μὲ

πάσαλλ. ἀδε μόνῳ τῶν ψαλμῳδῶν, ἀλλὰ
καὶ τῇ λύρᾳ. πᾶσι δὲ τοῖς τυχοῦσιν. ὡσεὶ
ὁ ἀστὴρ καὶ τοῖς σοφοῖς μόνοις. ἵνα μὴ παρέλθῃ τὸν
ὡς ἀπλῶς ἅπαντας ὁ ἀγαθὸς θεός. οὐ τὰ θεάματος.
τὰ παρέλκοντα καὶ ὠφελοῦντας καὶ νοεῖσθαι.
τὰ τοῦ σεσῶσθαι πολλά. ὑπομνήσεις διὰ τῶν
τεσσάρων τῆς ἀναγνώσεως. τὰ λείποντα τοῦ σεσῶσθαι.
καὶ οὐ τοῦ λοιπὸν τοῦ ποιεῖ καὶ διδάσκει. τοὺς ἐν τῷ κό-
σμῳ τοῖς τοῦ οὐρανοῦ. ἀστέρας ὡς ἐν τοῦτο τοπῷ
τὰ τέσσαρα παρατιθέναι. οἱ μὲν, τὸν διὰ τοῦ λόγου
οἱ
μὲν. οἱ δὲ, τὸν πνευματικόν. οἱ δὲ, τὸν πνευματικόν. τέ-
οἱ δὲ, ὡς τὸν ἄνθρωπον. οἱ δὲ, ὡς τὸν ὅλον κόσμον. καὶ
ἀπὸ τοῦ διὰ τοῦ λόγου λόγων οἱ. δύο τὰ δύο καὶ
τὰ τέσσαρα ἀπὸ τεσσαράκοντα ὀγδοήκοντα
βιβλία ἀπὸ δύο καὶ ὀκτὼ βιβλίων καὶ βιβλίου. ὀκτὼ
καὶ δέκα. ὀκτὼ καὶ ὀκτὼ. ὀκτὼ καὶ ὀκτὼ. ὀκτὼ
καὶ δέκα τὰ δύο καὶ δέκα τέσσαρα καὶ δέκα. ὀκτὼ
καὶ δέκα. ὀκτὼ καὶ δέκα. ὀκτὼ καὶ δέκα. ὀκτὼ καὶ
δέκα τὰ δύο καὶ δέκα τέσσαρα καὶ δέκα. ὀκτὼ καὶ
καὶ δέκα τὰ δύο καὶ δέκα τέσσαρα καὶ δέκα. ὀκτὼ

τοῦ κυ κήρυκος

τοιαῦτ' οὖν διατάξεις τῶν τοιούτων ἐστὶν
ἡ "τοῦ δὲ τυχόντος ἕνεκα." δι' ἃ καὶ
περὶ πλειόνων ἡ τύχη καὶ ἐπὶ πλείοσιν
ἐστίν· ὅσα γὰρ ἀπὸ διανοίας καὶ ἀπὸ τύχης
γίνεται, ταῦτα καὶ τύχης φαμὲν εἶναι. οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ περὶ ἐλαττόνων ἐστὶν ἡ τύχη τῶν
ἀπὸ διανοίας· διὰ πολλὰ γὰρ καὶ μικρὰ
ἐστὶν ἃ τύχῃ συμβαίνει, οἷον εἰ ἐλθὼν
ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἔστη πρὸς τῷ περιπάτῳ
ἵνα συναντήσῃ τινὶ ὃν οὐκ ᾤετο δεῖν
ἐκεῖ συναντῆσαι· καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις
ὡσαύτως· ἐν οἷς ἐστὶν ἡ τύχη καὶ ἐπὶ
τοῖς ἐναντίοις ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς καὶ
ὅλως ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνθρωπίνοις· ἐπὶ δὲ
τούτοις οὐδὲν αἴτιον ἡ τύχη τῶν
γιγνομένων· διὸ καὶ ἄδηλα ἐδόκει εἶναι
καὶ ἀπὸ τύχης εἶναι δοκεῖ τὰ τοιαῦτα·
ἐπεὶ καὶ ἐνδέχεται ἀπὸ τύχης γίνεσθαι
καὶ τὰ ἀπὸ διανοίας· ὅσοις γὰρ ἂν
ὑπάρξειεν ἀπὸ διανοίας ἀγαθοῖς εἶναι,
τούτοις καὶ ἀπὸ τύχης ἐνδέχεται
ὑπάρχειν· ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις δὲ
ἀπὸ διανοίας οὐδὲν οὐδὲ ἀπὸ τύχης
ἐνδέχεται· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο ἀπὸ τύχης
οὐδὲν τῶν ἀδυνάτων ἀπὸ διανοίας
γενέσθαι· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐνδεχομένοις
ἀπὸ διανοίας καὶ ἀπὸ τύχης γίνεσθαι·
ὥστε καὶ ἐπὶ τοῖς ἐλαττόσιν ἐνδέχεται
ἀπὸ τύχης γίνεσθαι· ἐλάττω δὲ τὰ
ἀπὸ τύχης τῶν ἀπὸ διανοίας· ἐλάττω
ἄρα καὶ ἐπὶ πλείω τὰ ἀπὸ τύχης τῶν
ἀπὸ διανοίας· ἐπὶ πλείοσι γὰρ τὰ
ἐλάττω ἐστίν· ἐπὶ πλείοσι δὲ τὰ
ἀπὸ τύχης· ἐπὶ πλείοσι γὰρ τὰ
ἀδύνατα ἀπὸ διανοίας γενέσθαι· οὐδὲν
γὰρ τῶν ἀδυνάτων ἐνδέχεται ἀπὸ τύχης
γενέσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὠφελήσει τὴν τύχην τοῦ
τύπου· διὰ πολλὰ μὲν· μάλιστα δὲ τὰ δύο τῶν
προτέρων ὅτι ἔστι τὸ θέατρον· πλείονες
δικασταί· ἀλλὰ καὶ τὸ καὶ πλοῦτον ὠφελήσει τύχην

BIBLIOTECA MED. LAUR.
FIRENZE
201453

MASI ANDREONI
Lavoratoria
FIRENZE